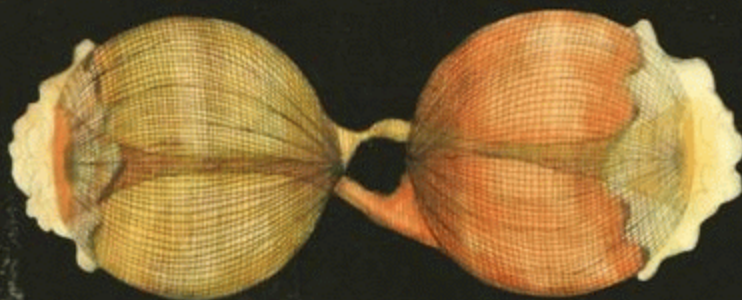

ΣΠΥΡΟΣ ΓΟΥΡΓΙΩΤΗΣ

Ο ΔΙΚΟΣ ΜΟΥ
ΔΙΣΚΟΣ ΤΗΣ ΦΑΙΣΤΟΥ

ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑ

ΛΙΒΑΔΕΙΑ 2025

Συλλογή ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΣΠΥΡΟΣ ΓΟΥΡΓΙΩΤΗΣ

**Ο ΔΙΚΟΣ ΜΟΥ
ΔΙΣΚΟΣ ΤΗΣ ΦΑΙΣΤΟΥ
ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑ**

**ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ ΜΕ ΤΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ
ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ ΜΑΣ**

**ΔΙΣΚΟΣ ΤΗΣ ΦΑΙΣΤΟΥ:
ΙΕΡΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΜΑΝΤΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΤΡΟΦΩΝΙΟΥ
ΕΡΓΟ ΜΙΝΥΩΝ**

ΛΙΒΑΔΕΙΑ 2025

“κι έχει στ’ αυτιά της κρεμασμένες τις Κυκλάδες
κι είν’το κρεβάτι της λημέρι του φονιά.
Κρυφά τα λόγια τα πικρά μεσ’ στο κοχύλι”
Μάνος Ελευθερίου

* Ευχαριστώ τον φίλο μου Δαμιανό Μωραίτη, τον κυρ Μάκη, για τις φωτογραφίες του
Δίσκου της Φαιστού και για τον επικοινωνιακό διάλογο πάνω στο θέμα του βιβλίου,
που κάναμε όταν μου παρέδωσε τον πρόλογο.

“Αφιερωμένο σε όλους τους εμικρέδες του Χάους”

ISBN: 978-618-00-5869-7

Αυτοέκδοση

Τίτλος: Ο δικός μου δίσκος της Φαιστού

Κοσμογονία

Συγγραφέας: Σπύρος Γουργιώτης

Copyright: Σπύρος Γουργιώτης

e-mail: erkyna.s@gmail.com

Εκτύπωση: Τυπογραφείο Η. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ ΟΕ

Δεν επιτρέπεται η αντιγραφή, η αναπαραγωγή, η μετάφραση
και γενικά η εκμετάλλευση του έργου ή μέρος του έργου χωρίς την άδεια του συγγραφέα

Συλλογή ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο δικός του δίσκος της Φαιστού

Από την εποχή των σπηλαίων ακόμα ο άνθρωπος καλλιέργησε την τέχνη. Αν και δεν ξέρουμε και πολλά για κείνη την εποχή ακόμα μπορούμε να πούμε ότι η τέχνη του ανθρώπου ξεπήδησε από τις ανάγκες του, από το περιβάλλον του, και από τις αγωνίες του, τα αντικείμενα καθημερινής χρήσης και τα αντικείμενα τέχνης είναι το ίδιο πράγμα.

Μελέτες έχουν δείξει ότι η τέχνη αυτή δεν είχε διακοσμητικό χαρακτήρα, αλλά κυρίως διδασκτικό και χρησιμοποιήθηκε για τη μετάδοση γνώσεων στα μέλη της ευρύτερης ομάδας ή για τελετουργικούς σκοπούς.

Ένα πλήθος μορφών όπως: ανθρώπινες φιγούρες, ταύροι, ελάφια, άλογα, πλοία κ.λ.π, και κυνηγητικές παραστάσεις είναι χαραγμένες και ζωγραφισμένες πάνω σε βράχους, πέτρες, στα τοιχώματα των σπηλαίων και σε κάθε είδους υλικό που υπήρχε στην κάθε περιοχή και ήταν εύκολο να δουλευτεί. Όλες αυτές οι παραστάσεις ενδεχομένως να σχετίζονται και με κάποιο είδος συμπαθητικής μαγείας και διεξαγωγής τελετουργιών.

Ο δίσκος της Φαιστού είναι ένα από τα γνωστότερα μυστήρια της αρχαιολογίας και ο λόγος και σκοπός της κατασκευής του παραμένει άγνωστος όπως άγνωστο είναι μέχρι σήμερα και το τι σημαίνουν όλα όσα είναι τυπωμένα σε αυτόν.

Έτσι λοιπόν την επιλογή του κυρ Σπύρου να δώσει τη δική του καλλιτεχνική - φαντασιακή ερμηνεία, στο έτσι κι αλλιώς μυστήριο και στα νοήματα που μας μεταφέρει ο δίσκος, την βρίσκω εξαιρετική και εμπνευσμένη.

Στην πορεία της ανάγνωσης του βιβλίου θα διαπιστώσει ο αναγνώστης πως ο συγγραφέας δίνει τη δική του ερμηνεία για το δίσκο της Φαιστού φιλοσοφώντας. Και το λέω

αυτό θεωρώντας πως η βάση της Φιλοσοφίας (όχι της Ιστορίας της Φιλοσοφίας), είναι να θέτεις ερωτήματα και να προσπαθείς να δώσεις τις δικές σου απαντήσεις. Μας γυρίζει πίσω, στις απαρχές της φιλοσοφίας, όταν οι Ίωνες φυσικοί φιλόσοφοι ερμήνευαν, με διαφορετικό τρόπο ο καθένας, την δημιουργία του σύμπαντος.

Έτσι λοιπόν στο βιβλίο μπαίνουν πολλά και σπουδαία ερωτήματα και διαπιστώσεις. Όπως πχ ο ρόλος του χρόνου στην τέχνη και στον πολιτισμό όλων των προηγούμενων γενεών. Ο δίσκος της Φαιστού δημιουργήθηκε σε μια ορισμένη εποχή, μέσα σε συγκεκριμένες κοινωνικές συνθήκες, πολιτισμικές εξελίξεις, και δημιουργία γνώσης, αλλά τον βλέπουμε στις σημερινές αντίστοιχες συνθήκες με το βλέμμα του σήμερα και ίσως πολιτιστικά αλλοιωμένοι ή μήπως και αλλοτριωμένοι;

Μια βασική αντινομία που τίθεται επίσης στο βιβλίο: Φτιάχνεις την Γραμμική Α και Β ερμηνεύοντας τα σύμβολα - παραστάσεις διαφόρων αρχαιολογικών ευρημάτων, μεταξύ αυτών και τον δίσκο της Φαιστού και μετά γυρίζεις πίσω και ερμηνεύεις τα ευρήματα αυτά χρησιμοποιώντας την δική τους ερμηνεία!

Μια ουσιαστική αντινομία επίσης υποβόσκει σε όλο το βιβλίο, αυτή της Τέχνης και της Επιστήμης δυο εντελώς αντίθετων κόσμων!

Τέλος το βιβλίο αυτό δεν είναι απλά ένα πόνημα του κυρ Σπύρου, μετά από την «Η Οδύσσεια του Χάους».

* Είναι ένα ακόμη ταξίδι του καλλιτέχνη στο μυθικό κόσμο.

* Είναι μια κατάθεση ψυχής αφού ψυχή του καλλιτέχνη είναι η φαντασία.

* Είναι η δική του καλλιτεχνική - φαντασιακή - φιλοσοφική θεώρηση και μια ολοκληρωμένη, καλή τεχνική και φιλοσοφική θεώρηση του κόσμου.

Άφησα για το τέλος μια προσωπική εξομολόγηση:

Όταν ο κυρ Σπύρος μου ζήτησε να γράψω τον πρόλογο για αυτό το βιβλίο, σε πρώτο χρόνο ένοιωσα συγκίνηση και τιμή. Αμέσως μετά ένοιωσα ανησυχία. Πως εγώ, που απει-

ροελάχιστα πράγματα γνωρίζω για το δίσκο της Φαιστού θα γράψω για ένα βιβλίο που πραγματεύεται και ερμηνεύει τον δίσκο;

Αφού διάβασα το βιβλίο όμως κατάλαβα πόσο λάθος έκανα. Αυτό το βιβλίο λειτούργησε απελευθερωτικά για τη φαντασία μου, έτσι ώστε να βιώσω έναν άλλο κόσμο, κυριολεκτικά. Αυτόν της ευαισθησίας και της ιδιαιτερότητας της σκέψης του φίλου μου κυρ Σπύρου.

Σας συνιστώ να αποθηκεύσετε τις όποιες γνώσεις σας για το δίσκο της Φαιστού σε ένα κουτάκι του νου και απελευθερωμένοι από αυτές και με την «γνώση» να διαβάσετε την εισαγωγή και με το φαντασιακό σας το υπόλοιπό βιβλίο και θα με θυμηθείτε

Λιβαδειά (Φεβρουάριος) 2025
Δαμιανός Μωραΐτης
Μαθηματικός - Φωτογράφος

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στην προσπάθειά μου να ερμηνεύσω το αφήγημα του Δίσκου της Φαιστού (ΔΦ) δανείζομαι κάποια στοιχεία των ήδη υπάρχουσών μελετών και παρουσιάζω μία δική μου εκδοχή, όπως με την καλλιτεχνική μου φύση την αντιλαμβάνομαι, γιατί δεν με καλύπτουν και δεν με ικανοποιούν οι τρέχουσες προτεινόμενες ερμηνείες. Υποστηρίζουν πως η ορθή ερμηνεία του ΔΦ πρέπει να γίνει με τη βοήθεια της γραμμικής γραφής Α και της γραμμικής γραφής Β. Διαισθάνομαι όμως πως άλλος είναι ο τρόπος ερμηνείας του. Η κυκλική μορφή του, τα σύμβολά του και οι σπείρες του, διεγείρουν τη φαντασία μου δείχνοντάς μου άλλο δρόμο ερμηνείας του.

Ο ΔΦ κατέληξε, μετά από 4 χιλιετίες ύπαρξής του, να είναι μόνο ένα έργο τέχνης της εποχής εκείνης κι έτσι πρέπει να τον προσεγγίσουμε γιατί είναι αδύνατο να ερμηνεύσουμε αυτά που τύπωσαν πάνω στο πηλό οι προϊστορικοί άνθρωποι. Είναι αδύνατον να γνωρίζουμε τις σκέψεις, τις φιλοσοφικές ανησυχίες και συνθήκες της εποχής, με τα λιγυστά διασωθέντα στοιχεία που διαθέτουμε γι' αυτούς σήμερα. Αυτό παρομοιάζει με ένα σπήλαιο χιλιάδων ετών. Η χρήση του σπηλαίου είναι διαφορετική για κάθε εποχή.

Έτσι στην παλαιολιθική και νεολιθική εποχή ένα σπήλαιο ήταν τόπος κατοικίας, αργότερα ήταν αποθηκευτικός χώρος και κρύπτη για τους νεότερους κατοίκους ενώ σήμερα είναι χώρος μελετών και τουριστικού προορισμού. Υπάρχει δηλαδή μία διαρκής εξέλιξη του τρόπου προσέγγισής ενός σπηλαίου.

Το ίδιο θεωρώ πως ισχύει και με το ΔΦ. Τα δικά τους αφηγήθηκαν, πάνω στο ΔΦ οι προϊστορικοί σχεδιαστές του που δεν θα τα γνωρίσουμε ποτέ, ωστόσο όμως οι εξελίξεις στα επόμενα χρόνια ήταν ραγδαίες και διαμόρφωσαν νέες αντιλήψεις κοσμοθεώρησης στους ανθρώπους, γιατί πιστεύω πως σε μία κοσμογονία αναφέρεται αυτό το έργο, όπως φαίνεται από την ανάλυση των συμβόλων, των σπειρών και των περιφερειών που βρίσκονται πάνω στο ΔΦ και στις δύο όψεις. Το εκπληκτικό με το ΔΦ είναι πως και λανθασμένη να είναι η ερμηνεία των συμβόλων του, εκ μέρους μου, βγαίνει μία ολοκληρωμένη άποψη της κοσμοθεώρησής μου από τα ίδια αυτά σύμβολα όπως τα ερμηνεύω έστω κι αν για τους σχεδιαστές του λάμβαναν άλλη ερμηνεία. Το ίδιο συμβαίνει και με πολλούς άλλους ερευνητές του ΔΦ.

Εμείς σήμερα έχουμε την τύχη να γνωρίζουμε τους αρχαίους μύθους και ταυτόχρονα να γνωρίζουμε αρκετά καλά τον κόσμο που μας περιβάλλει, το σύμπαν, με τη βοήθεια των επιστημών. Έτσι η ερμηνεία μου για το ΔΦ θα είναι ένα καλλιτεχνικό αφήγημα, ένας συνδυασμός μύθου και φαντασίας, που ικανοποιεί την κοσμοθεώρησή μου, αφού επαρκή στοιχεία από την εποχή εκείνη δεν διαθέτουμε. Έτσι κι αλλιώς θα χρειαστούν μερικές χιλιάδες ή και εκατομμύρια χρόνια για να μάθουμε, μέσω των επιστημών, όλη την αλήθεια και όλα τα μυστικά της φύσης.

Ο ΔΦ θεωρώ πως είναι ένα αφήγημα κοσμογονίας. Μιλάει για την σπίθα του Χάους, για το πνεύμα που δίνει ζωή δημιουργώντας κόσμους. Ακολουθώ την ιδέα του Ησιόδου και ονομάζω Χάος αυτό που προϋπήρξε του σύμπαντος. Οι επιστήμονες το είπαν κβαντικό κενό, άλλοι Θεό κλπ. **Προφανώς αναφέρονται στο ίδιο στοιχείο όλοι τους.** Προτιμώ αυτή την όμορφη λέξη, Χάος.

Ερευνώντας για τον δίσκο, εδώ και πολλά χρόνια, διαπίστωσα πως υπάρχουν δεκάδες ερμηνείες. Δεκάδες ερευνητές καταθέτουν τη γνώμη τους. Δεν είναι κάποιος λάθος αυτό. Είναι αποτέλεσμα της εξέλιξης και σημαίνει πως είναι σχεδιασμένος έτσι ώστε να συμβαίνει αυτό. Δεν είναι καθόλου περίεργο οι σχεδιαστές του ΔΦ να προέβλεψαν αυτή την εξέλιξη. Ο καθένας ό,τι αντιλαμβάνεται από το ΔΦ μελετώντας τον, ανάλογα με την εποχή που ζει. Ο ΔΦ είναι ένα κωδικοποιημένο μεγαλοφυές έργο τέχνης, κάποιων ανθρώπων μιάς μακρινής εποχής. Επιδέχεται πολλές ερμηνείες. Κι όπως γνωρίζουμε τα κατάφερε, γιατί αυτό συμβαίνει. Ένα έργο τέχνης ερμηνεύεται όπως ο καθένας το προσλαμβάνει. Ακόμη κι αν υπάρξει κάποτε μία επιστημονικά τεκμηριωμένη ερμηνεία του ΔΦ, δεν θα πάψει ποτέ να ερεθίζει τη φαντασία κάποιων ερευνητών, ώστε ο καθένας να δίνει τη δική του διαφορετική ερμηνεία.

Πιστεύω πως οποιοδήποτε είδος γραφής προϋπήρξε της γραμμικής γραφής Α ήταν γραφή με σύμβολα, με έννοιες, γι' αυτό και ο ΔΦ δεν διαβάζεται αλλά ερμηνεύεται. Πολύ αργότερα δε, οι γραμμικές γραφές Α και Β, φαίνεται πως δανείστηκαν από αυτά τα σχέδια των συμβόλων κι έφτιαξαν κάποια από τα γράμματά τους. Μία ανοιχτή παλάμη, σε πρωτόγονες βραχογραφίες, είναι σίγουρα ένα σύμβολο χαιρετισμού ή κάποιας ευχής και όχι κάποιο γράμμα ή φθόγγος. Στην πορεία οι βραχογραφίες συστηματοποιήθηκαν, απλοποιήθηκαν σε σύμβολα ικανά να γράφονται σε πηλό ή σε ξύλο, δημιουργώντας μία γραφή εννοιών. Σ' αυτή την κατηγορία πιστεύω πως ανήκει κι ο ΔΦ. Εδώ λοιπόν, σ' αυτό το βιβλίο, η ερμηνεία του ΔΦ είναι μία προσωπική πρόσληψη και υπόθεση.

Ο ΔΙΣΚΟΣ ΤΗΣ ΦΑΙΣΤΟΥ

Εύρεση και περιγραφή του δίσκου

Ο πήλινος δίσκος ανακαλύφθηκε από τον Ιταλό αρχαιολόγο Luigi Pernier στις 3 Ιουλίου το 1908, στο ανάκτορο της Φαιστού, σε κατεστραμμένο από φωτιά δωμάτιο, όπου φυλάσσονταν κι άλλα ιερά αντικείμενα. Η διάμετρός του είναι 16 εκατοστά περίπου και το πάχος του 1 εκατοστό.

Στις δύο όψεις του δίσκου, Α και Β, υπάρχουν σπείρες, περιφέρειες και σύμβολα.

Πάνω στο ΔΦ υπάρχουν 46 διαφορετικά σύμβολα (ως σύμβολο υπολογίζω και τη γραμμή με τις πέντε τελείες πάνω της). Επαναλαμβανόμενα κάποια απ'αυτά φτιάχνουν ένα κείμενο 243 συμβόλων χωρισμένα σε 61 ομάδες - φράσεις που ορίζονται με κάθετες γραμμές ανάμεσά τους.

Τα σύμβολα του δίσκου έχουν τυπωθεί πάνω στον πηλό με σφραγίδες. Αυτό και μόνο το γεγονός καταδεικνύει την ιδιαιτερότητα του δίσκου και δεδομένου ότι δεν έχουν βρεθεί μέχρι σήμερα παρόμοια αντικείμενα και φυσικά δεν γνωρίζουμε αν θα βρεθούν στο μέλλον μπορούμε να υποθέσουμε πως ο ΔΦ, ως μοναδικός, είναι ένα σημαντικό έργο για τους ανθρώπους που τον σχεδίασαν αφού μπήκαν στην κοπιαστική διαδικασία να κατασκευάσουν 45 σφραγίδες.

Κάτι σπουδαίο θέλουν να μας πουν.

Στις χιλιάδες πινακίδες που έχουν βρεθεί, με γραφές όπως η γραμμική Α, η γραμμική Β κλπ. που τα γράμματά τους είναι χαραγμένα με κάποια γραφίδα, δεν διαβάζουμε κάτι το σημαντικό παρά μόνο κάποιες εμπορικές συμφωνίες, ύμνους και ασήμαντα άλλα γεγονότα της καθημερινότητας των τότε κοινωνιών.

Με το δίσκο όμως τα πράγματα πρέπει να είναι διαφορετικά.

Αναρωτιέμαι αν ο ΔΦ είναι ένας και μοναδικός ή αν υπάρχουν κι άλλοι, που δεν έχουν βρεθεί μέχρι σήμερα. Τι απέγιναν οι σφραγίδες; Τύπωσαν ένα μόνο κομμάτι ή ένα μικρό αριθμό αντιτύπων; Χάθηκαν οι σφραγίδες τυχαία, σε κάποια καταστροφή ή τις κατέστρεψαν οι ίδιοι οι σχεδιαστές για να μην δημιουργηθούν κι άλλα αντίτυπα στο μέλλον; Υπάρχουν, ακόμα σήμερα, θαμμένες κάπου αυτές οι σφραγίδες;

Γνωρίζω πολύ καλά, πως η κατασκευή μιάς σφραγίδας τέτοιου μικρού μεγέθους, είναι μία επίπονη και δύσκολη εργασία. Χρειάζεται έναν καλό τεχνίτη και καλλιτέχνη αλλά και έναν καθοδηγητή - ιερέα που θα δώσει τις οδηγίες των σχεδίων, αν πρόκειται για ένα φιλοσοφικό ιερό κείμενο. Αν δε το υλικό από το οποίο ήταν φτιαγμένες οι σφραγίδες ήταν μέταλλο (μάλλον χρυσός) τότε πάμε στην διαδικασία της χύτευσης, κάτι πολύ περίπλοκο, ειδικά για εκείνη την εποχή.

Επομένως ο ΔΦ πρέπει να είναι ένα σημαντικό και ιδιαίτερο έργο. Η χρονολόγησή του, σαν αντικείμενο, υπολογίζεται στα μέσα ή στις αρχές της δεύτερης χιλιετίας π.Χ. Είχαν την ατυχία, εκείνοι οι προϊστορικοί άνθρωποι, να εφεύρουν πρώτα τις σφραγίδες και όχι το χαρτί και το μελάνι. Ο πηλός δεν είναι εύκολο και διαχειρίσιμο υλικό γι' αυτό και γρήγορα εγκατέλειψαν αυτή την επαναστατική μέθοδο γραφής, την τυπογραφία. Έτσι η τυπογραφία παρέμεινε μόνο στην χρήση των σφραγισδολίθων.

Οι πολλές ιδιαιτερότητες πάνω στο δίσκο τον καθιστούν μοναδικό. Μία τέτοια ιδιαιτερότητα είναι οι σπείρες που υπάρχουν και στις δύο όψεις του δίσκου. Δεν έχω διαβάσει ή ακούσει ποτέ κάποιον ειδικό να αναφέρεται σ' αυτές. Λες και δεν υπάρχουν ή δεν σημαίνουν κάτι. Ειλικρινή ομολογία μου είναι πως όταν πρωτοαντίκρισα τον ΔΦ πριν δεκάδες χρόνια (πάνω σε μία καρτ ποστάλ), το σκίρτημα και η συγκίνηση της ψυχής μου προήλθε από τις σπείρες των δύο όψεων. Είναι μία ψυχική διάθεση που την εμπιστεύομαι πάντα.

ΟΙ ΣΠΕΙΡΕΣ

Μία σπείρα συμβολίζει την εξέλιξη. Την εξέλιξη κάποιου φαινομένου. Ο κύκλος της δεν κλείνει ποτέ παρά συνεχώς μεγαλώνει. Η σπείρα αλλά και η διπλή σπείρα είναι πανάρχαια σύμβολα που συναντάμε σε πολλά έργα τέχνης και τάφους, χιλιάδων ετών, όπως στον θολωτό τάφο του Μινύα, στον Ορχομενό.

*Εικ. 1
Σπείρες από το θολωτό τάφο του Μινύα στον Ορχομενό.*

Εδώ γεννάται το ερώτημα και πρέπει να μάθουμε, ποιά ανάγκη οδήγησε τους σχεδιαστές του δίσκου να εκφραστούν με ένα κείμενο σπειροειδούς μορφής και όχι με οριζόντια ή κατακόρυφη μορφή, όπως στις πινακίδες που έχουν βρεθεί, των άλλων γραφών. Θα πρέπει να σταθούμε, σ' αυτό το ερώτημα και να μη το προσπεράσουμε, γιατί κάτι σημαντικό φαίνεται ότι κρύβεται από πίσω.

Για να γράψει κανείς ένα κείμενο, σε σπειροειδή μορφή πάνω σε πηλό, θα πρέπει να ξεπεράσει κάποιες τεχνικές δυσκολίες όπως ο ακριβής υπολογισμός των θέσεων των συμβόλων, ώστε να βγει άρτιο και τέλειο το κείμενο, πάνω στο χώρο που διαθέτει, μαζί με τις γραμμές των σπειρών.

Έπειτα πρέπει να υπολογίσει με ακρίβεια τις διαστάσεις του δίσκου για να μην υπάρξουν κενά ή πυκνώματα των συμβόλων. (Εδώ να παρατηρήσω πως όταν σφραγίσει κανείς τη μία επιφάνεια του πήλινου δίσκου θα πρέπει έπειτα να τον γυρίσει ανάποδα για να σφραγίσει και την άλλη επιφάνεια. Αυτό όμως ελλοχεύει τον κίνδυνο να σβηστούν ή να αλλοιωθούν τα σφραγίσματα της πρώτης επιφάνειας από κάτω γιατί ο πηλός είναι ακόμη νωπός. Πιθανόν λοιπόν ο ΔΦ να αποτελείται από δύο διαφορετικές πήλινες επιφάνειες, ενωμένες μεταξύ τους).

Αυτό σημαίνει πως θα έγιναν πρώτα κάποιες δοκιμές. Μία επίπονη εργασία, όπως αντιλαμβανόμαστε, που όμως έγινε γιατί έπρεπε οπωσδήποτε να γίνει, επειδή όπως φαίνεται ήταν απαραίτητη η σπειροειδής μορφή του έργου. Αυτό το γεγονός μας υποδεικνύει πως πρέπει να παραμείνουμε στη μελέτη της σπείρας. (Παρ' όλα αυτά υπάρχουν πάνω στο δίσκο κάποιες ατέλειες, ως προς την τοποθέτηση των συμβόλων. Σε κάποια σημεία παρατηρούμε κενά ή πυκνώματα συμβόλων).

Σε παραστάσεις αγγείων 4ης και 5ης χιλιετίας π.Χ. υπάρχουν σπείρες που σημαίνει πως τις χρησιμοποιούσαν πολύ πριν φτιαχτεί ο ΔΦ.

Εικ. 2
Εδώ στη φωτογραφία βλέπουμε ένα αγγείο με σπείρα,
από το Διμήνι (5.300-4.800 π.Χ.),
που φυλάσσεται στο εθνικό αρχαιολογικό μουσείο των Αθηνών.

Εκείνα τα χρόνια οι εξελίξεις ήταν ραγδαίες, για την εποχή. Μόλις είχε βγει η ανθρωπότητα από την νεολιθική εποχή και κάλπαζε ξέφρενα προς έναν νέο κόσμο. Μέταλλα, πλοία με τα οποία μπορούσαν να κάνουν μακρινά ταξίδια, εμπόριο, οικισμοί, χρήση της πέτρας για κατασκευές, καλλιέργειες κλπ. Αυτό έγινε αντιληπτό από εκείνους τους ανθρώπους. Έλειπε το σύμβολο αυτής της κατάστασης. Η σπείρα. Αυτή την κατάσταση λοιπόν συμβολίζει η σπείρα. Βέβαια αυτό το υποθέτω, κάνοντας κάποιες επαγωγικές σκέψεις, ομοίως και για πολλά άλλα γεγονότα εκείνης της εποχής, όπως κάνουν όλοι, γιατί δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν γραπτές αναφορές αφού δεν υπήρχε γραφή. Δεν είναι ένα εικαστικό σχέδιο η σπείρα για να ομορφαίνουν τα αγγεία κλπ. Είναι ο συμβολισμός της αντίληψης, που είχαν τότε οι άνθρωποι εκείνης της εποχής, για το τι ακριβώς συντελείται. Η εξέλιξη. Και φαίνεται πως το πήγαν πάρα πέρα. Όχι μόνο εξέλιξη του πολιτισμού αλλά και της ζωής μετά τον θάνατο, της ψυχής, της γνώσης και του σύμπαντος όλου, της κοσμογονίας.

Εικ. 3

Στη φωτογραφία βλέπουμε έναν διπλό Μινυακό θολωτό τάφο που βρίσκεται στην Πελλάνα της Λακωνίας και χρονολογείται στα μέσα της 3ης χιλιετίας π.Χ. Μοιάζει με διπλή σπείρα.

Επομένως όταν κρατάμε στα χέρια μας το δίσκο της Φαιστού έχουμε ξεκάθαρα το πρώτο μήνυμα των σχεδιαστών του που είναι οι σπείρες. Σαν να μας λένε δηλαδή: “Προσέξτε. Το κείμενο με την σπειροειδή μορφή μιλά για μία εξέλιξη. Μετά μπορείτε να ψάξετε και για την ερμηνεία των συμβόλων, αφού κατανοήσετε το ρόλο των σπειρών”.

Είναι σα να βρίσκαμε σε μία ανασκαφή παλαιοχριστιανικού ναού έναν σταυρό με κάποιο κείμενο πάνω του. Αμέσως θα συμπεραίναμε, από τη μορφή του έργου, πως πρόκειται για ένα θρησκευτικό, χριστιανικό κείμενο.

Ποιος άραγε να είναι ο ρόλος των σπειρών;

Μία σπείρα διαβάζεται με δύο τρόπους. Ο ένας τρόπος από το κέντρο προς την περιφέρεια που σημαίνει πως οδεύουμε προς το άπειρο του μεγάλου κόσμου, αφού η σπείρα δεν κλείνει ποτέ και ο άλλος από την περιφέρεια προς το κέντρο που σημαίνει πως οδεύουμε προς το άπειρο του μικρόκοσμου, αφού τέλος δεν υπάρχει ούτε εκεί.

Βλέπουμε πως αμέσως αμέσως και μόνο με την αναφορά μου στο πως διαβάζεται μία σπείρα, τέθηκε η έννοια του απείρου και προς τις δύο αντίθετες κατευθύνσεις. Αρχίζουμε λοιπόν να καταλαβαίνουμε τη σημασία των σπειρών και το είδος του κειμένου πάνω στο δίσκο.

Πρόκειται για ένα βαθυστόχαστο, ευφυές αλλά και σημαντικό κείμενο. Ένα μήνυμα αναφερόμενο σε μία κοσμογονία, όπως θα δούμε και πιο κάτω.

Μου ήλθε η σκέψη πως κι εμείς, οι σημερινοί άνθρωποι, αν θέλαμε να στείλουμε ένα μήνυμα στο μέλλον, με τις επιστημονικές γνώσεις που διαθέτουμε αυτή τη στιγμή, έναν ΔΦ θα φτιάχναμε. Μόνο που πάνω στο ΔΦ δεν αποτυπώνονται επιστημονικές γνώσεις αλλά γνώσεις που προήλθαν από εμπνεύσεις και παρατηρήσεις. Γεννήθηκε κάποτε ο Κόσμος μας, αντελήφθησαν κάποια στιγμή. Ναι γεννήθηκε. Μέχρι εδώ. Τους έφτανε αυτό. Εμείς οι νεότεροι, με τις επιστήμες και τη τεχνολογία μας, το ψάξαμε και το είπαμε Big Bang.

Οι άνθρωποι εκείνης της εποχής ήταν χαρισματικοί γιατί αφουγκράζονταν τη φύση. Διέθεταν την έκτη αίσθηση, τη διαίσθηση. Την επαφή με τη φύση ως μία διαδικασία έμπνευσης. Καθώς μπήκαμε όμως στα γρανάζια του πολιτισμού και της ανάπτυξης, χάσαμε αυτή την έκτη αίσθηση. Αυτό ήταν το τίμημα της προόδου μας. **Κάτι σαν τη χαμένη Ατλαντίδα.**

Για κάποιους λόγους που θα δούμε πιο κάτω, διαβάζω τις σπείρες του δίσκου της Φαιστού από το κέντρο προς την περιφέρεια. Κάθε όψη του δίσκου έχει μία σπείρα και μία περιφέρεια.

Η Α όψη, θεωρώ πως είναι αυτή που έχει το ρόδακα στο κέντρο της και δίπλα του ένα ανθρώπινο κεφάλι με ένα σχέδιο στο μάγουλο έχοντας το σχήμα του 8. Ασφαλώς δεν είναι το οκτώ, γιατί τότε δεν υπήρχαν οι αριθμοί, όπως τους γνωρίζουμε εμείς σήμερα. Είναι δύο κύκλοι εφαιπόμενοι σ' ένα σημείο και φαντάζομαι πως συμβολίζουν δύο πλήρεις κόσμους όπου ο ένας προήλθε από τον άλλο. Αυτό το σύμβολο τατουάζ, είναι και μία οδηγία του σχεδιαστού του δίσκου, προς τον αναγνώστη του, πως πρέπει να ενώσει τις δύο όψεις του ΔΦ. Αν το κάνουμε αυτό τότε προκύπτει το σχέδιο που φέρει η ανθρώπινη κεφαλή, στο κέντρο της Α όψης. Το 8.

Όταν ενώσουμε τις δύο όψεις, ένας απίθανος κόσμος φανερώνεται, σχηματιζόμενος από δύο σπείρες και δύο περιφέρειες. Εκπληκτικές διαστάσεις και μορφές παίρνει τότε ο ΔΦ. Ο νους οδηγείται σε εξαιρετικά πρωτοφανή συμπεράσματα.

Κι αν είσαι καλλιτέχνης, η φαντασία σου φλέγεται.

Όλα αυτά που ανέφερα πιο πάνω προέρχονται από τη μελέτη των σπειρών και μόνο. Γι'αυτό θεωρώ πως οι σπείρες και οι περιφέρειες του δίσκου της Φαιστού πρέπει να μελετηθούν σε βάθος, με προσοχή και με τον ίδιο προσεκτικό τρόπο όπως μελετάμε και τα σύμβολά του. Ο ρόλος λοιπόν των σπειρών και των περιφερειών φανερώνεται μόνο όταν ενώσουμε τις δύο όψεις του ΔΦ.

ΕΡΓΟ ΜΙΝΥΩΝ

Θεωρώ πως ο ΔΦ είναι έργο των Μινύων του Ορχομενού της Βοιωτίας, **ιερό κείμενο του μαντείου του Τροφωνίου της Λιβαδειάς** και πως τον κατασκεύασαν κάπου στο ιερό βουνό του Ελικώνα, σε κάποιο εργαστήριό τους ή ακόμη και στο χώρο του ίδιου του μαντείου, στην Λιβαδειά. (Αν μπορούσαμε να έχουμε δείγμα πηλού, από τον ΔΦ, ίσως να μαθαίναμε και τον τόπο προέλευσής του). Αντλώ αυτή την πεποίθησή μου, περί προέλευσης του ΔΦ, από το γεγονός πως έχει σπειροειδή μορφή το κείμενό του και όπως θα δούμε και πιο κάτω στη Β όψη του, υπάρχουν πολλά σύμβολα πάνω του που έχουν σχέση με το συγκεκριμένο μαντείο και η όλη λογική του κειμένου του ΔΦ ταιριάζει απόλυτα με το τελετουργικό του μαντείου.

Η σπείρα είναι σύμβολο που καθιέρωσαν στα προϊστορικά χρόνια οι Μινύες, θέλοντας να δείξουν τη διαρκή και ραγδαία εξέλιξη του πολιτισμού τους και όχι μόνο. Γι' αυτό και στα διασωθέντα έργα τους συναντάμε πολλές φορές αυτό το σύμβολο, όπως επίσης και το ρόδακα.

Στις φιλοσοφικές τους σκέψεις περί κοσμογονίας, περί της ζωής μετά θάνατο και την πορεία της ψυχής στον κόσμο τούτο, τη σπείρα και τη διπλή σπείρα χρησιμοποιούν. Αργότερα, οι νέοι πολιτισμοί που τους διαδέχτηκαν κράτησαν αυτό το σύμβολο. Δεδομένου λοιπόν πως η σπείρα είναι σύμβολο των Μινύων μπορούμε να συμπεράνουμε πως και ο ΔΦ είναι έργο των ιδίων αφού και σαν πηλίνο αντικείμενο χρονολογείται το 1750 π.Χ. περίπου και πιο πίσω, τότε που επικρατούσε στον χώρο του Αιγαίου αυτό το προϊστορικό γένος των Ελλήνων. Επίσης πρέπει να λάβουμε υπόψιν την πολύ σημαντική ιδιαιτερότητα του ΔΦ πως είναι τυπωμένος με σφραγίδες κι αυτό σημαίνει πως κάποιοι κρατούσαν την αποκλειστικότητα της έκδοσής του, αφού είχαν στην κατοχή τους τις σφραγίδες και έτσι θα κατασκεύαζαν αντίτυπα όταν θα υπήρχε ανάγκη για κάτι τέτοιο.

Οι Μινύες κυριαρχούσαν στο χώρο του Αιγαίου τουλάχιστον για 2 χιλιετίες ώσπου χάθηκε ο πολιτισμός τους μετά την καταστροφική έκρηξη του ηφαιστείου της Σαντορίνης, ανάμεσα στο 1750 με 1600 π.Χ. περίπου και δόθηκε έτσι η ευκαιρία να αναλάβουν την κυριαρχία οι Μυκηναίοι. Οι Πελασγοί, οι Λέλεγες οι Μίνωες και οι Φοίνικες φύλα των Μινύων ήταν. Οι Μινύες του Ορχομενού της Βοιωτίας ταξίδευαν σε όλη τη Μεσόγειο και στον Εύξεινο πόντο. Έφτιαξαν αποικίες σε όλα αυτά τα μέρη. Ο γνωστός μύθος του Φρίξου και της Έλλης, που ταξίδεψαν προς την Κολχίδα, όπου τελικά μόνο ο Φρίξος κατάφερε να φτάσει, μία μετανάστευση των Μινύων αφηγείται, όπως και η Αργοναυτική εκστρατεία. Υποθέτω λοιπόν πως κάθε ομάδα Μινύων, που ξεκινούσε για έναν τέτοιο σκοπό, έπαιρνε μαζί της ό,τι πιο ιερό από τον τόπο της. Όπως κάνουν όλοι όταν μεταναστεύουν. Το πιο ιερό γι'αυτούς ήταν το αφήγημα του ΔΦ. Περιμένω λοιπόν, στο μέλλον, να βρεθούν κι άλλοι ΔΦ εκεί όπου αποίκισαν οι Μινύες.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΔΦ

Ο ΔΦ έχει δύο όψεις. Στην Α όψη φαίνεται η κατάσταση του Χάους και η εξελικτική πορεία του νέου Κόσμου (Σύμπαν) από τη στιγμή που δημιουργείται. Επίσης φαίνεται καθαρά, από τα πρώτα βήματα κιόλας, πως στόχος αυτής της συνεχούς εξέλιξης του νέου Κόσμου είναι η δημιουργία νοημοσύνης.

Στη Β όψη φαίνεται η γέννηση του ηλιακού μας συστήματος, χωρίς να κάνει ευρεία αναφορά σ' αυτό, η γέννηση της ψυχής, καθώς επίσης και η πορεία της κατά τη διάρκεια της ζωής του όντος αλλά και η μετά θάνατο πορεία της.

Στη Β όψη και στην ΠΑ (περιφέρεια Α) γίνεται αναφορά στο ιερό του Τροφωνίου, στην Λιβαδειά.

Το φιλοσοφικό μήνυμα του ΔΦ βασίζεται στις κοσμογονικές αντιλήψεις των Μινύων. Ένα ευφυές προϊστορικό γένος Ελλήνων οι Μινύες, είχαν αναπτύξει και τις ανάλογες φιλοσοφικές θεωρίες τους που ταίριαζαν με την ιδιοσυγκρασία τους. Άριστοι μεταλλουργοί, σπουδαίοι μηχανικοί, όπως βλέπουμε από τα διασωθέντα τεχνικά έργα τους, εξαιρετικοί ναυπηγοί, ναυτικοί και γεωγράφοι, πρωτοποριακοί αρχιτέκτονες, όπως μας μαρτυρούν τα ερειπωμένα κτίριά τους, έμποροι και γεωργοί που καλλιεργούσαν μεγάλες εκτάσεις, όπως την Κωπαΐδα (που οι ίδιοι αποξήραναν) και ταξίδευαν σε όλη τη Μεσόγειο διακινώντας τα προϊόντα τους, πράγμα που τους κατέταξε στους πλουσιότερους λαούς της εποχής, όπως αναφέρει ο Όμηρος στην Ιλιάδα του. Είχαν πυκνές επαφές με όλους τους σημαντικούς λαούς της Μεσογείου κι αυτό είχε σαν αποτέλεσμα τις ευρείες πολιτισμικές ανταλλαγές μεταξύ των, τη διεύρυνση του νου και της σκέψης.

Στην αργοναυτική εκστρατεία, οργανωμένη από Μινύες, λαμβάνει μέρος ο Ορφέας. Αυτό σημαίνει πως οι ορφικές απόψεις περί κοσμογονίας υπήρχαν από εκείνη τη μακρινή εποχή και είναι μινυακές αφού ο Ορφέας είναι σύγχρονός τους.

Ο ΔΦ μας μιλά για μία κοσμογονία που προήλθε από το πρωταρχικό αίτιο της δημιουργίας του σύμπαντος, το Χάος (Α όψη). Στη συνέχεια περιγράφει με ποιόν τρόπο ο νέος Κόσμος ολοκληρώνει την υπόστασή του κι αυτό τον καθιστά ικανό να δημιουργεί άλλους νέους κόσμους. Ένας νέος κόσμος είναι και το ηλιακό μας σύστημα, με ό,τι περιέχει μέσα του. **Τη ζωή και τη νοημοσύνη κυρίως** (Β όψη). Ο πρωταρχικός νέος κόσμος δημιουργεί τις προϋποθέσεις για τη γέννηση ενός νέου άλλου κόσμου κι αυτό συνεχίζεται εσαεί και είναι νόμος της φύσης (διπλή σπείρα). Στόχος του σύμπαντος είναι να δημιουργεί νοημοσύνη, μέσα από διάφορα στάδια εξέλιξής του. **Μία διαδικασία δισεκατομμυρίων ετών**. Το παραγόμενο έργο, απόλυτη αυτή τη διεργασία, επιστρέφει στο Χάος, όπως φαίνεται πάνω στο ΔΦ (Α όψη) (Ανταπόδοση).

Ο ΔΦ αφηγείται (Β όψη) τη γένεση του άστρου μας, της ψυχής, την εξέλιξή της κατά τη διάρκεια της ζωής και την επιστροφή της στο χώρο από όπου προήλθε.

Μια σπίθα ενέργειας του Χάους είναι η ψυχή που χωρίς αυτή τη σπίθα, το φαινόμενο της ζωής δεν θα ξεκινούσε.

Ο ΔΦ λοιπόν είναι ένα αφήγημα που μας πληροφορεί για τις κοσμογονικές θέσεις εκείνων των προϊστορικών ανθρώπων, των Μινύων. Οι απόψεις τους δεν διαφέρουν και πολύ από τις σημερινές και σίγουρα οι διαδεχθέντες τους Μινύες, νεότεροι πολιτισμοί και θρησκείες, δανείστηκαν από τις ιδέες τους. Κάτι τέτοιο φαίνεται να έγινε και με τον Ησίοδο. Ζώντας στη Άσκη περί το 800 πΧ. ο Ησίοδος, θα είχε πυκνές επαφές με το ιερατείο του γειτονικού Ορχομενού, αφού λέγεται πως θάφτηκε σ'αυτή την πόλη. Επηρεάστηκε από τις κοσμοθεωρίες τους, κατάλοιπα των θεωριών των Μινύων, γράφοντας έτσι τη Θεογονία του, που στην ουσία είναι μία κοσμογονία.

ΤΕΧΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΔΦ

Μία σπείρα συμβολίζει την εξέλιξη, το αιώνιο, το διαρκές. Από την άλλη, μία διπλή σπείρα μας δείχνει το πώς αποκτούνται αυτές οι ιδιότητες, της μιάς σπείρας. Είναι μία συνεχής κίνηση, μία συνεχής ροή των πραγμάτων, είναι μία διαρκής κατάσταση γεννήσεων και ανταποδόσεων σε έναν πολυδιάστατο χώρο, **είναι ο Χρόνος**. Το αφήγημα του ΔΦ κινείται σε μία πολυδιάστατη κατάσταση, παρ'όλο που είναι επίπεδος. Χρειάζεται φαντασία για να γίνει αντιληπτή αυτή η κατάσταση.

(Η φωτογραφία του εξώφυλλου, αυτού του βιβλίου, μας βοηθάει να το αντιληφτούμε αυτό. Ο ένας κόσμος δίνει στον άλλο και οι δύο μαζί φτιάχνουν το σύμπαν μας).

Χωρίς να είναι σίγουρο, νομίζω πως εκείνη την εποχή, τέλος νεολιθικής περιόδου, η γνώση των ανθρώπων για το μέγεθος του μικρόκοσμου θα ήταν ανύπαρκτη. Χρειάστηκε να περάσουν χιλιάδες χρόνια ώστε να μιλήσουν οι νεότεροι για το άτομο. Έτσι μία σπείρα, γι'αυτούς, θα είχε μία κατεύθυνση. Προς την περιφέρεια. Προς τη συνεχή αύξηση του μεγέθους κάποιου φαινομένου δηλαδή.

Διαβάζοντας λοιπόν τη σπείρα, και στις δύο όψεις, από το κέντρο του δίσκου προς την περιφέρεια, δηλαδή αριστερόστροφα, φτάνουμε στο τέλος της. Εκεί, και στις δύο όψεις, υπάρχει μία γραμμή με πέντε τελείες πάνω της, ενώ η περιφέρεια διακόπτεται σ'εκείνο το σημείο, για τη διέλευση της σπείρας. (Θα αναφέρω, πιο κάτω, κι άλλους λόγους το γιατί οι σπείρες του ΔΦ διαβάζονται αριστερόστροφα).

Η σπείρα της Α όψης έχει πάνω της 75 σύμβολα, χωρίζεται σε 19 ομάδες - φράσεις ενώ η περιφέρεια φέρει 48 σύμβολα συν ένα ακόμη μη διακρινόμενο, λόγω φθοράς του δίσκου σε εκείνο το σημείο και χωρίζονται σε 12 φράσεις. Συνολικά δηλαδή στην Α όψη υπάρχουν 31 φράσεις και 123 σύμβολα.

Εικ. 4

Εδώ βλέπουμε τη σπείρα της Α όψης, χωρίς τα σύμβολα.

Εικ. 5

Η σπείρα της Β όψης χωρίς τα σύμβολα.

Η σπείρα της Β όψης φέρει 70 σύμβολα που χωρίζονται σε 18 φράσεις, ενώ η περιφέρειά της φέρει 50 σύμβολα και χωρίζονται σε 12 φράσεις, όσες και η περιφέρεια της Α όψης. Συνολικά δηλαδή η Β όψη του ΔΦ έχει 30 φράσεις και 120 σύμβολα. Ακόμη και το γεγονός πως οι δύο περιφέρειες χωρίζονται σε 12 φράσεις, η κάθε μία, θα πρέπει να μας βάλει σε σκέψεις.

Το 12 ήταν ιερός αριθμός εκείνη την εποχή. (Δωδεκάεδρο).

Ο ΔΦ αποτελείται λοιπόν από δύο σπείρες, δύο περιφέρειες, 243 σύμβολα και 61 φράσεις. Εδώ να πω πως τη γραμμή με τις πέντε τελείες πάνω της τη θεωρώ ως ένα ακόμη σύμβολο. Είναι εντυπωσιακό πως σπάνια γίνεται αναφορά, από ερευνητές, σ' αυτή τη γραμμή και ποιος είναι ο ρόλος της.

Όπως αναπτύσσω τις δύο σπείρες και τις δύο περιφέρειες, όταν ενώνω τις δύο όψεις, εμφανίζονται και άλλες τρεις φράσεις, που δεν υπάρχουν πάνω στον ΔΦ. Αυτές οι τρεις φράσεις είναι κενές, δεν έχουν δηλαδή σύμβολα μέσα τους, γιατί παίζουν έναν ρόλο διαφορετικό από τις άλλες. Αυτές οι τρεις φράσεις είναι οι γέφυρες που ενώνουν τις δύο όψεις του ΔΦ. Όπως θα εξηγήσω πιο κάτω, υπάρχει μία λογική που δικαιολογεί την εμφάνιση αυτών των τριών φράσεων. Επομένως ο ΔΦ έχει συνολικά 61 συν 3 φράσεις, δηλαδή 64 συνολικά. Η μέτρηση των φράσεων, από το κέντρο προς την περιφέρεια,

της σπείρας Β (ΣΒ), όπως βλέπετε και στην εικόνα 5, ξεκινά αντίστροφα, από το 64 προς το 1.

Εικ. 6

Στην εικόνα βλέπουμε την πρώτη φράση της ΣΑ.

Η πρώτη φράση, στο κέντρο της Α όψης του ΔΦ φέρει 3 σύμβολα. Έναν οκτάφυλλο ρόδακα, μία ανθρώπινη κεφαλή με ένα τατουάζ στο μάγουλο που έχει το σχήμα του 8 και έναν στάχυ. Γιά κάποιους είναι βέλος. (Αν ήταν βέλος έπρεπε να είχε αιχμή στο μπροστινό μέρος κι έπειτα η αναλογία του θύσσανου με το στέλεχος ταιριάζει μ' αυτή του σταχίου κι όχι με βέλους).

Αυτή η τριάδα συμβόλων αποτελεί και την αιτία της γέννησης του σύμπαντός μας. Ενέργεια, νους και έμπνευση. Είναι το Ένα, το άπαν, το Χάος. Από εδώ ξεκίνησαν όλα. Μάλιστα αυτή την πρώτη φράση την τοποθετώ εκτός σπείρας και δεν πρέπει την υπολογίζουμε ως μέρος της. Κατά κάποιο τρόπο μας το υποδεικνύει ο σχεδιαστής του δίσκου αυτό. Η σπείρα της Α όψης έχει 19 φράσεις ενώ αυτή της Β όψης έχει 18. Έτσι αφαιρούμε την πρώτη φράση της σπείρας Α για να είναι ίσες οι δύο σπείρες των δύο όψεων, Α και Β, επειδή το Ένα έχει από μόνο του μία φιλοσοφική υπόσταση και δεν λογίζεται για αριθμός. Θέλει φαντασία για να το αντιληφθούμε αυτό γιατί δεν το χωράει ο νους. Αν όμως έχει κάποιος μία τέτοια κοσμοθεώρηση το βρίσκει κατανοητό.

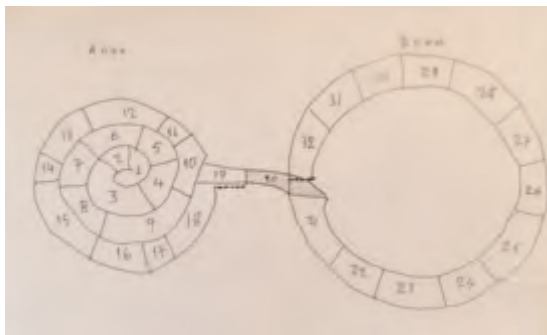
Το Big Bang προήλθε από κάποια διεργασία κβαντικού κενού, μας λένε οι φυσικοί. Ο Θεός έφτιαξε τον κόσμο, μας λένε οι θρησκείες. Από το Χάος ξεκίνησε ο κόσμος, μας λέει στη Θεογονία του ο Ησίοδος και φαντάζομαι πως θα υπάρχουν πολλές άλλες θεωρίες και μύθοι για το αρχικό στοιχείο του ξεκινήματος του κόσμου μας, πάνω στην Γη. Κάποια τέτοια θεωρία πιστεύω πως αναφέρουν με τις σπείρες και τα σύμβολα τους οι σχεδιαστές του δίσκου και πάνω εκεί θα αναπτύξω την ανάλυσή μου, για το μήνυμα του ΔΦ.

Εξ άλλου πρόκειται για το δικό μου δίσκο, όπως γράφω και στον τίτλο του βιβλίου. Πρόκειται για μία προσωπική ερμηνεία. Κι εγώ, ως καλλιτέχνης, ένα τέτοιο έργο θα κατασκεύαζα για να εκφράσω την κοσμοθεώρησή μου.

Με σκοπό να μάθουμε τι συμβαίνει και τι μας λέει ο ΔΦ ενώνουμε τις 2 όψεις του στα σημεία που βρίσκονται οι γραμμές με τις 5 τελείες πάνω τους.

Η φιλοσοφία του ΔΦ, σύμφωνα με τη θεωρία μου πάντοτε, μας λέει πως από έναν αρχικό κόσμο προέρχεται ένας άλλος κόσμος και οι δύο μαζί κόσμοι φτιάχνουν το σύμπαν. Οι δύο κύκλοι δηλαδή, το 8. Η σπείρα της Α όψης είναι ο αρχικός κόσμος.

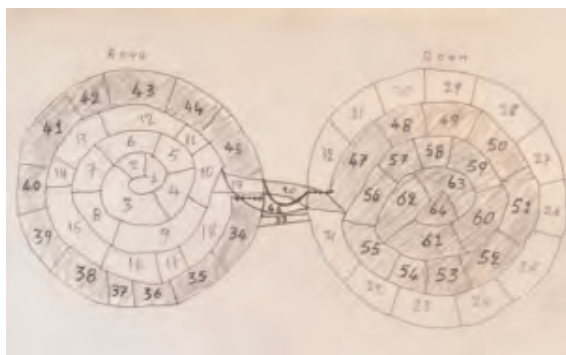
Πρώτη φράση της σπείρας της Α όψης ο ρόδακας, η κεφαλή με το 8 και ο στάχυς. Ενέργεια, νους και έμπνευση. Αυτή είναι η αρχή του Κόσμου μας. Χρειάζεται ενέργεια (ρόδακας), χρειάζεται σκέψη (κεφαλή με το 8) κι ακόμη χρειάζεται η ικανότητα διοχέτευσης αυτών των δύο στο χώρο, η έμπνευση (στάχυς). Ακολουθώντας τη φορά της σπείρας, αριστερόστροφα, μετά από 19 φράσεις φτάνουμε στην περιφέρεια. Η τελευταία φράση, η 19η, έχει δύο σύμβολα. Ένα τόξο και ένα κρινάκι. Προφανώς το τόξο μιλά για μία βολή, για μία εκτόξευση. Πλέον, ο αρχικός κόσμος, ολοκληρώθηκε και είναι έτοιμος να δημιουργήσει έναν άλλο κόσμο, αντίγραφό του. Επομένως οι 19 φράσεις, της Α σπείρας περιγράφουν αυτή την ολοκλήρωση.

Εικ. 7

Στην εικόνα 7 η σπείρα της Α όψης και η περιφέρεια της Β όψης, ΠΒ.

Στην εικόνα 7 βλέπουμε πως όταν η σπείρα της Α όψης ολοκληρώνεται περνάει στην Β όψη με μία εκτόξευση σχηματίζοντας την περιφέρειά της με 12 φράσεις. Το πέρασμα προς την Β όψη γίνεται διά μέσου της φράσης 20, που δεν υπάρχει πάνω στον ΔΦ αλλά εννοείται. Η περιφέρεια της Β όψης (ΠΒ) ορίζει ένα χώρο όπου μέσα του θα γεννηθεί ο καινούργιος κόσμος. Κατά κάποιον τρόπο είναι ένα αυγό. Αυτός ο νέος κόσμος θα ζει σε μία κατάσταση λήθης γιατί δεν θα θυμάται την προέλευσή του κι απ'ότι φαίνεται αυτό είναι νόμος της φύσης. Όταν όμως κάποια στιγμή, αυτός ο νέος κόσμος συνδεθεί με τον αρχικό, τότε θα επανέλθουν οι μνήμες του και θα θυμηθεί από πού ξεκίνησε κάποτε.

Εικ. 8

Στην εικόνα βλέπουμε την ανάπτυξη της σπείρας της Β όψης (ΣΒ).

Από το κέντρο του αυγού, αυτόν το χώρο δηλαδή που έφτιαξε η περιφέρεια της σπείρας Α, ξεκινάει η ανάπτυξη της σπείρας της Β όψης. Εδώ μετράμε αντίστροφα, από το 64 προς το 1. Η σπείρα Β αναπτύσσεται μέχρι που φτάνει στη φράση 47 και με το πέρασμα - φράση 46 περνά στην όψη Α και δημιουργεί την περιφέρειά της (ΠΑ) με 12 φράσεις. Υπάρχει και η φράση 33 που ενώνει τις δύο όψεις στα σημεία όπου βρίσκονται οι γραμμές με τις 5 τελείες. Έτσι εμφανίστηκαν όπως βλέπουμε οι 3 επί πλέον φράσεις του ΔΦ (20, 33, 46), για να έχουμε συνολικά 64 φράσεις πάνω του.

Εδώ φτάσαμε στο τέλος της ανάγνωσης των σπειρών του ΔΦ και ανακεφαλαιώνοντας αποκομίζουμε το μήνυμά τους:

Όταν ο αρχικός κόσμος ολοκληρώσει την υπόστασή του (σπείρα Α) δημιουργεί τις προϋποθέσεις (περιφέρεια Β) για να γεννηθεί ένας άλλος νέος κόσμος (σπείρα Β) κι όταν ο νέος κόσμος ολοκληρώσει κι αυτός την υπόστασή του ανταποδίδει στον αρχικό κόσμο το έργο του (περιφέρεια Α). Έτσι ενισχύεται ο αρχικός κόσμος. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα το σύμπαν να μεγαλώνει διαρκώς, να εξελίσσεται συνεχώς και να είναι αιώνιο.

Αυτή η Πράξη συνεχούς ροής είναι ο Χρόνος.

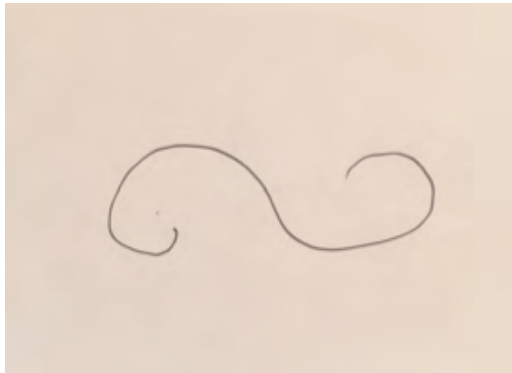
Ο αρχικός κόσμος, ανά πάσα στιγμή, θεωρείται ολοκληρωμένος, όποιο και να είναι το μέγεθός του. Κάθε γέννηση, λοιπόν, οποιασδήποτε στιγμής έχει στη διάθεσή της το δικό της αυγό, τη δική της περιφέρεια και συμβαίνουν ταυτόχρονα δισεκατομμύρια γεννήσεις μέσα στο σύμπαν, με αποτέλεσμα, ο χρόνος να κινείται συνεχώς μπρός πίσω..

Πάνω σε 64 πεδία-φράσεις αναπτύσσει τη λειτουργία της όλη αυτή η διαδικασία που ανέφερα. Αυτό με κάνει να υποψιάζομαι πως αυτό το 64 είναι μία παγκόσμια σταθερά που πρέπει να τη συναντάμε παντού μέσα στο σύμπαν τόσο στο μικρόκοσμο όσο και στο μεγάκοσμο. **Είναι μια πολυδιάστατη σκακιέρα που πάνω της ρέει και διαμορφώνεται η ενέργεια.**

Θα αναφέρω ένα παράδειγμα για να κατανοήσουμε τη σχέση του αρχικού κόσμου με το δημιούργημά του.

Ο πολιτισμός των ανθρώπων ξεκίνησε πριν από μερικές χιλιάδες χρόνια. Αργά στην αρχή, πιο γρήγορα στη συνέχεια.

Άρχισε να συσσωρεύεται ένας όγκος πολιτισμού που τίθετο στη διάθεση κάθε νέας γενιάς. Ένα παιδί που γεννιέται οποιαδήποτε στιγμή, αυτομάτως κληρονομεί ό,τι έχουν δημιουργήσει οι προηγούμενες γενιές. Η νέα γενιά, με το έργο της, θα ενισχύσει αυτό που κληρονόμησε κι έτσι ο όγκος του αρχικού πολιτισμού μεγαλώνει διαρκώς κι αυτό δεν σταματά ποτέ. Η σπείρα του πολιτισμού συνεχώς εξελίσσεται και διευρύνεται από μία κατάσταση περιδινήσεων των γεγονότων. Είναι ένα ελλίπες παράδειγμα γιατί εδώ δεν διακρίνουμε κάποια βάση 64, επειδή αυτό το παράδειγμα αφορά μία λειτουργία των κοινωνιών του ανθρώπου και δεν έχει σχέση με τη φύση, αλλά μας βοηθάει να μπορούμε στη λογική της ανάπτυξης των σπειρών του ΔΦ.

Εικ. 9
Διπλή σπείρα σε καλλιτεχνική απόδοση.

Η διπλή σπείρα, που συναντάμε πολλές φορές στα έργα των αρχαίων, δείχνει αυτή τη σχέση των δύο κόσμων.

Συνοψίζοντας λοιπόν τα όσα έγραψα για τις σπείρες, πάνω στο ΔΦ, έχουμε τη θεωρία της διπλής σπείρας που μας λέει πως ένας νέος κόσμος προέρχεται από έναν άλλο κόσμο. Ο άλλος κόσμος, ο αρχικός, είναι η Μητέρα του, το Χάος, εκεί όπου ο νέος κόσμος θα επιστρέψει κάποτε. **Είναι η Ιθάκη. Ο χώρος της ενέργειας!** Επομένως ο ΔΦ μας μιλά για τη μεγάλη Μητέρα. Μας περιγράφει μία κοσμογονία και επί πλέον μας δείχνει τη σχέση μεταξύ αυτών των δύο κόσμων.

Το φαινόμενο της διπλής σπείρας θυμίζει και το τελετουργικό του μαντείου του Τροφωνίου.

Εκεί ο χρηστηριαζόμενος κατέβαινε στο Άδυτο του μαντείου, που συμβόλιζε τον Άδη, για να λάβει τη γνώση του Τροφωνίου και επέστρεφε στον κόσμο του, εκεί όπου ζούσε όλη του τη ζωή, κομίζοντας μία νέα γνώση. Ο υποψήφιος χρηστηριαζόμενος έπινε από το λεγόμενο νερό της Λήθης και της Μνημοσύνης, πριν κατεβεί στο άδυτο, στον Άδη δηλαδή, για να συναντήσει τον Τροφώνιο. Ήδη με το νερό της Λήθης υποτίθεται πως είχε ξεχάσει την προέλευσή του. Όταν μετά από πολλές ώρες παραμονής, στο άδυτο και μέσα στα ...σκοτάδια, έβγαινε στο φως της ημέρας ταλαιπωρημένος, καθόταν στο θρόνο της Μνημοσύνης για να επανέλθουν οι μνήμες του. Είχε επιστρέψει στον πραγματικό του κόσμο.

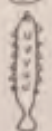
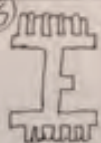
Όλα αυτά βέβαια συμβολικά. Επί ένα φεγγάρι, περίπου 30 ημέρες, όσο χρειαζόταν να μείνει κανείς στο χώρο του μαντείου, οι ιερείς ασκούσαν πάνω του μία διδασκαλία κι αυτό ήταν νομίζω το πιο σημαντικό στάδιο της μύησης στο συγκεκριμένο μαντείο. Τα υπόλοιπα δρώμενα ήταν συμπληρωματικά. Θα μπορούσε δηλαδή ο χρηστηριαζόμενος να μείνει ικανοποιημένος και μόνο με τη διδασκαλία των ιερέων.

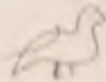
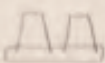
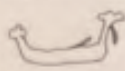
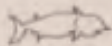
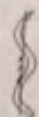
Από τη μελέτη των σπειρών προέκυψε η θεωρία της διπλής σπείρας. Είναι κάτι που μπορεί και να συμβαίνει. Δεν έχει καμία σημασία. Θα έχει ενδιαφέρον να ακουστεί και μία άλλη άποψη.

Τώρα με βάση αυτή τη θεωρία μπορούμε να προσεγγίσουμε τα σύμβολα του ΔΦ και να προσπαθήσουμε να τα ερμηνεύσουμε, τουλάχιστον μερικά από αυτά, γιατί δεν είναι δυνατόν να γνωρίζουμε τι συμβόλιζαν με τα σχέδιά τους πριν χιλιάδες χρόνια οι άνθρωποι εκείνης της εποχής. Μπορεί πχ το περιστέρι να είναι σύμβολο ειρήνης για εμάς αλλά για εκείνους τους ανθρώπους, αυτής της μακρινής εποχής, να είναι κάτι άλλο και δεν θα μάθουμε ποτέ τι συμβόλιζε.

ΤΑ 46 ΣΥΜΒΟΛΑ

α

① 4 φορές ΣΑ₂ ΠΒ₁ ΠΑ₁ 	⑦ 4 φορές ΣΑ₂ ΠΒ₂ 	⑬ 11 φορές ΣΑ₄ ΠΒ₂ ΣΒ₄ ΠΑ₁
② 2 φορές ΣΑ₂ 	⑧ 11 φορές ΣΑ₃ ΠΒ₂ ΣΒ₄ ΠΑ₂ 	⑭ 6 φορές ΣΑ₄ ΠΒ₁ ΠΑ₁
③ 4 φορές ΣΑ₄ 	⑨ 15 φορές ΣΑ₈ ΠΒ₃ ΣΒ₂ ΠΑ₂ 	⑮ 5 φορές ΣΑ₄ ΠΑ₁
④ 11 φορές ΣΑ₄ ΠΒ₃ ΣΒ₂ ΠΑ₂ 	⑩ 17 φορές ΣΑ₈ ΠΒ₂ ΠΑ₇ 	⑯ 1 φορά ΣΑ₁
⑤ 6 φορές ΣΑ₂ ΠΒ₂ ΣΑ₁ ΠΑ₁ 	⑪ 19 φορές ΣΑ₉ ΠΒ₃ ΣΒ₂ ΠΑ₅ 	⑰ 12 φορές ΣΑ₄ ΠΑ₂ ΠΒ₂ ΣΒ₄
⑥ 2 φορές ΣΑ₂ 	⑫ 3 φορές ΣΑ₂ ΠΑ₁ 	⑱ 4 φορές ΣΑ₁ ΣΒ₂ ΠΑ₁

(19) 3 φορές ΣΑ 1 ΣΒ 1 ΠΑ 1	(25) 4 φορές ΣΑ 1 ΠΒ 1 ΣΒ 2	(31) 5 φορές ΠΒ 3 ΣΒ 2
(20) 2 φορές ΣΑ 1 ΣΒ 1	(26) 6 φορές ΠΒ 3 ΠΑ 3	(32) 1 φορά ΠΒ 1
(21) 2 φορές ΣΑ 2	(27) 4 φορές ΠΒ 1 ΣΒ 3	(33) 1 φορά ΠΒ 1
(22) 7 φορές ΣΑ 2 ΠΒ 3 ΣΒ 2	(28) 6 φορές ΠΒ 2 ΣΒ 3 ΠΑ 1	(34) 2 φορές ΠΒ 1 ΣΒ 1
(23) 6 φορές ΣΑ 1 ΠΒ 2 ΣΒ 2 ΠΑ 1	(29) 18 φορές ΠΒ 4 ΣΒ 11 ΠΑ 3	(35) 2 φορές ΠΒ 1 ΣΒ 1
(24) 1 φορά ΣΑ 1	(30) 1 φορά ΠΒ 1	(36) 1 φορά ΠΒ 1

Υ

(37) 6 φορές ΠΒ 1 ΣΒ 3 ΠΑ 2	(41) 2 φορές ΣΒ 2	(45) 1 φορά ΠΑ 1
(38) 3 φορές ΣΒ 2 ΠΑ 1	(42) 5 φορές ΣΒ 4 ΠΑ 1	(46) 2 φορές ΠΒ 1 ΠΑ 1
(39) 11 φορές ΣΒ 8 ΠΑ 3	(43) 2 φορές ΠΑ 2	
(40) 1 φορά ΣΒ 1	(44) 1 φορά ΠΑ 1	

Εικ. 10 (α,β,γ).
 Τα 46 σύμβολα του ΔΦ.

Ο ΔΦ έχει πάνω του 46 διαφορετικά σύμβολα. Αποτελείται από δύο σπείρες, την ΣΑ (ΣΑ = σπείρα Α) και την ΣΒ (ΣΒ = σπείρα Β) και από δύο περιφέρειες, την ΠΑ (ΠΑ = περιφέρεια Α, αυτή είναι η περιφέρεια της ΣΑ, γιατί αποτελεί την προέκταση της ΣΒ) και την ΠΒ (ΠΒ = περιφέρεια Β, που είναι η περιφέρεια της ΣΒ και αποτελεί την προέκταση της ΣΑ). Επομένως υπάρχουν 4 πεδία πάνω στον ΔΦ. Η ΣΑ, η ΣΒ, η ΠΒ και η ΠΑ.

Από το κέντρο της ΣΑ ξεκινώντας απαριθμώ τα σύμβολα, όταν με το αριστερόστροφο διάβασμα τα συναντώ για πρώτη φορά. Έτσι ο ρόδακας, επειδή είναι το πρώτο σύμβολο που συναντάμε, έχει αύξοντα αριθμό 1. Στα στοιχεία του ρόδακα, στον πίνακα της εικόνας 10 α, προσθέτω πόσες φορές τον συναντάμε πάνω στον ΔΦ (4 φορές) καθώς επίσης και σε ποιο πεδίο. Δηλαδή ο ρόδακας είναι το σύμβολο 1 του ΔΦ, απαντάται 4 φορές πάνω του και τον συναντάμε στα πεδία: ΣΑ 2 φορές, ΠΒ 1 φορά και ΠΑ 1 φορά. Ο ίδιος κανόνας ισχύει και για τα υπόλοιπα 45 σύμβολα του ΔΦ.

ΣΠΕΙΡΑ Α (ΣΑ)

Ο ρόδακας είναι κυρίως ηλιακό σύμβολο, σύμβολο του φωτός και κατά συνέπεια της ενέργειας. Το πιο σημαντικό όμως είναι πως αποτελεί και σύμβολο του Άδη. Επομένως το πρώτο σύμβολο που συναντάμε πάνω στον ΔΦ στο κέντρο της Α όψης, το ρόδακα, μας μιλάει για ενέργεια.

Αναλύοντας το μύθο της αρπαγής της Περσεφόνης και το **μύθο της νύμφης Έρκυνας**, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα πως ο Άδης είναι ο χώρος του φωτός.

Εικ. 11

Παράσταση από αγγείο, ευρισκόμενο στο αρχαιολογικό μουσείο του Μονάχου.

Διάφοροι γνωστοί ήρωες στον Άδη.

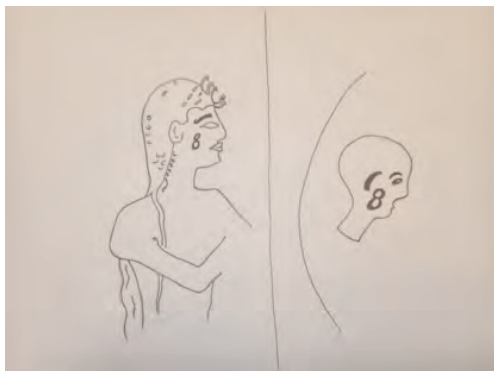
Στον χώρο όπου βρίσκονται ο Πλούτωνας και η Περσεφόνη, στο κέντρο, φαίνονται 2 ρόδακες, προφανώς σύμβολα του Άδη.

Ρόδακες και σπείρες, αυτά τα πανάρχαια σχέδια, τα συναντάμε παντού στο χώρο της αρχαίας Ελλάδας. Σε τάφους, σε έργα τέχνης, όπως στα χρυσά κτερίσματα των Μυκηνών, στη χρυσή λάρνακα των Μακεδόνων στην Βεργίνα, Ελευσίνα, κλπ. Αυτά τα δύο σχέδια είναι σύμβολα και όχι γράμματα. Μπορούμε λοιπόν να συμπεράνουμε πως αφού η σπείρα και ο ρόδακας είναι σύμβολα τότε και όλα τα υπόλοιπα σχέδια, πάνω στο ΔΦ είναι σύμβολα. Δεν γίνεται να συμβαίνει κάποια σχέδια του ΔΦ να είναι σύμβολα και κάποια άλλα να είναι γράμματα κάποιας γραφής.

Να μοιάζουν με γράμματα κάποιας νεότερης γραφής η οποία τα δανείστηκε, ίσως. Εδώ να παρατηρήσω πως πολλά σύμβολα του ΔΦ είναι πολύπλοκα έργα τέχνης. Πρέπει κανείς να τα σχεδιάσει με κόπο γιατί είναι δύσκολα σχέδια. Αντίθετα τα γράμματα οποιασδήποτε γραφής σχεδιάζονται με κοφτές κάθετες, οριζόντιες ή πλάγιες γραμμές ή και με μικρές καμπύλες, ταχύτητα. Επομένως τα σύμβολα του ΔΦ δεν εξυπηρετούν να είναι ταυτόχρονα και γράμματα κάποιας γραφής.

Το δεύτερο σύμβολο που συναντάμε, μετά το ρόδακα, είναι ένα ξυρισμένο κεφάλι που δεν διακρίνεται αν είναι γυναικείο ή αντρικό. (περισσότερο το βλέπω για γυναικείο). Στο μάγουλό του έχει τατουάζ με το σχέδιο 8. Εδώ τίθεται το ερώτημα γιατί ένα κομμένο κεφάλι μόνο κι όχι ολόκληρο το σώμα του ανθρώπου;

Πιο κάτω, διαβάζοντας τις σπείρες, συναντάμε 4 ανθρώπινες φιγούρες ολόκληρες. Επομένως οι σχεδιαστές του ΔΦ δεν θα είχαν κανένα πρόβλημα να φτιάξουν κι άλλη μία ολόκληρη ανθρώπινη φιγούρα. Θέλουν όμως ένα κομμένο κεφάλι μόνο. Γιατί; Γιατί θέλουν να επικεντρωθεί ο αναγνώστης του ΔΦ σ' αυτό που ένα κεφάλι στεγάζει, το νου, τη σκέψη και πως στη συγκεκριμένη φράση αναφέρονται στη νοημοσύνη.

Εικ. 12

Αριστερά μία τοιχογραφία μινωίτη ιερέα, στην Αίγυπτο.
Δεξιά το ξυρισμένο κεφάλι που βρίσκεται πάνω στο ΔΦ.

Το 8, στο σχέδιο του τατουάζ, είναι δύο εφαπτόμενοι κύκλοι. Είναι οι δύο ολοκληρωμένοι κόσμοι, όπως έχω αναφέρει και πιο πριν. Είναι το σύμβολο της κοσμογονίας, του νου και

της σκέψης. (Μ'αυτό το σύμβολο, αλλά σε πλάγια θέση, συμβόλισαν την έννοια του απείρου τα νεότερα χρόνια, ίσως και από ένστικτο).

Φαίνεται καθαρά πως εκείνοι οι προϊστορικοί άνθρωποι θεωρούσαν απαραίτητη τη σκέψη ενός νου που θα καθόριζε τους φυσικούς νόμους, το σχεδιασμό της δόμησης του σύμπαντος, την εξέλιξή του και ό,τι υπάρχει μέσα σ'αυτό.

Υποθέτω λοιπόν πως κάπως έτσι θα θεωρούσαν τότε, οι κατασκευαστές του ΔΦ, ότι ήταν η αρχή και το προϋπάρχον στοιχείο, πριν τη γέννηση του σύμπαντος. Ενέργεια (φωτιά), νους και έμπνευση. Το Χάος. Η φύση.

Επιβεβαίωση αυτού είναι πως πολύ αργότερα οι νεοϊδρυθείσες μονοθεϊστικές θρησκείες δανείστηκαν αυτή τη φυσική αντίληψη των προϊστορικών και την έκαναν δόγμα, ονομάζοντας τα στοιχεία της πρώτης φράσης τριαδικό Θεό.

Έμπνευση είναι το αμέσως επόμενο σύμβολο. Ο στάχυς!

Έναν στάχυ έδωσε η θεά Δήμητρα στον Τριπτόλεμο και τον παρότρυνε να διδάξει στους ανθρώπους την καλλιέργεια. Η φύση είναι αδιάφορη για τις καλλιέργειες των ανθρώπων. Για μία μόνο καλλιέργεια ενδιαφέρεται. Αυτή του νου, γιατί ο νους κι η σκέψη παράγουν έργο που επιστρέφει στη φύση ως ενέργεια επειδή και η ίδια είναι ενέργεια.

“Το σύμπαν είναι σκέψη και νόηση”, γράφουν στο βιβλίο τους δύο γνωστοί Έλληνες αστροφυσικοί. Κι έτσι είναι και φαίνεται πως οι σχεδιαστές του ΔΦ ενδεχομένως να το γνώριζαν αυτό.

Ο στάχυς λοιπόν, το τρίτο κατά σειρά σύμβολο της πρώτης φράσης του ΔΦ, είναι η έμπνευση επειδή μέσω αυτής θα διοχετευτούν στο χώρο η ενέργεια κι η σκέψη του νου.

Επομένως Χάος είναι αυτή η κατάσταση που υπήρξε πριν γεννηθεί ο Κόσμος μας. Αυτή η κατάσταση χρειαζόταν μία δύναμη (ενέργεια) τόση ώστε να είναι ικανή να φτιάξει έναν Κόσμο, χρειαζόταν σκέψη (νους) για να οικοδομήσει σωστά, μ'αυτή την ενέργεια, ένα σύμπαν και το κυριότερο χρειαζόταν ικανότητα έμπνευσης της ενέργειας και της σκέψης στο χώρο. Αυτό ακριβώς μας περιγράφει η πρώτη φράση της Α όψης του ΔΦ.

Βέβαια αυτές οι ιδέες δεν γεννήθηκαν σε μία ημέρα και την επομένη γράφτηκαν στο ΔΦ. Χρειάστηκαν αιώνες ή και χιλιετίες για να αποκρυσταλλωθούν και να περάσουν στη ζωή και στη σκέψη των ανθρώπων. Επομένως μπορεί σαν αντικείμενο ο ΔΦ να χρονολογείται στα μέσα της δεύτερης χιλιετίας π.Χ. το αφήγημά του όμως είναι σίγουρο πως προέρχεται από τα βάθη προηγούμενων αιώνων ή και χιλιετιών. Είναι γνώσεις που θα δίδασκαν οι μύστες, στους ιερούς χώρους τους. Πιθανόν δηλαδή αυτές οι γνώσεις να διδάσκονταν σε χώρους μυστηρίων. Και το λέω αυτό γιατί αυτά αξίζει να διδάσκεται και να μαθαίνει ένας άνθρωπος, κατά την διάρκεια της ζωής του, ώστε να αποκτά συμπαντική συνείδηση.

Εικ 13
Η δεύτερη φράση της ΣΑ.

Η δεύτερη φράση της ΣΑ μας δείχνει έναν άνθρωπο να βαδίζει και δίπλα του ένα ρόπαλο. Δύο σύμβολα δηλαδή έχει η δεύτερη φράση.

Ένας άνθρωπος που βαδίζει σημαίνει πως υπάρχει κάποιος προορισμός. Κάτι ξεκίνησε για να πάει κάπου, έχοντας έναν σκοπό.

Τι ξεκίνησε λοιπόν; Μα τα στοιχεία της πρώτης φράσης! Ενέργεια, νους και έμπνευση. Ο άνθρωπος που βαδίζει λοιπόν, συμβολίζει την εκπόρευση της δύναμης των τριών αρχικών στοιχείων, της πρώτης φράσης. Είναι τεράστια η δύναμη αυτών των στοιχείων. Σαν ένα ρόπαλο, που είναι και το δεύτερο σύμβολο της φράσης αυτής.

(Τα προϊστορικά χρόνια, πριν την εποχή του χαλκού, το πιο ισχυρό όπλο που διέθεταν οι άνθρωποι, ήταν το ρόπαλο και μ' αυτό το όπλο ταύτισαν τη δύναμη του Χάους, όπως φαίνεται στη δεύτερη φράση της ΣΑ).

Υπάρχει μία συνάφεια σκέψεων των μέχρι τώρα μελετηθέντων συμβόλων. Ξεχύθηκε δυναμικά, η αρχική δύναμη (πρώτη φράση), να φτιάξει έναν Κόσμο. Υπάρχει σίγουρη, ήρεμη και δυναμική κίνηση, όπως δείχνει η ανθρώπινη φιγούρα και το ρόπαλο μαζί.

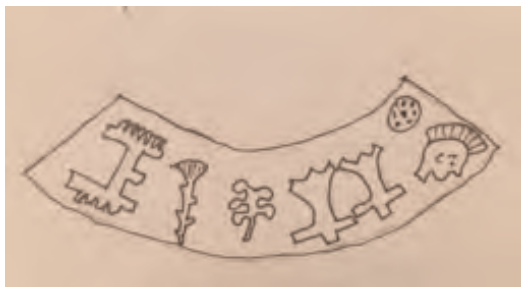

Εικ. 14

Ένα πανομοιότυπο χάλκινο ρόπαλο μ' αυτό του ΔΦ, στο χέρι του Ηρακλή.
Μουσείο Θηβών.

Η δεύτερη φράση είναι αυτό που εμείς σήμερα το είπαμε Big Bang.

Ένα ρόπαλο είναι αποτελεσματικό όταν βρίσκεται στα χέρια ενός όντος με νοημοσύνη. Αν απλά είναι ακουμπισμένο σε έναν τοίχο δεν είναι παρά ένα ξερό και άχρηστο ξύλο. Οποιοδήποτε άλλο ον, εκτός από τον άνθρωπο, δεν μπορεί να το χρησιμοποιήσει γιατί δεν διαθέτει την κατάλληλη νοημοσύνη και σωματική κατασκευή. Συμπεραίνουμε λοιπόν, από την δεύτερη φράση, πως το έργο αυτής της τεράστιας δύναμης, της ενέργειας, διέπεται από νοημοσύνη. Επομένως η ανθρώπινη βαδίζουσα φιγούρα στη δεύτερη φράση, υπονοεί **την νοημοσύνη και τη δύναμή της που έχει κάποιον στόχο.**

Εικ. 15.
Η τρίτη φράση της ΣΑ.

Η τρίτη φράση φέρει 7 σύμβολα. Το πρώτο σύμβολο μοιάζει με Ε και λένε πως είναι χτένα ή κάποιο γεωργικό εργαλείο. Ασήμαντα πράγματα δηλαδή για να αποτελούν τη συνέχεια των δύο πρώτων φράσεων. Πρέπει να είναι κάποιος ιδιαίτερος συμβολισμός ικανός να καλύπτει την αξία των προηγούμενων εννοιών.

Όταν κάτι εκπορεύεται χρειάζεται χώρο για να κινηθεί. Επομένως το πρώτο στοιχείο που χρειάστηκε να φτιαχτεί, για να απλωθεί ο νέος κόσμος, ήταν ο χώρος. Το σύμβολο αυτό λοιπόν είναι το σχέδιο ενός χορού πάνω σ'ένα χοροστάσι, πιθανόν στο χοροστάσι της Αριάδνης στο παλάτι της Κνωσού, που το είχε σχεδιάσει ο Δαίδαλος.

(Ο Δαίδαλος, να σημειώσω εδώ, ίσως να είχε επισκεφτεί το ιερό του Τροφωνίου, αφού όπως μας πληροφορεί ο Πausανίας στα Βοιωτικά του, ένα ξόανο, έργο του Δαιδάλου, βρισκόταν σ'αυτόν τον ιερό χώρο).

Δύο ομάδες χορευτών, αντικριστά τοποθετημένες, πάνω στο σχέδιο του χοροστασίου, πάλλονται συνεχώς ακολουθώντας τις γραμμές του, δημιουργώντας χώρο και σκέψη γιατί θέλει σκέψη και χώρο ο σωστός και αισθησιακός χορός. Κάτι παρόμοιο μας λένε και οι σύγχρονοι επιστήμονες. Όταν εκδηλώθηκε το Big Bang το πρώτο πράγμα που δημιουργήθηκε ήταν ο χώρος.

Το δεύτερο σύμβολο αυτής της φράσης λένε πως είναι το φυτό πάπυρος. Συμφωνώ. Ξέρω πως αυτό το φυτό, στην Αίγυπτο, ήταν το σύμβολο του θεού Ρα. Φυτό, σύμβολο του ήλιου. Πολλά μπορεί να υπονοούν μ'αυτό το σύμβολο οι σχεδιαστές του ΔΦ. Δεν θα μάθουμε ποτέ τι θέλουν να μας πουν, εκτός κι αν βρεθούν παρόμοια κείμενα με διευκρινήσεις.

Τολμώ όμως να υποθέσω πως με τον πάπυρο εννοούν την ύλη, που γεννήθηκε μόλις τώρα, μετά την εμφάνιση του χώρου.

Από μια ιδέα προέρχεται το σύμπαν. Η ιδέα δεν έχει καμία υπόσταση. Δεν έχει βάρος, δεν έχει διαστάσεις, δεν είναι ύλη, παρά είναι μόνο μία πληροφορία (**Μηδενικό σημείο, θα την έλεγα**). Αυτή η άυλη κατάσταση της πληροφορίας όμως χρειάζεται την ύλη για να εκφραστεί. Όπως ένας ποιητής χρειάζεται ένα χαρτί και ένα μολύβι για να γράψει το έργο του ή τις φωνητικές του χορδές για να το απαγγείλει. Επειδή λοιπόν πάνω στον πάπυρο έγραφαν τις σκέψεις τους εκείνα τα χρόνια, κατανόησαν την ανάγκη της ύλης για να μπορούν να εκφράζονται κι έτσι συμβόλισαν τη γέννηση της ύλης μ' αυτό το φυτό.

Το επόμενο σύμβολο μοιάζει με κλαδί από αμπέλι, με πέντε φύλλα πάνω του. Κάποιο σύμβολο έμπνευσης ή ευχής, υποθέτω. Κάτι σαν την ανοικτή παλάμη των πρωτόγονων βραχογραφιών.

Εδώ να κάνω μία παρένθεση για να πω πως αν η Α όψη του ΔΦ μιλάει για μία κοσμογονία τότε όλα τα σύμβολά της πάνω της, υπονοούν κάτι που έχει σχέση με τη νόηση γιατί μόνο η ανάπτυξη του νου έχει ενδιαφέρον για ένα σύμπαν επειδή τα πάντα, μέσα σ' αυτό, είναι ενέργεια και **μέσα στην ενέργεια συνυπάρχουν η νόηση και το πνεύμα**.

Τα επόμενα δύο σύμβολα είναι ίδια και θυμίζουν δέρμα κάποιου ζώου. Είναι το σύμβολο 9, εμφανίζεται 15 φορές και στα 4 πεδία του ΔΦ. (Μία χρήση του δέρματος για εκείνα τα χρόνια, ήταν η κατασκευή ασκών).

Τολμώ και πάλι να κάνω μία υπόθεση ερμηνείας του. Εφόσον βρισκόμαστε στην τρίτη και σημαντική φράση όπου μας περιγράφει τι πρωτοδημιουργήθηκε, όταν εκδηλώθηκε ο σκοπός του Χάους, μπορώ να φανταστώ πως τα δύο δέρματα σημαίνουν φως και η αντανάκλασή του. Φως, ένα από τα πρώτα στοιχεία που εμφανίστηκαν κατά την δημιουργία του σύμπαντος και αντανάκλαση του φωτός, αυτό που κάνει τα όντα να αντιλαμβάνονται τον κόσμο γύρω τους. Θα έλεγα πως αυτό θυμίζει τη γέννηση του Απόλλωνος και της Αρτέμιδος.

Δίδυμα! Φως και αντανάκλαση.

Ήλιος και Σελήνη.

(Να μη ξεχνάμε ακόμη και το χρυσόμαλλο δέρας. Το χρυσόμαλλο δέρας συμβολίζει το φως που μεταφέρει το πνεύμα της γνώσης, κάτι σαν ασκός δηλαδή. Ο χρυσός, στους μύθους, υπονοεί το φως, όπως η χρυσή βροχή στο μύθο της Δανάης).

Εικ. 16
Το δέκατο κατά σειρά σύμβολο.

Το δέκατο κατά σειρά σύμβολο είναι 7 τελείες, η μία στο κέντρο κι άλλες 6 περιμετρικά, που φτιάχνουν έναν κύκλο. Είναι άλλο ένα σύμβολο του Άδη και του φωτός. Συμβολίζει το φως που μεταφέρει τη γνώση και την έμπνευσή της σε νέες ικανούς να τη συλλαμβάνουν με τις “κεραίες” τους. **Ας πούμε πως είναι ένα φωτόνιο κι ο κόσμος του.**

Εικ. 17

Αγγειογραφία με παράσταση του Άδη. Αρχαιολογικό μουσείο Νεαπόλεως,
Στο κέντρο της εικόνας, ο Πλούτωνας και η Περσεφόνη.
Πίσω τους φαίνεται το δέκατο σύμβολο του ΔΦ.

Εικ. 18

Εθνικό αρχαιολογικό μουσείο των Αθηνών.

Στο εθνικό αρχαιολογικό μουσείο των Αθηνών βρίσκονται τα χρυσά κτερίσματα των Μυκηνών. Είναι αφιερώματα από τους τάφους των αρχόντων των Μυκηνών. Έχουν σχέση με τον Άδη, δηλαδή. Σε κάποια φύλλα χρυσού βλέπουμε πάνω τους το δέκατο σύμβολο του ΔΦ, το σχέδιο με τις 7 τελείες. Αυτό το σύμβολο το απαντάμε 17 φορές πάνω στο ΔΦ και σχεδόν πάντα δίπλα στο κομμένο κεφάλι (14 φορές). Εμφανίζεται στα 3 από τα 4 πεδία του ΔΦ. Απουσιάζει από το πεδίο ΣΒ κι αυτό είναι εντυπωσιακό. Γιατί; Η ΣΒ έχει 18 φράσεις και 70 σύμβολα. Θα περιμέναμε κανονικά να υπήρχε κάπου και το σύμβολο 10 στη ΣΒ αλλά δεν υπάρχει. Θα δούμε πιο κάτω το γιατί.

Εικ.19.
Το ενδέκατο σύμβολο του ΔΦ. Ο "Πανκ".

Το ενδέκατο σύμβολο του ΔΦ είναι ένα κομμένο κεφάλι με ένα λοφίο πάνω του. Μόνο που δεν μας δείχνει πως και που στηρίζεται αυτό το λοφίο. Δεν είναι λοφίο. Είναι η διαδικασία και ο τρόπος έμπνευσης ενός νου. **Κάτι σαν ακτινοβολία, θα λέγαμε εμείς σήμερα.** Με το κομμένο κεφάλι, οι σχεδιαστές του ΔΦ, θέλουν να επικεντρώσουν την προσοχή του αναγνώστη σε ένα μόνο πράγμα. Στο νου και στην έμπνευσή του. Οι αρχαιολόγοι, έχοντας υπέρμετρο χιούμορ, αυτό το σύμβολο το ονόμασαν Πάνκ. Πολύ χαριτωμένη ονομασία, αφού αυτό μας θυμίζει η εικόνα του.

Αφού λοιπόν ο Πάνκ είναι ένας νους που εμπνέεται τότε τα σύμβολα που τον συνοδεύουν είναι οι πηγές έμπνευσής του (Εικόνα 20). Έγραψα για το σχέδιο με τις 7 τελείες πως είναι το φως ως πηγή γνώσης, το δέρμα είναι η μεταφορά πνεύματος της γνώσης από το φως και η αντανάκλασή του. Το κέρατο ή η φλόγα κάποια άλλη λειτουργία του φωτός.

Η γυμνόστηθη γυναίκα, πιθανόν να συμβολίζει την τροφή του νου (τροφός του νου = Τροφώνιος) και τροφός του Τροφώνιου, σύμφωνα με το μύθο, ήταν η θεά Δήμητρα. Το τελευταίο σύμβολο δίπλα στον Πάνκ, πιθανόν είσοδος σπηλαίου - αδύτου.

Η τέταρτη φράση είναι επανάληψη της πρώτης για να μας υπενθυμίσει τη συνεχή επιρροή του Χάους πάνω στην εξέλιξη

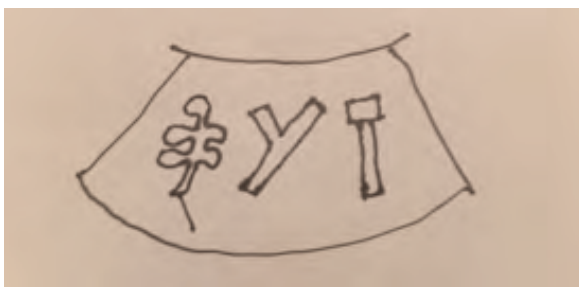
της δημιουργίας του σύμπαντος (αρχέγονο φως). Κατά κάποιο τρόπο, η τέταρτη φράση, λειτουργεί σαν επωδός. Εδώ να παρατηρήσω πως στη ΣΑ έχουμε 6 επωδούς ενώ στη ΣΒ μία μόνο και στις δύο περιφέρεις καμία. Σίγουρα κάτι θέλει να μας πει αυτό. Θα το δούμε πιο κάτω.

Εικ. 20

Ο Πάνκ και τα 6 γειτονικά του σύμβολα, πάνω στο ΔΦ.

Στη γραμμική γραφή Β υπάρχει ένα παρόμοιο με τον Πανκ σύμβολο που συνήθως τοποθετείται στην αρχή των λέξεων, αυτής της γραφής, γι' αυτό κι εδώ στον ΔΦ νομίζοντας πως το ίδιο ισχύει, ξεκινούν δεξιόστροφα την ανάγνωσή του. Μόνο που εδώ στο ΔΦ ο Πάνκ προϋπήρχε αιώνες αρκετούς της γραμμικής Β και **όλα τα σύμβολα με κάποια πρόσωπα, ανθρώπων και ζώων, κοιτούν προς την αριστερόστροφη φορά, προς τη φορά της σωστής ανάγνωσης του ΔΦ.** Εκτός πιά κι αν ο σχεδιαστής του ΔΦ τα τοποθέτησε ανάποδα για να παιδέψει του μελλοντικούς ερευνητές.

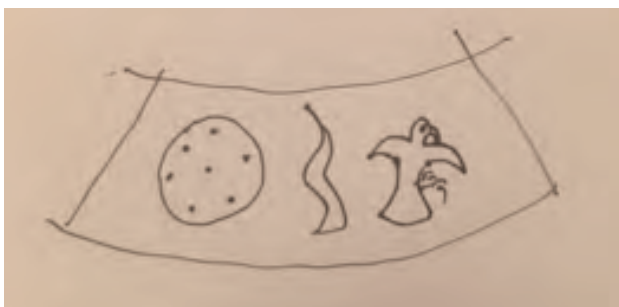
Εικ. 21
Η πέμπτη φράση της ΣΑ.

Η πέμπτη φράση είναι μία έκπληξη. Τρία σύμβολα υπάρχουν εδώ. Το ήδη γνωστό αμπέλι και δίπλα του δύο νέα γεωμετρικά σύμβολα, με ορθογώνιους σχηματισμούς. Είναι σχέδια επινοημένα από έναν νου. Εδώ πιά μπαίνουμε σε αφηρημένες έννοιες. Φαίνεται πως τα σχέδια αντικειμένων της φύσης, πουλιά, φυτά, εργαλεία κλπ, δεν κάλυπταν σαν μορφές την ανάγκη έκφρασης αφηρημένων εννοιών όπως προσδιορισμός, αναζήτηση, παραγωγική σκέψη κλπ. κι έτσι τα δημιουργήσαν οι ίδιοι, χρησιμοποιώντας τη γεωμετρία. Επομένως δεν θα μπορέσουμε να μάθουμε τι συμβολίζουν. Σ' αυτή τη φράση το σύμβολο του αμπελιού έχει μία πλάγια γραμμή από κάτω του. Αυτή η γραμμή πιθανόν να υπονοεί πως η ιδιότητα του συμβόλου είναι ενεργοποιημένη, σ' αυτή τη διαπλοκή του με τα άλλα σύμβολα.

Εικ. 22
Η έκτη φράση της ΣΑ

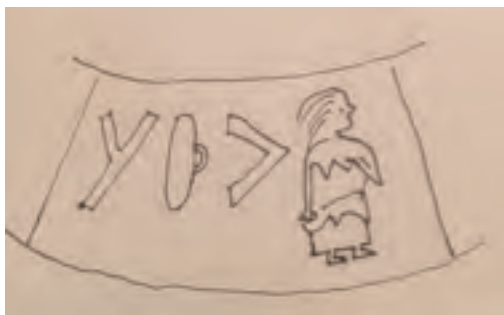
Στην έκτη φράση τα πράγματα γίνονται ξεκάθαρα πιά. Τα 4 γνωστά σύμβολα που έχουμε συναντήσει και πιο πριν, μας μιλούν για τα αυτονόητα. Η εκπορευόμενη δύναμη του Χάους, μέσω του φωτός εμπνέουν το νου.

Εικ. 23
Η έβδομη φράση της ΣΑ.

Στην έβδομη φράση βλέπουμε 3 σύμβολα. Το πρώτο είναι γνωστό σε μας γιατί το έχουμε ξανασυναντήσει. Το δεύτερο ή κέρατο είναι ή φλόγα. Για να έχει κάποια σχέση με τη λογική του κειμένου, πρέπει να είναι φλόγα. Το τρίτο σύμβολο, αετός. Τρία σύμβολα που υποδηλώνουν έμπνευση. Τρεις βασικές λειτουργίες έμπνευσης, της φύσης. Φως, ενέργεια και πνεύμα. Τόσοι και τόσοι μύθοι υπάρχουν για τον αετό κι όλοι μας κάτι έχουμε υποψιαστεί, για το συμβολισμό του.

Το προσπίπτον πνεύμα! (Προμηθέας).

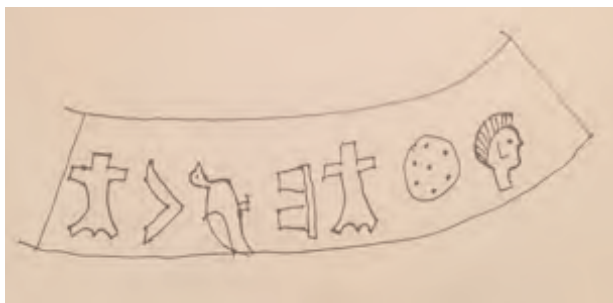

Εικ. 24
Η όγδοη φράση της ΣΑ.

Η όγδοη φράση φέρει 4 σύμβολα. Τα 3 πρώτα είναι, θα έλεγα, γεωμετρικά σχήματα οπότε δεν ερμηνεύονται αφού δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τι συμβόλιζαν μ' αυτά τα ιδιαίτερα σχέδια οι κατασκευαστές. Υποθέτω όμως πως το δεύτερο σύμβολο, που μοιάζει με αλτήρα ενός αθλητή αλμάτων, συμβολίζει το υπόβαθρο του σύμπαντος, αφού μέχρι τώρα έχουν εμφανιστεί τα σημαντικότερα στοιχεία που το αποτελούν και θα δώσουν **ώθηση στη δημιουργία που συντελείται.**

Το τέταρτο σύμβολο είναι γυναίκα τροφός. Αυτό σημαίνει πως τα τρία πριν τη τροφό σύμβολα είναι αυτά τα στοιχεία που την καθιστούν τροφό. Ίσως.

Ένας φίλος μου καθηγητής μου είχε πει πως στην επιστήμη δεν υπάρχει ίσως ή μπορεί κλπ. Σωστά. **Εδώ όμως, δεν κάνω επιστήμη. Ταξιδεύω με τη φαντασία μου, σ' έναν μυθικό κόσμο.**

Εικ. 25
Η ένατη φράση της ΣΑ.

Η ένατη φράση φέρει 7 σύμβολα και τα δύο τελευταία μιλάνε για την έμπνευση του νου. Αυτά τα δύο σύμβολα τα συναντάμε συχνά γιατί φαίνεται πως το σύμπαν ενδιαφέρεται πολύ γι' αυτή τη λειτουργία. Θα πρέπει κι εμείς να το καταλάβουμε αυτό και να φροντίζουμε να έχουμε συνεχώς μία επαφή με τη φύση. **Αυτό υποψιάζομαι πως λέγεται Υγιεία.**

Το μεσαίο σύμβολο λένε πως είναι χειροπέδες ή βουνά. Μπορεί όμως να είναι και τα δύο ημισφαίρια ενός εγκεφάλου. **Είμαστε δέσμιοι ενός εγκεφάλου που από πριν έχει ρυθμίσει τις βασικές λειτουργίες του η φύση.** Παραήταν ποιητές εκείνοι οι σχεδιαστές του ΔΦ, εφόσον μιλάνε συνεχώς για το νου! Γνωρίζουμε από την επιστήμη της αστροφυσικής σήμερα πολλά πράγματα για το σύμπαν ή έτσι νομίζουμε. Ασφαλώς θα υπάρχουν και πολλές άλλες καταστάσεις, άυλες θα έλεγα, που τις αγνοούμε. Κάποτε θα τα μάθουμε βέβαια και μάλλον **θα εκπλαγούμε.** Υπάρχει ένας αόρατος κόσμος εκεί έξω, άγνωστος σε μας. Και είναι αυτός ο κόσμος το σύμπαν όλο, ενώ εμείς αντιλαμβανόμαστε ένα κομματάκι του. Το ίδιο ισχύει και για τον άπειρο μικρόκοσμο. **Από εκεί θα προέλθουν οι μεγάλες εκπλήξεις!**

Υποθέτω λοιπόν πως ο δικός μας μικρός κόσμος είναι οι τρεις αόρατες φράσεις του ΔΦ (20, 33, 46) που εμφανίζονται μόνο όταν ενώνουμε τις δύο του όψεις και τις συνδέουμε. Υπάρχουν και δεν υπάρχουν, υπάρχουμε και δεν υπάρχουμε.

Εικ. 26
Η δέκατη φράση της ΣΑ.

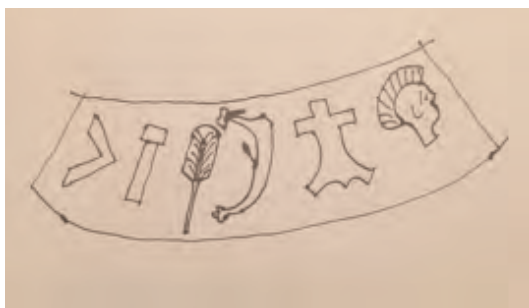
Στη δέκατη φράση βλέπουμε 3 γνωστά σύμβολα που εμπνέουν το νου. Το σύμβολο της φλόγας έχει τη γνωστή γραμμούλα από κάτω της που σημαίνει πως εδώ είναι ενεργοποιημένη.

Εικ. 26.
Η ενδέκατη φράση της ΣΑ.

Δύο σύμβολα υπάρχουν στην ενδέκατη φράση. Το πρώτο μας είναι γνωστό. Ο άνθρωπος που βαδίζει, φαίνεται πως βαδίζει σταθερά και πατάει γερά στο έδαφος αφού το επόμενο σύμβολο απεικονίζει το πόδι ενός ταύρου. Ένα πόδι μόνο, από ολόκληρο το σώμα του ταύρου. Εδώ ισχύει η λογική του κομμένου κεφαλιού. Όχι ολόκληρο το σώμα του ζώου αλλά μόνο το πόδι του για να καταλάβει ο αναγνώστης του ΔΦ πως υπάρχει ένα δυνατό και σταθερό βήμα, της εκπόρευσης του Χάους

μέσα στο χώρο, σαν το βηματισμό του ταύρου. Εδώ μάλιστα ο άνθρωπος είναι ενεργοποιημένος αφού υπάρχει η γνωστή γραμμούλα από κάτω του. Κάτι συμβαίνει προφανώς σ' αυτό το σημείο της εξέλιξης του σύμπαντος. Ίσως εδώ, σε αυτό το σημείο της εξέλιξης, να εμφανίζεται το φαινόμενο της ζωής για πρώτη φορά. Προφανώς ο σταθερός βηματισμός, που υπονοεί το πόδι του ταύρου, αποπνέει μία σιγουριά στον κόσμο του σύμπαντος δηλώνοντας έτσι πως σ' αυτή τη φάση αποκτά συνείδηση. Γνωρίζει πιά τις δυνατότητές του. Επομένως, το ανάποδα τοποθετημένο πόδι του ταύρου, σημαίνει αυτό ακριβώς.

Εικ. 28
Δωδέκατη φράση της ΣΑ.

Η δωδέκατη φράση έχει 6 σύμβολα. Εδώ πρωτοεμφανίζεται το πλοίο. Τα άλλα σύμβολα μας είναι γνωστά.

Ένα όμορφο καλοσχεδιασμένο πλοίο. Από τη μορφή του μπορούμε να υποθέσουμε πως είμαστε χρονολογικά στην εποχή που κυριαρχούσαν στο Αιγαίο οι Μίνωες, οι Μινύες και οι Κυκλαδίτες. Μπορούμε όμως να πούμε πως το πλοίο του ΔΦ είναι το γνωστό μυθικό πλοίο του Ιάσονα η Αργώ επειδή στην πλώρη, όπως φαίνεται στο σχέδιο, φέρει τη Δωδωναία Δρυ, δηλαδή το ξύλο από δρυ που τοποθέτησε η Αθηνά ή η Ήρα στην πλώρη της Αργούς, για να βοηθήσει τους αργοναύτες στο ταξίδι τους. Είναι ένα πλοίο για το οποίο αναφέρει η μυθολογία μας πως κάτι έχει στην πλώρη του, όπως αυτό το πλοίο του ΔΦ. Συμβολικά η αργοναυτική εκστρατεία είναι η αναζήτηση της γνώσης του φωτός. Για να πάρουν το χρυσόμαλλο δέρας υποτίθεται πως ξεκίνησαν το ταξίδι τους οι αργοναύτες. Στους μύθους μας, όταν εμπλέκεται ο χρυσός τότε

μιλάμε για το φως. Όπως η χρυσή βροχή, στο μύθο της Δανάης. Έτσι κι ο μύθος της αργοναυτικής εκστρατείας μας μιλά για την αναζήτηση της γνώσης του φωτός, από τους αργοναύτες Μινύες, γιατί Μινύες ήταν.

Ο Φρίξος και η Έλλη ήταν παιδιά του Αθάμαντα, του βασιλιά των Μινύων του Ορχομενού. Αυτά τα παιδιά ταξίδεψαν με το χρυσόμαλλο Κριό στην Κολχίδα, σύμφωνα με το γνωστό μύθο. (Μάλιστα το ταξίδι τους ξεκίνησε από το μυθικό όρος Λαφύστιο μία προέκταση του Ελικώνα, που στους πρόποδες του βρίσκεται το **μαντείο του Τροφώνιου, στην Λιβαδειά**).

Η Έλλη όμως δεν έφτασε ποτέ εκεί. Από τον χρυσόμαλλο Κριό προήλθε και το χρυσόμαλλο δέρας. Από... σύμπτωση ίσως, δίπλα στο σύμβολο του πλοίου στη φράση 12 βλέπουμε το γνωστό σε μας σύμβολο του δέρματος. Η Αργώ και το (χρυσόμαλλο) δέρας δίπλα δίπλα! **Αναζήτηση και φως!**

Εδώ όμως, στην Α όψη του ΔΦ, συμβαίνει η γέννηση και η συγκρότηση των πρώτων στοιχείων υποδομής του σύμπαντος, όπως έχω πει πιο πριν. Επομένως ο μύθος της Αργοναυτικής εκστρατείας είναι ένας συμπαντικός μύθος που αργότερα μεταφέρθηκε στο επίπεδο της ζωής των ανθρώπων και στη προσπάθειά τους στην αναζήτηση της γνώσης. Αυτή η αναζήτηση της γνώσης, ως ανάγκη, πρέπει να είναι φυσικός νόμος και φαίνεται πως όσα όντα φέρουν την ικανότητα της νοημοσύνης πρέπει να τον ακολουθήσουν υποχρεωτικά, **όπως έκανε και το σύμπαν**. Δεν μπορούν το αποφύγουν αυτό, όπως όταν το στομάχι διαμαρτύρεται από την πείνα είναι υποχρεωμένο το ον να βγει για αναζήτηση τροφής.

Η δέκατη τρίτη φράση είναι ίδια με τη δέκατη. Είναι μία υπενθύμιση, είναι επωδός.

Αν θεωρήσουμε το Χάος ως μία Ιθάκη, όπου εκεί θα επιστρέψουν κάποτε οι νέοι κόσμοι που θα δημιουργηθούν, μετά την ολοκλήρωση του σύμπαντος, τότε αυτή η φράση και κάθε άλλη επωδός, αυτό μας υπενθυμίζουν.

Εικ. 29
Η δέκατη τέταρτη φράση της ΣΑ.

Η δέκατη τέταρτη φράση φέρει δύο σύμβολα. Το πρώτο μας είναι γνωστό. Το δεύτερο πρωτοεμφανίζεται, σ' αυτήν εδώ τη φράση. Ένα ψάρι. Ένα ψάρι είναι ο σιωπηλός κόσμος των αισθήσεων. Είναι αυτός ο κόσμος που συλλέγει, με τις αισθήσεις που διαθέτει, πληροφορίες από το περιβάλλον του και τις διοχετεύει στον εγκέφαλό του.

Εδώ πιά, σ' αυτό το στάδιο, το σύμπαν αναζητά τρόπο αντίληψης των βάσεων υποδομής του. Και φτιάχνει τις αισθήσεις του

Δημιουργείται έτσι ο Ποσειδώνας! Γιατί ο Ποσειδώνας είναι ο κόσμος της θάλασσας των αισθήσεων.

Μετά απ' αυτή την ερμηνεία που έλαβε η δέκατη τέταρτη φράση, μπορούμε να πούμε πως το γεωμετρικό και αφηρημένο σχήμα δίπλα στο ψάρι, όμοιο με σφυρί, ερμηνεύεται ως τρόπος αναζήτησης.

Η δέκατη πέμπτη φράση είναι μία επωδός. Είναι ίδια με την τρίτη φράση. Πλέον ολοκληρώθηκαν και γίνονται αντιληπτές, από το σύμπαν, οι υποδομές του.

Πανηγυρισμοί!

Η δέκατη έκτη φράση κι αυτή μία επωδός όπως και η δέκατη έβδομη όπως και η δέκατη όγδοη!

Τι συμβαίνει εδώ; Χαρές μεγάλες το σύμπαν!

Ολοκληρώθηκε σαν οντότητα και μας το υπενθυμίζει με τους πανηγυρισμούς του. Ελέγχει τον εαυτό του. Και εκδηλώνει τις προθέσεις του στη δέκατη ένατη και τελευταία φράση.

Εικ. 30
Η δέκατη ένατη φράση της ΣΑ.

Δέκατη ένατη φράση. Ο Έρωτας και το τόξο του!

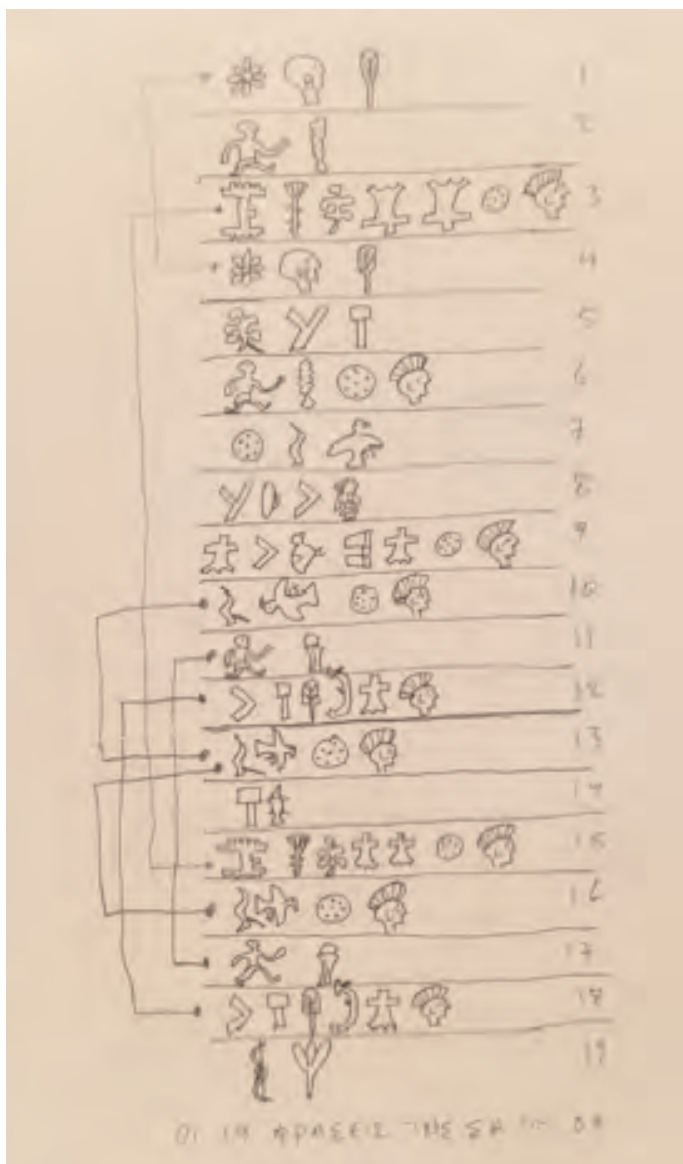
Σαν ολοκληρωμένη οντότητα, τώρα, το σύμπαν γίνεται δημιουργός. Για να υπάρξει δημιουργία, στα επίπεδα της νόησης χρειάζεται ο έρωτας, νόμος της φύσης, **γιατί ο έρωτας είναι παράγωγο της νοημοσύνης**. Ένα τόξο συμβολίζει μία εκτόξευση δυναμικού ξεκινήματος ενός σκοπού, για τη δημιουργία ενός έργου.

Κρινάκι, το σύμβολο της επιθυμίας δημιουργίας έργου, στην δέκατη ένατη φράση. Όταν η θεά Ήρα θήλαζε τον Ηρακλή, σταγόνες του γάλακτός της πετάχτηκαν και έφτιαξαν το γαλαξία μας και κάποιες άλλες σταγόνες, που έπεσαν στο έδαφος, έφτιαξαν κρίνους για να συμβολίζουν το δημιουργικό έργο του έρωτα.

Εδώ φτάσαμε στο τέλος της ανάπτυξης της ΣΑ (σπείρα Α). Μαζί αυτά τα δύο σύμβολα (τόξο και κρινάκι) λειτουργούν σαν μία μούσα, όπου θα εμπνεύσει την ποίησή της στο νέο κόσμο, που πρόκειται να δημιουργηθεί.

Όμορφα όλα αυτά και στ'ανθρώπινα μέτρα, φερμένα. Ασφαλώς αυτή η απλοϊκή και περιληπτική αφήγηση του κειμένου του ΔΦ, για την δημιουργία του σύμπαντος, κρύβει πίσω της άπειρες διεργασίες, σε άπειρο χρόνο και χώρο, κάτι που εμείς σήμερα, με την ανάπτυξη των επιστημών, αρχίζουμε να αντιλαμβανόμαστε. Βεβαίως σε επιστημονικό επίπεδο αλλάζουν όλα αλλά τελικά κάπως έτσι είναι κι εκεί, με άλλες λέξεις και χωρίς ποιητική διάθεση.

Θαυμάζω την δεύτερη φράση της ΣΑ εκεί όπου, αυτό που εμείς σήμερα το είπαμε Big Bang, οι προϊστορικοί άνθρωποι το εξέφρασαν με έναν άνθρωπο που βαδίζει και με ένα ρόπαλο, συμπεριλαμβάνοντας έτσι όλα τα αρχικά στοιχεία της γέννησης του σύμπαντος. Νοημοσύνη, δύναμη, πνεύμα και στόχο. Κάτι τέτοιο κάποιος σαν τον Όμηρο θα μπορούσε να το σκεφτεί μόνο.

Εικ. 31
Πίνακας με τις 19 φράσεις της ΣΑ.

Στην εικόνα 31 βλέπουμε τον πίνακα με τις 19 φράσεις της ΣΑ. Σ' αυτόν τον πίνακα μπορούμε να δούμε ποιές φράσεις μεταξύ τους δημιουργούν επωδό: 1-4, 3-15, 10-13, 10-16, 11-17 και 12-18.

Από τις τελευταίες 10 φράσεις της ΣΑ οι 8 είναι επωδοί και μόνο οι φράσεις 14 και 19 εξαιρούνται. Στη φράση 14 το σύμπαν είναι στο στάδιο όπου μπορεί να αντιληφθεί τον κόσμο του και στη φράση 19 στο στάδιο όπου εκδηλώνει τις προθέσεις του. Πλέον είναι έτοιμο, έχει τη δύναμη και τη γνώση να δημιουργεί κόσμους. Εδώ τώρα θα εμφανιστούν όλα όσα εμείς τα νοήμονα όντα μπορούμε να δούμε. Γαλαξίες, ήλιους κλπ.

Εικ. 32
Τα σύμβολα της ΣΑ.

Πάνω στη ΣΑ συναντάμε 25 διαφορετικά σύμβολα όπως δείχνει και η εικόνα 32. Φαίνεται πως το σύμπαν είναι Ιδέα γι' αυτό και τα 25 αυτά σύμβολα μπορεί μεν να μας δείχνουν υλικές γνωστές μορφές αλλά εκφράζουν ιδέες και έννοιες. Ένας περίεργος κόσμος, τον οποίο θα μπορέσουμε να γνωρίσουμε όταν καταφέρουμε να ξεφύγουμε από την ανάγκη της ύλης. Κάτι σαν τη Μέδουσα δηλαδή.

Αποκεφαλίστηκε από τον Περσέα (τέκνο του φωτός, χρυσή βροχή), για να έχει ελεύθερο νου, μη εξαρτώμενο από την ύλη (σώμα) και δόθηκε το κεφάλι της (νους) στη θεά της σοφίας Αθηνά, κι αυτή το τοποθέτησε στο μέσον της ασπίδας της, για να συνεχίσει τους πολέμους της ενάντια στην άγνοια. Γιατί αυτού του είδους ήταν οι μάχες που έδινε η Αθηνά.

Εικ. 33
Η ασπίδα της Αθηνάς.

Το γνωστό σε μας σύμβολο, το σχέδιο με τις 7 τελείες, θα μπορούσαμε να πούμε, πως σε μυθικό επίπεδο, είναι η ασπίδα της Αθηνάς έχοντας στο κέντρο της το κεφάλι της Μέδουσας. Σε επίπεδο φυσικής, θα μπορούσε να είναι κάποια λειτουργία του φωτός που εμπνέει τη γνώση του Χάους στο νου, μία απολύτως φυσική διαδικασία αφού η φύση βοηθά, με τον τρόπο της, την ανάπτυξη της νοημοσύνης. Οι 6 περιμετρικά τοποθετημένες τελείες του συμβόλου, ίσως είναι τα 6 χρώματα που μεταφέρει το φως και η μία τελεία, στο κέντρο, όλα μαζί αυτά τα χρώματα που είναι το λευκό. Η αντανάκλαση του φωτός είναι αυτή η λειτουργία της φύσης που πληροφορεί τον εγκέφαλό μας για τη δομή και τη μορφή του κόσμου γύρω μας. **Κι αυτό είναι γνώση.**

Κάπου παλιά είχα γράψει πως νερό του σύμπαντος είναι το φως. Ό,τι κάνει το νερό, με την υλική του μορφή πάνω στη γη, το ίδιο κάνει και το φως, με την άυλη μορφή του, στο χώρο του σύμπαντος. Το νερό δημιουργεί και συντηρεί τη ζωή πάνω στον πλανήτη μας ενώ το φως φροντίζει για την ανάπτυξη της ζωής και της νοημοσύνης, απόπου περνά, μέσα στο σύμπαν.

Εδώ να σημειώσω πως μία ασπίδα ήταν το σύμβολο του μαντείου του Τροφωνίου.

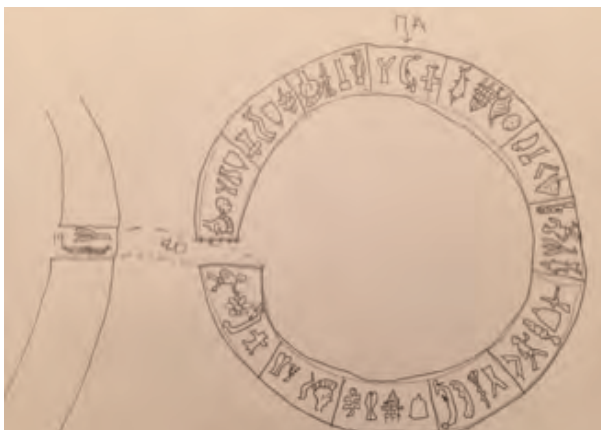

*Εικ. 34
Πανκ. Νους.*

Το σύμβολο Πάνκ, της εικόνας 34, τοποθετήθηκε στο δίσκο με την έννοια ενός νου που εμπνέεται. Τις περισσότερες φορές, πίσω του βρίσκεται η ασπίδα της Αθηνάς. “Τον πάει από κοντά” η θεά, για να τον εμπνεύσει, με το ζόρι θα έλεγα, κι αυτό θυμίζει τον μυθικό Οδυσσέα! Μετά απ’ αυτόν τον παραλληλισμό σκέφτηκα μήπως ένας ακόμη συμβολισμός του Πανκ είναι ο Οδυσσέας με το σκουφί του;

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Β (ΠΒ)

Η ΣΑ μετά από 19 φράσεις έφτασε στο τέλος της και είδαμε τι σημαίνει αυτό. Το σύμπαν ολοκληρώθηκε και είναι σε θέση τώρα να δημιουργεί νέους κόσμους. Από τη φράση 19 η ΣΑ περνά στην Β όψη μέσω του περάσματος της φράσης 20 φτιάχνοντας την ΠΒ με 12 φράσεις και 49 σύμβολα.

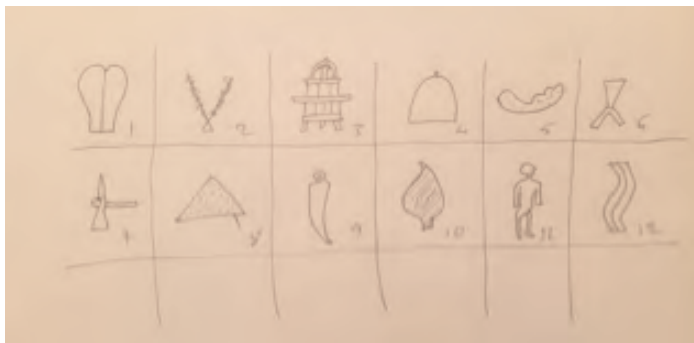

Εικ. 35
Η ΠΒ της Β όψης.

Εικ. 36
Τα 26 διαφορετικά σύμβολα της ΠΒ.

Στη ΠΒ υπάρχουν 26 διαφορετικά σύμβολα, εικόνα 36. Επαναλαμβανόμενα μερικά απ'αυτά, δίνουν ένα σύνολο 49 συμβόλων. Από τα 26 μοναδικά σύμβολα τα 12 τα συναντάμε για πρώτη φορά ενώ τα υπόλοιπα 14, τα βρήκαμε στην ΣΑ.

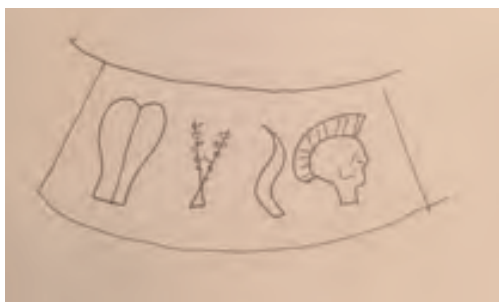
Εικ. 37
Τα 12 νέα σύμβολα της ΠΒ.

Αυτό σημαίνει πως για να δημιουργηθεί η ΠΒ και να είναι ικανή να φτιάξει, μέσα της, έναν νέο κόσμο χρειάζεται αυτά τα 14 στοιχεία της ΣΑ, μαζί με τα 12 νέα που θα εμφανιστούν σ'αυτή τη φάση.

Εικ. 38
Η πρώτη φράση της ΠΒ.

Στην πρώτη φράση της ΠΒ έχουμε 4 γνωστά σύμβολα από την ΣΑ και όπως τα έχω ερμηνεύσει, η πρώτη φράση μας λέει πως εδώ διοχετεύεται ενέργεια (ρόδακας) για την αναζήτηση της γνώσης του φωτός. Είναι αυτό που χρειάζεται η ΠΒ για να οικοδομήσει το χώρο όπου μέσα του θα γεννηθεί ο νέος κόσμος.

Εικ. 39
Η δεύτερη φράση της ΠΒ.

Τα δύο πρώτα σύμβολα της δεύτερης φράσης της ΠΒ τα συναντάμε για πρώτη φορά. Το πρώτο σύμβολο λένε πως είναι οπίσθια ...βοδιού! Σε μένα θυμίζει πλάτη ενός θρόνου. Κάτι τέτοιο έχει σχέση με την ελληνική μυθολογία, αν θυμηθούμε το θρόνο της Μνημοσύνης, στο μαντείο του Τροφωνίου, στην Λιβαδειά. Πιστεύω δε πως και οι βασιλείς δεν κάθονταν τυχαία σε θρόνους νομίζοντας πως έτσι επικοινωνούν με τους θεούς, παίρνοντας έμπνευση, δικαιολογώντας την ανωτερότητά τους. Το δεύτερο σύμβολο αυτής της φράσης είναι η εικόνα ενός φυτού. Κάποιο σύμβολο έμπνευσης ίσως, όπως και τα επόμενα δύο, γνωστά σε μας, σύμβολα.

Εικ. 40
Η Τρίτη φράση της ΠΒ.

Δύο νέα σύμβολα έχει η τρίτη φράση της ΠΒ. Έναν θολωτό κυψελοειδή τάφο και μία παλαιά κυψέλη.

Τα δύο πρώτα σύμβολα τα γνωρίζουμε, από πριν. Βέβαια κάποιοι λένε πως το σύμβολο - κτίσμα (κυψελοειδής τάφος) είναι πιθανόν παραλίμνια καλύβα νεολιθικής εποχής κλπ. ενώ το επόμενο σύμβολο λένε πως είναι κράνος.

Χρειάζεται λίγη φαντασία για να καταλάβουμε πως και ο θολωτός κυψελοειδής τάφος και το σύμβολο δίπλα του (κράνος) συμβολίζουν τον ίδιο κόσμο, τον κόσμο του Ήλιου, αυτή τη θεότητα στην οποία θα ήθελαν να καταλήξουν, μετά θάνατο οι ψυχές, αφού για κατάσταση ενέργειας πρόκειται, όπως θα δούμε πιο κάτω.

*Εικ. 41
Κρύα Λιβαδειάς. Αρχαιολογικός χώρος.*

Στον αρχαιολογικό χώρο του μαντείου του Τροφωνίου, στην Κρύα της Λιβαδειάς, υπάρχει αυτή η κατασκευή, της φωτογραφίας 41, σκαλισμένη στα βράχια και πλησίον σε πηγή. Κόγχες, σκαλισμένες περιμετρικά, πάνω και κάτω. Οι περισσότερες κατεστραμμένες, αλλά μπορεί κανείς να φέρει στο μυαλό του την αρχική κατασκευή. Θυμίζει έντονα τον κυψελοειδή θολωτό τάφο της σφραγίδας πάνω στο ΔΦ, στην τρίτη φράση της ΠΒ. Αυτή η θολωτή κατασκευή της φωτογραφίας πιθανόν να ήταν και ο τάφος του Τροφωνίου ο οποίος θάφτηκε στο μαντείο του και πιο πέρα υπάρχει παρόμοια αλλά μικρότερη κατασκευή, ο τάφος του Αγαμήδη, του αδελφού του Τροφωνίου.

Οι αρχαιολόγοι του παρελθόντος ονόμαζαν τους θολωτούς τάφους που εύρισκαν κυψελοειδείς επειδή πριν πολλά χρόνια έτσι έφτιαχναν τις κυψέλες τους οι μελισσοκόμοι, όπως και στα αρχαία χρόνια. Οι σημερινές κυψέλες είναι κυβόσχημες.

Για τους αρχαίους, οι τάφοι των νεκρών τους ήταν ιεροί και με έναν δυνατό συμβολικό χαρακτήρα για την συνέχεια

της ζωής μετά τον θάνατο. Αυτό το βλέπουμε στους τάφους που βρίσκουμε σε ανασκαφές. Θα έλεγα δε πως ένας τάφος συμβόλιζε για τους αρχαίους το κοσμοδρόμιο της ψυχής και όχι μόνο. Από εκεί η ψυχή του νεκρού θα όδευε προς τον κόσμο της. Ένας τάφος είναι το τελευταίο σημείο αναφοράς των νεκρών σε σχέση με τους ζωντανούς, συγγενείς ή φίλους. Έτσι ο θολωτός τάφος πάνω στον ΔΦ, που τον πρωτο-συναντάμε στην ΠΒ, πιθανόν να πληροφορεί τον αναγνώστη για το μελλοντικό ταξίδι της ψυχής μετά τον θάνατο. Με χιούμορ θα πω πως ένας τάφος ίσως να συμβόλιζε για τους αρχαίους και το διαστημόπλοιο της ψυχής, με το οποίο θα ταξίδευε προς τον κόσμο της. Γι' αυτό βρίσκουμε στους τάφους τους πολλά κτερίσματα, που υποτίθεται πως θα τους ήταν χρήσιμα στο ταξίδι τους και στον άλλο κόσμο.

Περί ψυχής

Λίγα λόγια περί ψυχής. Οι άνθρωποι των μακρινών εποχών αντιλαμβάνονταν τη ψυχή, όπως φαίνεται πάνω στο ΔΦ, ως κομμάτι του Χάους. Ως μία σπίθα ενέργειας του Χάους που χωρίς αυτήν δεν θα μπορούσε να ξεκινήσει το φαινόμενο της ζωής. Είναι η ψυχή, η σπίθα ενέργειας του Χάους, που δίνει τη δύναμη στα πρωταρχικά στοιχεία να ενωθούν και να ξεκινήσει έτσι η ζωή. Η ψυχή παραμένει στον ζωντανό οργανισμό όσο διαρκεί η ζωή του και ταυτόχρονα διαμορφώνει το Είναι της. Μετά τον θάνατο του όντος η ψυχή απελευθερώνεται και παίρνει τον δρόμο της, όπως ορίζουν οι νόμοι της φύσης γι' αυτό το θέμα, γιατί η ψυχή είναι μία διαμορφωμένη από τη ζωή ενέργεια, που δεν χάνεται. Έτσι στο ΔΦ, αυτοί που τον σχεδίασαν, μας περιγράφουν και τον τρόπο επιστροφής της ψυχής μετά τον θάνατο στο Χάος και πως γίνεται αυτό.

Σήμερα η επιστήμη και η τεχνολογία μας δεν αρκούν για να ανιχνεύσουμε το φαινόμενο της ψυχής, μέσα στο ανθρώπινο σώμα, γι' αυτό μόνο να το διαισθανθούμε μπορούμε. Φαίνεται πως τα μυστικά της ψυχής κρύβονται πολύ καλά στα βάθη του μικρόκοσμου εκεί δηλαδή που εμείς δεν έχουμε ακόμη ικανή πρόσβαση και όπως αντιλαμβανόμαστε εγώ τον μικρόκοσμο, θ' αργήσουμε να τον γνωρίσουμε γιατί είναι ένας άπειρος κόσμος.

Το επόμενο σύμβολο λένε πως είναι ένα κράνος.

Εικ. 42
Το κράνος.

Στην εικόνα 42 βλέπουμε μία κυψέλη και όχι ένα κράνος. Αυτό το σχήμα είχαν οι παλαιές κυψέλες και ως κυψέλη έχει περισσότερη σχέση με τη φιλοσοφία του ΔΦ παρά σαν κράνος.

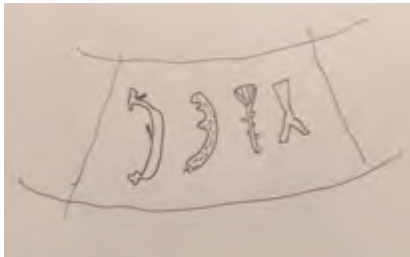
Εδώ η κυψέλη συμβολίζει τον Ήλιο.

Εικ. 43
Ο Τροφώνιος.

Στην εικόνα 43 βλέπουμε ιταλικό χαρακτηριστικό, του δέκατου ένατου αιώνα όπου ο Τροφώνιος κρατά μία κυψέλη. Βλέπουμε την ομοιότητά της με το σχετικό σύμβολο του ΔΦ, για το οποίο λένε πως είναι κράνος. Σύμφωνα με το μύθο του Τροφωνίου, το ιερό του βρέθηκε στην Λιβαδειά όταν οι κάτοικοί της ακολούθησαν τις μέλισσες, όπως τους είχε συμβουλέψει το μαντείο των Δελφών να κάνουν και έφτιαξαν το ιερό εκεί που κατέφυγε το σμήνος τους. Η ΣΒ ξεκινάει στο κέντρο της με το σύμβολο της κυψέλης. Είναι το πρώτο σύμβολο του νέου κόσμου που θα γεννηθεί μέσα στην ΠΒ.

Αυτός ο νέος κόσμος είναι το ηλιακό μας σύστημα και κατά συνέπεια το σύμβολο της κυψέλης τον Ήλιο μας δείχνει. Είναι λογικό, εκείνοι οι άνθρωποι του μακρινού παρελθόντος, να λάτρευαν σαν θεό τον ζωοδότη Ήλιο γιατί είχαν αντιληφθεί τον ρόλο του φωτός, στη ζωή τους. Σαν μέλισσα, το φως του Ήλιου, ταξιδεύει παντού πάνω στη Γη μεταφέροντας τη γνώση, γονιμοποιώντας το φαινόμενο της ζωής και της νοημοσύνης, όπως οι σταγόνες της βροχής το έδαφος.

Εικ. 44
Η τέταρτη φράση της ΠΒ.

Η τέταρτη φράση της ΠΒ ξεκινάει με το γνωστό καράβι, την Αργώ, υπονοώντας πως αυτή η φράση μιλάει για μία αναζήτηση της γνώσης του φωτός.

Το δεύτερο σύμβολο λένε πως είναι ένας χάρτης της Κρήτης ή ίσως ένας ..τρίπτυς. Ό,τι θέλει μπορεί να είναι. Δεν θα μάθουμε ποτέ. Για μένα είναι μία **κηρήθρα**, με όποιον συμβολισμό αποδίδεται σ' αυτή.

Εικ. 45
Το χρυσό κόσμημα των Μαλίων.

Στο σχέδιο του συμβόλου αυτού, πάνω στο ΔΦ, βλέπουμε τελείες πυκνά τοποθετημένες η μία δίπλα στην άλλη όπως και στον κύκλο του χρυσού κοσμήματος των μελισσών των Μαλίων, το οποίο οι αρχαιολόγοι θεωρούν πως είναι μία κηρήθρα.

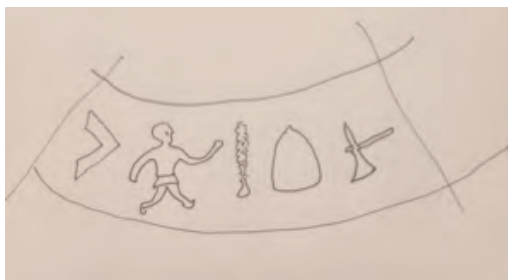
Είναι πολύ ισχυρός ο συμβολισμός της κηρήθρας και ό,τι έχει σχέση με τις μέλισσες, για τους ανθρώπους εκείνων των εποχών. Υπάρχει η θεά Μέλισσα, υπάρχουν οι ιέρειες Μέλισσες της θεάς Δήμητρας κλπ. Έχει να κάνει με τη σχέση του φωτός του νου και της ψυχής.

Εξ άλλου μία κηρήθρα, με τους πολλούς συμβολισμούς της, ταιριάζει περισσότερο με τη λογική και τη φιλοσοφία του ΔΦ. Εδώ στο ΔΦ το συγκεκριμένο σύμβολο (ο τρίφτης) συμβολίζει την **αδιαμόρφωτη συνείδηση** των όντων τα οποία στο μέλλον πρόκειται να αναπτύξουν νοημοσύνη.

Απ' αυτό συμπεραίνω πως η ΠΒ προετοιμάζει, με όλες τις λεπτομέρειες, το χώρο της όπου μέσα του θα γεννηθεί ο νέος κόσμος. Μία κηρήθρα είναι ένα θαύμα της φύσης γιατί ένα συμπαθέστατο έντομο με υψηλή νοημοσύνη κατασκευάζει, με ένα προϊόν, που το ίδιο παράγει με το σώμα του, το κερί, μία τέλεια γεωμετρική τρισδιάστατη κατασκευή, αποτελούμενη από εξαγώνους μικρούς χώρους τοποθετώντας μέσα τους τη τροφή του, το μέλι, τη γύρη, τα αυγά και τις προνύμφες. Είναι επομένως η κηρήθρα ό,τι πιο σημαντικό στοιχείο μπορεί να υπάρξει στη ζωή μιας μέλισσας για να διαμορφώσει

τη συνείδησή της και να αντιληφθεί έτσι το ρόλο της μέσα στην κυψέλη και ανάμεσα στο σμήνος των χιλιάδων μελισσών.

Το επόμενο σύμβολο είναι ο πάπυρος. Το σύμβολο αυτό το έχουμε ξανασυναντήσει, πιο πριν. Συμβολίζει την ανάγκη ύπαρξης της ύλης για να μπορούν οι ιδέες να εκφράζονται. Το επόμενο σύμβολο είναι ένα γεωμετρικό σχήμα για το οποίο ίσως να μάθουμε αργότερα από τα συμφραζόμενα σύμβολα τι σημαίνει.

Εικ. 46
Η Πέμπτη φράση της ΠΒ.

Η πέμπτη φράση ξεκινάει με το γνωστό σε μας γεωμετρικό σχήμα, ενώ τα επόμενα δύο τα έχω ερμηνεύσει ως μία δυνατή νοημοσύνη που κάπου στοχεύει, η εκπόρευση του Χάους δηλαδή. Το επόμενο σύμβολο ο Ήλιος (κράνος) και το τελευταίο σύμβολο της φράσης αυτής ένας κασμάς ή τσεκούρι. Πρώτη και μοναδική φορά εμφανίζεται αυτό το σύμβολο πάνω στο ΔΦ. Για να χρησιμοποιήσουν ως σύμβολο αυτό το εργαλείο, οι σχεδιαστές του, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι βρισκόμαστε σε εξελιγμένη τεχνολογική περίοδο της εποχής του χαλκού, αφού ο κασμάς ή το τσεκούρι είναι ένα τέλειο και πολύ σημαντικό εργαλείο, για τις εργασίες τους. Είναι αυτό το εργαλείο που έφερε επανάσταση στη ζωή τους. Άλλαξε τη ζωή τους γιατί τώρα μπορούσαν να σκάβουν τη γη βαθύτερα, πιο γρήγορα και ξεκούραστα, με ένα σχεδόν αθάνατο εργαλείο. Ασφαλώς, με το σύμβολο αυτό, υπονοούν τη χρήση της τεχνολογίας για την κατανόηση του κόσμου και την κατάκτησή του. Γι' αυτούς τους ανθρώπους ήταν υψηλή τεχνολογία ένας κασμάς ή τσεκούρι κι ας φαίνεται αστείο σε μας σήμερα.

Εικ. 47
Η έκτη φράση της ΠΒ.

Η έκτη φράση της ΠΒ ξεκινάει με τον κόσμο των αισθήσεων, το ψάρι. Φαίνεται πως στην ΠΒ υπάρχουν όλα αυτά τα στοιχεία του Χάους, τα ικανά να φτιάξουν μία ολοκληρωμένη νοημοσύνη, όταν γεννηθεί ο νέος κόσμος μέσα της. Αυτό μας το δείχνει το δεύτερο σύμβολο της έκτης φράσης, το κρινάκι. Σύμβολο ερωτικής διάθεσης, θα ωθήσει τον νέο κόσμο προς την κατάκτηση της δύναμης του Χάους, όπως φαίνεται και από τα επόμενα δύο σύμβολα, τον άνθρωπο που βαδίζει δίπλα στο ρόπαλο και έχω δώσει την ερμηνεία τους πιο πάνω ως η εκπόρευση της δύναμης του Χάους.

Εικ. 48
Η έβδομη φράση της ΠΒ.

Η έβδομη φράση της ΠΒ είναι η **αποθέωση της φιλοσοφικής σκέψης**. Το πρώτο σύμβολό της ένα τρίγωνο γεμάτο τελείες έχοντας μάλιστα τη γραμμή της ενεργοποίησής του από κάτω του, φανερώνοντας έτσι πως έχει τεθεί σε λειτουργία ο μηχανισμός του.

Το τρίγωνο αυτό για πρώτη και μοναδική φορά, εμφανίζεται πάνω στο ΔΦ. Είναι κι αυτό μία κηρήθρα, όπως και η αδιαμόρφωτη κηρήθρα που συναντήσαμε στην τέταρτη φράση. Εδώ όμως είναι μία διαμορφωμένη κηρήθρα γιατί είναι ένα συγκεκριμένο γεωμετρικό σχέδιο, ένα τρίγωνο. Αφορά κι αυτό τη συνείδηση. Τώρα όμως υπάρχει και συνειδητότητα. Τώρα πλέον το νοήμον όν έχει αποκτήσει συνείδηση και το γνωρίζει. Υπάρχει μέσα του επίγνωση και διαίσθηση.

Σε μυθικά επίπεδα, θα έλεγα πως το τρίγωνο, με τις τελείες, είναι μία **κατάσταση Αρτέμιδος** θέτοντας έτσι, με επιτυχία και ακρίβεια στόχους κατά τη διάρκεια αναζήτησης της γνώσης και της έμπνευσης του νου. Παρομοίως ο μύθος της Αρτέμιδος μας μιλά πως με επιτυχία στόχευσε το κεφάλι (νους) του Ωρίωνα στη θάλασσα, με υπόδειξη του Απόλλωνος (φως, γνώση). **Έμπνευση.**

Ακολουθούν τα δύο γνωστά γεωμετρικά σχήματα ενώ εμφανίζεται ένα νέο σύμβολο όμοιο με πριόνι. Πριόνι δεν είναι γιατί θα έπρεπε να είναι οδοντωτή η μία του πλευρά. Εκφράζει κι αυτό το σχήμα μία αφηρημένη έννοια, όπως και τ' άλλα γεωμετρικά σχήματα. Πιθανόν να συμβολίζει τον θάνατο αφού το σχήμα του μοιάζει με το δρεπάνι του Χάρου και αυτό να σημαίνει πως το ον απέκτησε συνείδηση περί θανάτου αφού η ίδια φράση μιλάει γιά διαμορφωμένη συνείδηση. Και τα τρία αυτά σύμβολα πρέπει να συνδέονται με το πρώτο σύμβολο της φράσης, το τρίγωνο, εκφράζοντας τη συνειδητότητα. Θα είχε ενδιαφέρον να μαθαίναμε πως αντιλαμβάνονταν οι άνθρωποι, πριν χιλιάδες χρόνια, την συνείδηση και πως την όριζαν.

Μπορούμε όμως να υποθέσουμε, μελετώντας την ελληνική μυθολογία, πως οι προϊστορικοί άνθρωποι με αγνή και ευφυή απλότητα είχαν θεοποιήσει, χωρίς προστυχιά, όλες τις λειτουργίες του νου και του σώματος. Έτσι, συναισθηματικές, ψυχολογικές, δημιουργικές, συνειδησιακές καταστάσεις κλπ. με τις πολλαπλές προεκτάσεις των και ως λειτουργίες της φύσης, απεικονίστηκαν ως θεοί, ημίθεοι, νύμφες, ήρωες.

Μούσες, Χάριτες, Αμαδρυάδες, Νηρηίδες και ένα πλήθος θεοτήτων, μικρών και μεγάλων αντανakλούσε την ισορροπη-

μένη σχέση τους με τη φύση. Ύψιστη μορφή τέχνης, που ανατακτά αυτή την ισορροπημένη σχέση, είναι τα Κυκλαδικά ειδώλια.

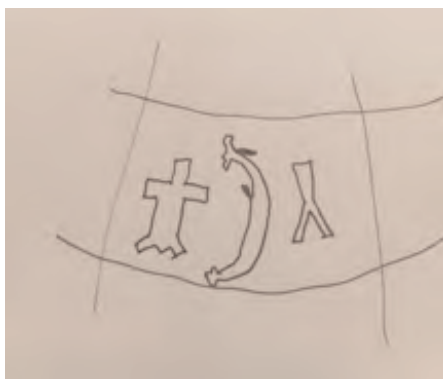
Ωστόσο μπορούμε να συμπεράνουμε πως αφού τοποθετούν την συνείδηση στην περιφέρεια Β, όπου μέσα της θα γεννηθεί ένας νέος κόσμος, τότε θα θεωρούσαν πως η συνείδηση είναι έργο του Χάους και κατ'επέκταση μέρος της ψυχής.

Εικ. 49
Η όγδοη φράση της ΠΒ.

Η όγδοη φράση ξεκινάει με την ασπίδα της Αθηνάς και στη συνέχεια εμφανίζεται ένα νέο σύμβολο υποστηρίζοντας κάποιιο πως μπορεί να είναι ένα κοχύλι. Πιο πολύ εμένα μου φαίνεται για ένα **τοπογραφικό** κάποιου ιερού χώρου μέσα στον οποίο υπάρχει κάποιος τάφος, όπως δείχνει το επόμενο σύμβολο και ακολουθεί το ψάρι, ο κόσμος των αισθήσεων δηλαδή.

Όλα είναι συμβολικά. Όλα εκφράζουν λειτουργίες της φύσης. Δεν έχουμε να κάνουμε με κανέναν τάφο, με κανένα ψάρι κλπ. Όλα είναι ενέργεια όλα είναι άυλα, όλα αφορούν το φως, το νου και τις λειτουργίες τους γιατί επαναλαμβάνω το σύμπαν ενδιαφέρεται μόνο για την **ανάπτυξη της νοημοσύνης**. Συμβατικά όμως βρίσκουμε χώρους, φτιάχνουμε κτίρια, δανειζόμαστε μορφές ζώων και αντικειμένων, δημιουργούμε γεωμετρικά σχήματα για να εκφράσουμε συμβολικά αυτές τις φυσικές λειτουργίες του φωτός και του νου.

Εικ. 50
Ένατη φράση της ΠΒ.

Τρία γνωστά σύμβολα υπάρχουν στην ένατη φράση της ΠΒ. Το δέρμα, το πλοίο, και το γεωμετρικό σχήμα. Όλα αυτά τα σύμβολα συναντώνται στην ΠΒ δείχνοντας πως είναι τα απαραίτητα συστατικά του νέου κόσμου που θα γεννηθεί εντός της περιφέρειας. Μερικά σύμβολα προέρχονται από τη ΣΑ, τον αρχικό κόσμο δηλαδή και μερικά άλλα είναι πρωτοεμφανιζόμενα.

Ας ταξιδέψει λίγο ο νους μας με τη φαντασία.

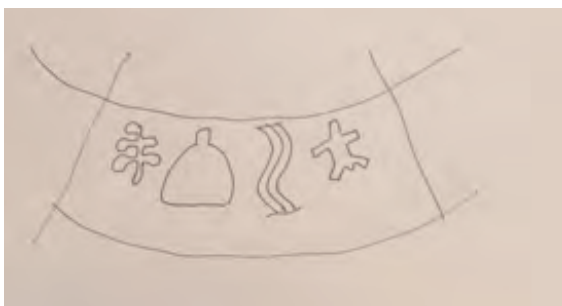
Σε κάποια γωνιά του γαλαξία μας υπάρχει ένα κενό, ένας χώρος χωρίς άστρα, μέσα στον οποίο πρόκειται να γεννηθεί ο Ήλιος μας. Ένας άδειος διαστημικός χώρος διαμέτρου μερικών ετών φωτός και γύρω του εκατομμύρια άστρα του γαλαξία μας. Όσες διεργασίες συμβούν για να γεννηθεί το άστρο μας μέσα σ' αυτόν το χώρο, προέρχονται από την περιφέρεια ή καλύτερα τη μελετώμενη σφαίρα. Μέσα σ' αυτό το νέο ηλιακό σύστημα του γαλαξία μας, θα εμφανισθεί μετά από δέκα δισεκατομμύρια χρόνια νοημοσύνη, όπως γνωρίζουμε. **Αυτό είναι ο καρπός του δέντρου κι αυτό θέλει το σύμπαν.**

Εικ. 51
Η δέκατη φράση της ΠΒ.

Η δέκατη φράση της ΠΒ ξεκινάει με μία πρόβλεψη. Ένας νέος κόσμος πρόκειται να γεννηθεί σε λίγο μέσα στην περιφέρεια (**Διόνυσος**). Χρησιμοποιούν τη μορφή ενός παιδιού για να παρομοιάσουν τη γέννηση του νέου κόσμου.

Πρώτο σύμβολο της δέκατης φράσης λοιπόν ένα παιδί με γραμμούλα από κάτω του. Ένα ον του νέου κόσμου, που μετά από χιλιάδες χρόνια, θα αναπτύξει νοημοσύνη. Τα υπόλοιπα τρία σύμβολα είναι γνωστά και με τη λογική της φράσης μας δείχνουν το πως ο νέος κόσμος θα οδηγηθεί σε έναν εμπνεόμενο νο.

Εικ. 52
Ενδέκατη φράση της ΠΒ.

Στην ενδέκατη φράση της ΠΒ οι προβλέψεις συνεχίζονται. Το πνεύμα του ήλιου σαν χείμαρρος, σαν **ποτάμι φωτός**. Σ' αυτή τη φράση εμφανίζεται ένα σύμβολο παρόμοιο με ένα ποτάμι. Πιθανόν το ποτάμι της Έρκυνας. Το ιερό του Τροφωνίου, στην αρχή της λειτουργίας του, επί εποχής των Μινύων του Ορχομενού, πιθανόν να ήταν ένας χώρος όπου τελούνταν μυστήρια και λατρεύονταν η θεά Έρκυνα και η κόρη της θεάς

Δήμητρας. Έρκυνα είναι μία μινυακή θεότητα της φύσης ταυτιζόμενη αργότερα με τη θεά Δήμητρα.

Έρκυνα είναι η **μεταφερόμενη έμπνευση** από το φως. Έτσι, συμβολικά το ποτάμι της Έρκυνας, που πηγάζει μέσα από το μαντείο του Τροφωνίου, όπου και οι πηγές του, μεταφέρει με τα νερά του τη γνώση του στη θάλασσα και κατ'επέκταση σε όλους τους ωκεανούς της Γης, σ'όλον τον κόσμο. Κάτι τέτοιο μας περιγράφει και το πανάρχαιο **μυητικό δημοτικό τραγούδι**, στις τελευταίες σελίδες του βιβλίου τούτου (σελ. 131). Το ποτάμι της Έρκυνας, να επισημάνω, έχει δύο πηγές. Η μία ζεστή και η άλλη κρύα. Αυτό θυμίζει τον ποταμό της Τροίας, τον θεϊκό Σκάμανδρο, που αναφέρεται από τον Όμηρο στην Ιλιάδα, κι έχει την δική του μυθική ιστορία, όπως και το ποτάμι της Έρκυνας.

Το μαντείο του Τροφωνίου ήταν ένα ιερό που είχε σχέση με τον ήλιο, τις χθόνιες θεότητες και τα διαδοχικά στάδια της έμπνευσης και μύησης.

Στην ενδέκατη φράση δηλαδή, οι σχεδιαστές του ΔΦ, μας λένε πως θα γίνεται η έμπνευση σε έναν νου για να αναπτύξει νοημοσύνη.

Εικ. 53
Γλυπτό του Ήλιου.

Στην εικόνα 53 βλέπουμε το γλυπτό του Ήλιου που βρέθηκε στην Λιβαδειά, όπου και το μαντείο του Τροφωνίου και φυλάσσεται στο μουσείο της Χαιρώνειας. Στην πίσω όψη του γλυπτού απεικονίζεται η Σελήνη. Όχι τυχαία, ο Ήλιος και η Σελήνη, έχουν τη μορφή ανθρώπινου κεφαλιού (Νοημοσύνη).

Εικ. 54
Δωδέκατη φράση της ΠΒ.

Δωδέκατη και τελευταία φράση της ΠΒ. Γνωστά όλα τα σύμβολα της δωδέκατης φράσης με τελευταίο σύμβολο τον Πανκ, **το νου που εμπνέεται**.

Η κάθετη γραμμή με την οποία τελειώνει η φράση και ταυτόχρονα και η περιφέρεια, έχει πάνω της 5 τελείες. Το ίδιο συμβαίνει και στην περιφέρεια Α (ΠΑ). Πρόκειται, όπως νομίζω, για μία οδηγία των σχεδιαστών υποδεικνύοντάς μας πως σ'αυτές τις γραμμές πρέπει να ενώσουμε τις δύο όψεις του ΔΦ, για να δημιουργείται μία συνέχεια στην ανάγνωσή και των δύο όψεων.

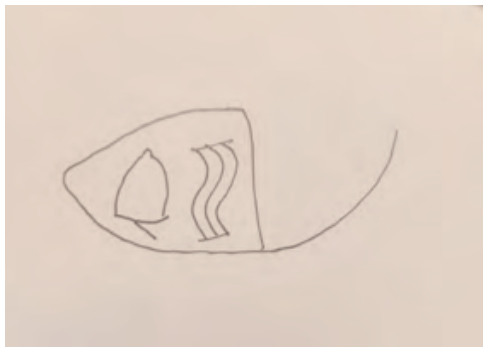
Εδώ, με την δωδέκατη φράση, κλείνει η εξέλιξη της ΣΑ, αφού ολοκλήρωσε έτσι το στόχο της και πέτυχε να φτιάξει την ΠΒ όπου μέσα της θα γεννηθεί ένας νέος κόσμος. Περιληπτικά, η ΠΒ με τις δώδεκα φράσεις της μας δείχνει πως με κάποια στοιχεία της ΣΑ και με κάποια καινούργια δημιουργείται ένας χώρος για να γεννηθεί μέσα του ο νέος κόσμος.

Ο κόσμος του Ήλιου μας.

Δεν αναφέρεται καθόλου στο πλανητικό μας σύστημα γιατί προφανώς δεν ενδιαφέρεται γι'αυτό. Αυτό θα το ανακαλύψουν αργότερα τα νοήμονα όντα του συστήματος.

ΣΠΕΙΡΑ Β (ΣΒ)

Η σπείρα Β (ΣΒ) της Β όψης του ΔΦ ξεκινάει την ανάπτυξή της έχοντας δύο σύμβολα, γνωστά σε μας.

Εικ. 55
Η πρώτη φράση της ΣΒ.

Το πρώτο σύμβολο είναι ο Ήλιος και το δεύτερο, το ποτάμι της Έρκυνας. Ενέργεια και έμπνευση του φωτός. **(Κάτι τέτοιο περιγράφει ο μύθος της Έρκυνας)**

Μ' αυτά τα δύο στοιχεία θα κτισθεί ο νέος κόσμος που πρόκειται να γεννηθεί μέσα στο χώρο της ΠΒ. Αυτά τα δύο στοιχεία θα οδηγήσουν τον νέο κόσμο στη νοημοσύνη. Παράλληλα οι 12 φράσεις και δυνάμεις της ΠΒ θα τροφοδοτούν το χώρο της ΣΒ με τις ιδιότητές τους. Διάχυτες θα κυριαρχούν σε κάθε γωνιά του πολυδιάστατου χώρου της ΠΒ.

Πρώτο σύμβολο της φράσης, ο Ήλιος με τη γνωστή γραμμούλα από κάτω του. Αυτή η γραμμούλα υπονοεί την παρέμβαση του Χάους. Είναι η **πνοή του Χάους**. Χωρίς αυτή την παρέμβαση δεν ξεκινά καμία δημιουργία.

Αυτή η σπίθα ενέργειας του Χάους θα αποτελέσει τη ψυχή του δημιουργήματος.

Εδώ να ξαναπώ πως αυτή η παρέμβαση του Χάους γίνεται ώστε να προκύψει η ζωή και η ανάπτυξη της νοημοσύνης στο

νέο κόσμο που δημιουργείται και πως αυτό είναι ίσως το μυστικό του ΔΦ.

Το σύμβολο του Ήλιου το συναντάμε 18 φορές πάνω στο ΔΦ ενώ το σύμβολο του ποταμού της Έρκυνας το βρίσκουμε 6 φορές και πάντα δίπλα στο σύμβολο του Ήλιου, όπως είναι και στην πρώτη φράση της ΣΒ. Αυτό προκαλεί προβληματισμούς. Το ποτάμι πάει πάντα μαζί με τον Ήλιο. Το ποτάμι του φωτός μεταφέρει την έμπνευση σε χαρισματικούς νόες, για την ανάπτυξη της νοημοσύνης.

Το σύμπαν γιατί χρειάζεται τα νοήμονα όντα;

Επειδή η νόηση παράγει έργο απαραίτητο για το σύμπαν. Θα αναφέρω ένα παράδειγμα για να κατανοήσουμε το παραγωγικό έργο της νόησης.

Η Οδύσσεια, το έπος του Ομήρου, έχοντας μία αρχική ενέργεια ενέπνευσε χιλιάδες ή και εκατομμύρια δημιουργούς κατά την πορεία του κι αυτό θα γίνεται διαρκώς στο μέλλον, για αιώνες.

Οι εμπνευσμένοι από την Οδύσσεια δημιουργοί θα παράγουν συνεχώς νέο έργο, κι αυτό είναι ένα ντόμινο συνεχούς εξέλιξης και δημιουργίας που ξεκίνησε **μόνο** από ένα έπος. Θαυμάσια γλυπτά, ζωγραφικοί πίνακες, ποιήματα, φιλοσοφικές αναλύσεις του έπους, κινηματογραφικά έργα κλπ έχουν τη προέλευσή τους από το μοναδικό αυτό έπος του Ομήρου που διδάσκεται σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης. Το παραγόμενο έργο από τη δύναμη ενός εμπνευσμένου νου είναι νοητική ενέργεια.

Αν θέλουμε λοιπόν να βοηθήσουμε το σύμπαν, να υπάρχει για πάντα, θα πρέπει να φροντίσουμε να αποκτήσουμε συμπαντική συνείδηση, να αλλάξουμε αξίες και να στραφούμε σε δημιουργικές δραστηριότητες για να δικαιολογείται έτσι και η ύπαρξη της νοημοσύνης μας.

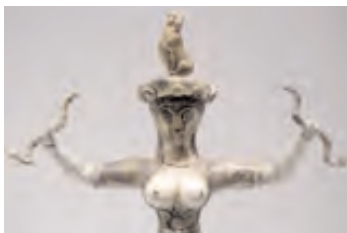

Εικ. 56
Η δεύτερη φράση της ΣΒ.

Η δεύτερη φράση της ΣΒ ξεκινάει με το πλοίο της Αργούς και το γνωστό γεωμετρικό σχήμα. Εδώ προφανώς πρόκειται για μία αναζήτηση γνώσης. Από τα αμέσως δύο επόμενα σύμβολα θα κατανοήσουμε και το μήνυμα αυτής φράσης. Τρίτο σύμβολο μία μέλισσα και τέταρτο το κεφάλι ενός αίλουρου. Αυτά τα δύο σύμβολα εμφανίζονται για πρώτη φορά πάνω στο ΔΦ.

Ο συμβολισμός της μέλισσας αφορά τον τρόπο με τον οποίο το Χάος θα επιτύχει να δημιουργήσει έναν ταχύτατο και ευέλικτο στην σκέψη νου και ταυτόχρονα την ψυχή του όντος (αίλουρος). Ένα κέντρισμα του Χάους δηλαδή. **Κι αυτό είναι γνώση.**

Το κεφάλι ενός αίλουρου σημαίνει πως θα υπάρξει ένας τέτοιος νους και μία ψυχή ικανή να κάνει ένα μακρύ άλμα όταν θα χρειαστεί, αργότερα. Για πρώτη φορά εδώ εμφανίζεται η έννοια της ψυχής με τη μορφή του κεφαλιού του αίλουρου ενώ ταυτόχρονα μας υποδεικνύει πως το απαύγασμα της σκέψης ενός νου θα είναι... **μέλι.**

Εικ. 57
Η θεά των όφεων.

Υπάρχει ένα προηγούμενο πάνω στο θέμα νους, ψυχή, αίλουρος. Πρόκειται για το διάσημο αρχαίο αγαλματίδιο, της θεάς των όφεων, που φυλάσσεται στο μουσείο του Ηρακλείου. Πάνω στο κεφάλι της κάθεται ένας αίλουρος υπονοώντας φυσικά όλα αυτά που υποστηρίζω για τον συμβολισμό αυτού του ζώου.

Ένας αίλουρος είναι και το σύμβολο - ζώο του Διόνυσου κι αυτό μας λέει πολλά.

Επομένως η μέλισσα είναι το κέντρισμα του Χάους ενώ ο αίλουρος, **ο συνδυασμός νου και ψυχής.**

Εικ. 58
Το γεωμετρικό σύμβολο με το οποίο συμβόλιζαν την αφηρημένη έννοια "τρόπος - διαδικασία - εξέλιξη".

Μετά από αυτές τις ερμηνείες των συμβόλων της δεύτερης φράσης και αν τα θεωρήσουμε σαν συμπραζόμενα του γεωμετρικού συμβόλου μπορούμε να πούμε πως αυτό το συγκεκριμένο γεωμετρικό σχήμα συμβολίζει τον τρόπο ή τη διαδικασία που απαιτείται για να επιτευχθεί κάτι και γενικά την εξέλιξη. Είναι μία αφηρημένη έννοια που μόνο με ένα γεωμετρικό σχήμα μπορεί κανείς να την εκφράσει.

Επομένως ολόκληρη η δεύτερη φράση μας λέει πως στο νέο κόσμο ξεκινάει η αναζήτηση της γνώσης για να μάθουμε τον τρόπο με τον οποίο το Χάος θα πετύχει να δημιουργηθεί ένας ευέλικτος, ταχύτατος στη σκέψη νους και μία ψυχή ικανή για ένα μεγάλο άλμα, στο μέλλον, όπως θα δούμε.

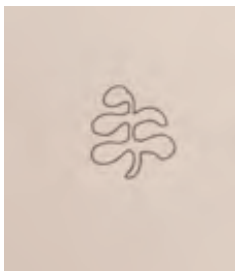

Εικ. 59
Η τρίτη φράση της ΣΒ.

Τροφός, είναι ο τρόπος με τον οποίο εμπνέει ο Ήλιος έναν νου. Φυσικά με το φως του. Αυτό μας λέει η τρίτη φράση της ΣΒ. Όλα τα σύμβολα αυτής της φράσης, γνωστά. Μετά από αυτό, το κεφάλι του “Πάνκ”, μπορούμε να πούμε με σιγουριά πως συμβολίζει **τον Τροφώνιο**. Η γυμνόστηθη γυναίκα πάνω στο ΔΦ, είναι η τροφός του Τροφωνίου και σύμφωνα με το μύθο, τροφός του Τροφωνίου ήταν η θεά Δήμητρα. Επομένως η γυναίκα του ΔΦ είναι αυτή η μεγάλη θεά. Ο κόσμος της θεάς Δήμητρας είναι ο κόσμος της **γνώσης** και της **καλλιέργειας του νου**. Είναι ο κόσμος της νοημοσύνης και της νόησης. Είναι η Ιδέα για την οποία φτιάχτηκε το σύμπαν.

Είναι κουραστικό να γράφω συνεχώς για έμπνευση, νους, νοημοσύνη κλπ. Το πώς δημιουργείται πχ ένα σύμπαν ή ένα ηλιακό σύστημα είναι μία διαδικασία που υπακούει σε φυσικούς νόμους τους οποίους τα νοήμονα όντα κάποτε θα τους μάθουν. Πιο σημαντικό είναι να γνωρίζουμε πως αναπτύσσεται η νοημοσύνη, πως γεννιέται η ψυχή και ποια θα είναι η εξέλιξή της. Μία πολύπλοκη διαδικασία, όπως φαίνεται πάνω στο ΔΦ, γιατί βρισκόμαστε στο τρίτο και πιο δυναμικό στάδιο εξέλιξης του σύμπαντος που είναι η νοημοσύνη.

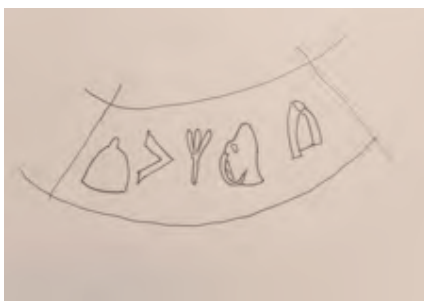
Ύλη, ζωή και νοημοσύνη. Αυτά είναι τα τρία σημαντικά στάδια εξέλιξης του σύμπαντος. Ο Χωροχρόνος, οι γαλαξίες, τα νεφελώματα, οι διαστολές, οι μαύρες τρύπες κλπ είναι το “χαρτί” πάνω στο οποίο το σύμπαν γράφει το ποίημά του που χωρίς την ύπαρξη της νοημοσύνης δεν θα γινόταν αντιληπτό.

Εικ. 60

Το σχέδιο ενός φυτού (αμπέλι). Πηγή πνεύματος ενέργειας, ο συμβολισμός του.

Με το σχέδιο του φυτού (πιθανόν αμπέλι) της εικόνας 60 συμβόλιζαν το πνεύμα μιας πηγής ενέργειας, όπως το Χάος ή ο Ήλιος ή η ψυχή.

Εικ. 61

Τέταρτη φράση της ΣΒ.

Πέντε σύμβολα έχει η τέταρτη φράση. Τα 3 πρώτα γνωστά σε μας. Τα δύο επόμενα εμφανίζονται για πρώτη φορά. Το κεφάλι ενός κριού σημαίνει, σύμφωνα με τη λογική και των προηγούμενων κεφαλιών που συναντήσαμε πάνω στο ΔΦ, πως εδώ μιλάμε για έναν δυναμικό και παραγωγικό νου, όπως είναι κι ένας κριός. Φυσικά εννοούμε έναν νου με νοημοσύνη.

Κριό συναντάμε στο τελετουργικό του μαντείου του Τροφώνιου, εκεί όπου λίγο πριν την κατάβαση του χρηστηριαζόμενου στο άδυτο το τελευταίο βράδυ, θυσίαζαν έναν κριό. Το σύμβολο του κριού εμφανίζεται μία μόνο φορά πάνω στο ΔΦ. Το επόμενο σύμβολο θυμίζει είσοδο σπηλαίου ή αδύτου. Αυτό ταιριάζει με τον κριό και το μαντείο του Τροφώνιου. Αμέσως μετά τη θυσία του κριού, κι αν το επέτρεπαν οι οιωνοί, ο χρηστηριαζόμενος μπορούσε να πραγματοποιήσει την κατάβαση στο άδυτο, για να λάβει το χρησμό και ό,τι σημαίνει αυτό.

Αν λοιπόν ο κριός συμβολίζει το δυνατό και παραγωγικό του ενός ανθρώπου, τότε αυτό σημαίνει πως μ'αυτή τη θυσία, ο χρηστηριαζόμενος, αφιέρωνε στους θεούς ό,τι πιο σημαντικό διέθετε ως νοήμον ον, το έργο του. Και βέβαια το σύμπαν δεν θέλει τσιμέντα, πισίνες και αυτοκίνητα.

Εδώ, όπως εξελίσσεται η ανάλυση της ΣΒ, αντιλαμβανόμαστε πως η Β όψη του ΔΦ αναφέρεται στο μαντείο του Τροφώνιου γι'αυτό και η θέση μου είναι πως ο ΔΦ σχεδιάστηκε από τους Μινύες ιερείς του μαντείου ή κι από τον ίδιο τον Τροφώνιο, τον ιδρυτή αυτού του ιερού χώρου. Τροφώνιος είναι αυτή η φυσική διαδικασία που ευνοεί την ανάπτυξη της νοημοσύνης ενός νου. Είναι νόμος της φύσης. Φαίνεται πως οι άνθρωποι, των προϊστορικών χρόνων, αντελήφθησαν νωρίς αυτή τη λειτουργία της φύσης και τη θεοποίησαν με το μυθικό όνομα Τροφώνιος (αυτός που τρέφει τον νου).

Τοποθέτησαν τον Τροφώνιο και το λατρευτικό του χώρο στους πρόποδες του Ελικώνα, στο Λαφύστιο όρος στην Λιβαδειά, σε μία κατάλληλη γι'αυτό το σκοπό τοποθεσία με σπήλαιο, πηγές και ποτάμι ενώ στις πλαγιές και κορυφές του βουνού τοποθέτησαν αυτές τις χάρες που ευνοούν την ανάπτυξη του νου. Τις θεότητες δηλαδή των τεχνών, των γραμμάτων και των επιστημών τις εννέα μούσες, αυτές τις θεότητες δηλαδή που ενέπνεαν του ποιητές.

Εικ. 62
Η πέμπτη φράση της ΣΒ.

Η πέμπτη φράση της ΣΒ ξεκινάει με ένα νέο σύμβολο παρόμοιο με γάντι του μποξ και μάλιστα με τη γνωστή γραμμούλα από κάτω του δηλώνοντας έτσι ενεργοποίηση. Δεν είναι ασφαλώς γάντι του μποξ αλλά ένας χώρος, ίσως κάποιο άνοιγμα βουνού, με τη μορφή ενός γαντιού. Είναι ένας χώρος δέκτης της ενέργειας του Ήλιου, όπως μας δείχνει το επόμενο σύμβολο, που τη διαχέει. Ένας ενεργειακός χώρος δηλαδή κάπου στο βουνό του Ελικώνα.

Δεύτερο σύμβολο ο Ήλιος και ένα φυτό το τρίτο. Αυτό το φυτό δυσκολεύει προς το παρόν τα πράγματα, ως προς την ερμηνεία του. Το κεφάλι του αίλουρου το επόμενο σύμβολο. Όπως έγραψα συμβολίζει το νου και την ψυχή. Το τελευταίο σύμβολο της πέμπτης φράσης παραμένει ένα άγνωστο γεωμετρικό σχήμα.

Η πέμπτη φράση λοιπόν μιλάει για έναν ενεργειακό τόπο ο οποίος τροφοδοτεί το νου και την ψυχή με ενέργεια. Επομένως τώρα μπορούμε να πούμε πως το άγνωστο φυτό, που συναντήσαμε πριν, στην ίδια φράση, ερμηνεύεται ως τροφοδοσία της ψυχής με ενέργεια, με νόηση, ενώ το τελευταίο σύμβολο, το γεωμετρικό, σημαίνει αυτήν ακριβώς την πράξη.

Είναι εντυπωσιακό το γεγονός πως απουσιάζει από τα σύμβολα το φίδι. Δεν συναντάμε κανένα φίδι πάνω στο δίσκο, ως σύμβολο, παρ'όλο που τα ερπετά είχαν δυναμικούς συμβολισμούς στη ζωή των προϊστορικών ανθρώπων. Θα δούμε πιο κάτω γιατί συμβαίνει αυτό.

Εικ. 63
Η έκτη φράση της ΣΒ.

Έχοντας αποκτήσει βαθιά γνώση για το πώς λειτουργεί η φύση, με τα όσα γράφονται πάνω στο ΔΦ μέχρι τώρα, η έκτη φράση μας δείχνει ποια είναι η σχέση της ψυχής με τον Ήλιο, δηλαδή με την ενέργεια. Η νόηση παράγει έργο, διαμορφώνοντας την ψυχή, κι όταν αυτή απελευθερώνεται από το σώμα της, οδεύει προς τον Ήλιο σαν καθαρή νοητική ενέργεια.

Το πρώτο σύμβολο, της έκτης φράσης της ΣΒ, είναι ο τάφος συμβολίζοντας έτσι την αφετηρία του ταξιδιού της ψυχής. Το επόμενο σύμβολο είναι γεωμετρικό και δηλώνει κατεύθυνση. Ακολουθεί το γεωμετρικό σύμβολο γνωστό ως ο τρόπος τον οποίο ακολουθεί η ψυχή για να καταλήξει στον Ήλιο.

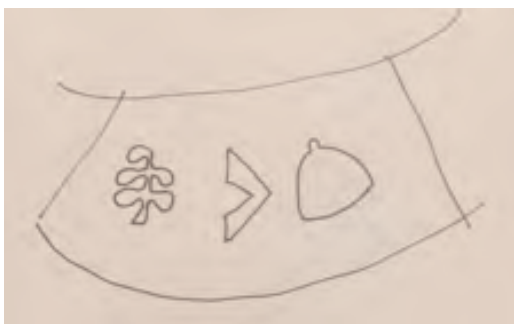
Δεκάδες μύθοι των ανθρώπων πλάστηκαν γι' αυτή την απλή διαδικασία. Αρκετές θρησκείες ιδρύθηκαν για να εκμεταλλευτούν αυτή τη φυσική ροή της ενέργειας, βυθίζοντας στο σκοτάδι την ανθρωπότητα. Εδώ όμως ο ΔΦ μας τα λέει τόσο απλά! Τόσο απλά ήταν και για εκείνους τους προϊστορικούς ανθρώπους. Γιατί ήταν πάντα κοντά στη φύση.

Εικ. 64
Η έβδομη φράση της ΣΒ.

Δύο σύμβολα του Ήλιου με το ποτάμι της Έρκυνας ανάμεσά τους, αποτελούν την έβδομη φράση της ΣΒ. Μάλιστα ο πρώτος Ήλιος έχει τη γνωστή γραμμούλα από κάτω του εννοώντας την ενεργοποίησή του. Πρόκειται μάλλον για διαδικαστικά της λειτουργίας του Ήλιου που έχουν να κάνουν με την άφιξη των ψυχών, στο χώρο του. Αυτό μας λέει η έβδομη φράση. Πιθανόν, εδώ σ' αυτή τη φράση, οι δύο ήλιοι να συμβολίζουν τα δύο μεγαλύτερα ενεργειακά κέντρα της ευρύτερης περιοχής του διαστημικού χώρου μας, τον πυρήνα της Γης και τον Ήλιο.

Αυτά τα δύο κέντρα θα καθορίσουν τη πορεία της ψυχής όταν σαν καθαρή πλέον νοητική ενέργεια πρέπει κάπου να καταλήξει.

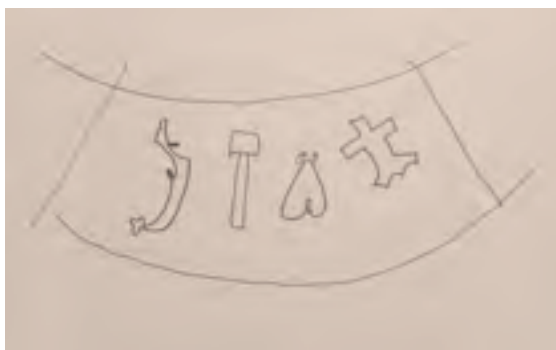

Εικ. 65
Η όγδοη φράση της ΣΒ.

Τρία σύμβολα έχει η όγδοη φράση και μας μιλάει για το πώς το πνεύμα των ψυχών κατευθύνεται προς τον Ήλιο. Θα πρέπει κανείς να γνωρίζει την όλη διαδικασία της λειτουργίας των

ψυχών για να κατανοήσει το κείμενο της ΣΒ του ΔΦ. Η ΣΒ μας μιλάει για τη δημιουργία της ψυχής (το κεφάλι του αίλουρου εδώ στο ΔΦ).

Το κεφάλι του αίλουρου εμφανίζεται 8 φορές στη ΣΒ και 3 φορές στην ΠΑ. Αυτό συμβαίνει γιατί η ψυχή είναι μέρος του δημιουργηθέντος νέου κόσμου και κινείται στα πλαίσιά του μόνο, δηλαδή στη ΣΒ και στην ΠΑ. Η ψυχή είναι η σπίθα ενέργειας του Χάους με την οποία κάνει το ξεκίνημά της η ζωή. Δεν μπορούμε να αποδείξουμε επιστημονικά κάτι τέτοιο. Προς το παρόν μόνο θεωρίες μπορούμε να εκφράσουμε για τον κόσμο της ψυχής που δεν είναι και λίγες.

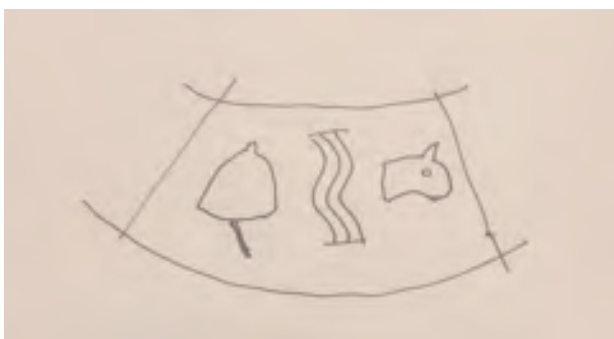
*Εικ. 66
Η ένατη φράση της ΣΒ.*

Γνωστά όλα τα σύμβολα της ένατης φράσης η οποία μας μιλά με ποιόν τρόπο γίνεται η αναζήτηση του κεντρίσματος του Χάους. Φυσικά, όπως δείχνουν τα δύο τελευταία σύμβολα αυτής της φράσης αυτό το κέντρισμα επιτυγχάνεται με το φως (μέλισσα και δέρμα).

Εικ. 67
Η δέκατη φράση της ΣΒ.

Η δέκατη φράση της ΣΒ είναι επωδός της πέμπτης φράσης της ίδιας σπείρας λέγοντάς μας πως όταν ενεργοποιείται ο συγκεκριμένος χώρος του Ελικώνα από τον Ήλιο τότε η ψυχή τροφοδοτείται με ενέργεια. Λιγάκι περίεργα όλα αυτά αλλά έτσι λειτουργεί η φύση, νομίζω. Φαντασία χρειάζεται.

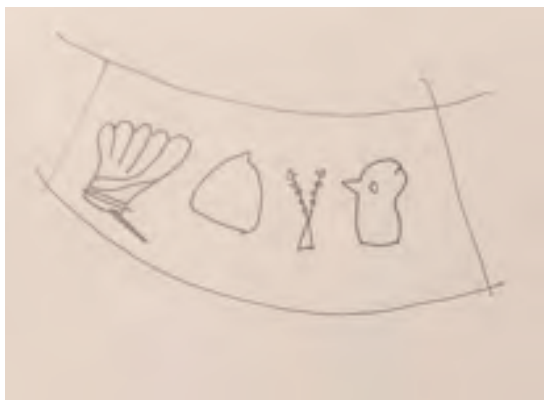
Εικ. 68
Η ενδέκατη φράση της ΣΒ.

Τα τρία σύμβολα της ενδέκατης φράσης είναι γνωστά και περιγράφουν αυτό που μας είπε η δέκατη φράση, πως δηλαδή η ενέργεια του Ήλιου, σαν ένα ποτάμι, εμπνέει την ψυχή.

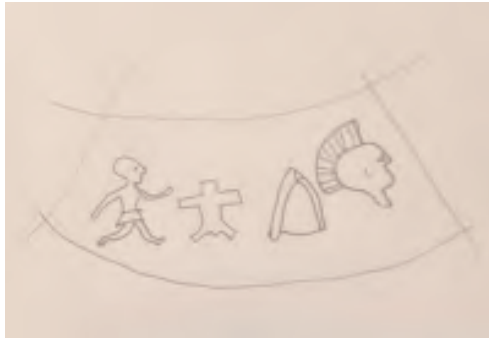
Εικ. 69
Η δωδέκατη φράση της ΣΒ.

Γνωστά και τα 3 σύμβολα της δωδέκατης φράσης. Εδώ το ρόπαλο εμφανίζεται για πρώτη φορά στη ΣΒ, συμβολίζοντας τη δύναμη του Χάους η οποία μέσα από τον ενεργειακό τόπο του Ελικώνα πέρασε στην ψυχή.

Εικ. 70
Η δέκατη τρίτη φράση της ΣΒ.

Συνεχίζοντας την αφήγηση του ιδίου θέματος, οι σχεδιαστές του ΔΦ, στην δέκατη τρίτη φράση μας πληροφορούν πως όταν ενεργοποιείται ο ειδικός αυτός τόπος του Ελικώνα από τον Ήλιο τότε τροφοδοτείται η ψυχή.

Εικ. 71
Η δέκατη τέταρτη φράση της ΣΒ.

Η δέκατη τέταρτη φράση της ΣΒ αναφέρει το πώς το φως του Χάους, όταν έρχεται μέσα στο άδυτο του μαντείου, εμπνέει το νου. (μαντείο Τροφωνίου). **Άδυτο είναι ο χώρος της γνώσης.**

Εικ. 72
Η δέκατη πέμπτη φράση της ΣΒ.

Η δέκατη πέμπτη φράση της ΣΒ αναφέρεται στα στοιχεία που καθιστούν μία τροφό ικανή να κάνει ένα νου να παράγει σκέψεις δημιουργικές. Μία ήρεμη και γαλήνια έμπνευση συμβολίζει εδώ το περιστέρι.

Εικ. 73
Η δέκατη έκτη φράση της ΣΒ.

Τρία σύμβολα έχει η δέκατη έκτη φράση που αναφέρονται στο τι απέκτησε η ψυχή κατά τη διάρκεια της εξέλιξής της. Δηλαδή τι πήρε από το Χάος και πως ωφελήθηκε από τις αισθήσεις του νου. Στη φράση αυτή βλέπουμε το κεφάλι του αίλουρου να είναι ξαπλωμένο και να κοιτά προς τα πάνω. Σε όλες τις φράσεις, όπου υπάρχει ο αίλουρος, ο προσανατολισμός του κεφαλιού καλύπτει όλες τις διευθύνσεις. Δεν είναι αδυναμία του σχεδιαστού να τοποθετήσει σωστά τη διεύθυνση του κεφαλιού. Χώρος πάντα υπάρχει για να επιτύχει σωστή τοποθέτηση. Κάτι θέλει να μας πει ο σχεδιαστής, λειτουργώντας έτσι.

Εδώ στη δέκατη έκτη φράση, η στάση του κεφαλιού του αίλουρου, προαναγγέλλει το θάνατο του όντος. Δεν τοποθετούμε μπρούμυτα τα πτώματα.

Εικ. 74
Η δέκατη έβδομη φράση της ΣΒ.

Η δέκατη έβδομη φράση μιλάει για θάνατο και προαναγγέλλει το περιεχόμενο της επόμενης φράσης. Το τρίτο σύμβολο είναι ένα δρεπάνι, αυτό το εργαλείο με το οποίο θερίζει κανείς τα στάχια και είναι σύμβολο του Χάρου, από τα πανάρ-

χαια χρόνια. Ο θάνατος είναι μία φυσική κατάσταση. Κατά το θάνατο του όντος η ψυχή απελευθερώνεται και ως μία διαμορφωμένη ενέργεια πλέον, ακολουθεί το δρόμο της, όπως έχει ορίσει η φύση, κάτι που δεν γνωρίζουμε ακόμα και μόνο θεωρίες έχουμε αναπτύξει περί αυτού.

Εδώ, η ψυχή και ο νους, συμβολίζονται με το κεφάλι του αίλουρου ως μία ενιαία κατάσταση. Υπάρχει λόγος που συμβολίζεται μ' αυτόν τον τρόπο, όπως θα δούμε στην επόμενη φράση.

Εικ. 75
Δέκατη όγδοη φράση της ΣΒ.

Τελευταία φράση της ΣΒ είναι η δέκατη όγδοη. Η δέκατη όγδοη φράση της ΣΒ αποτελεί και την έξοδο της. Τελευταίο σύμβολο, πριν την έξοδο, ο αίλουρος. Εδώ ο αίλουρος, όπως είναι τοποθετημένος δεν είναι στραμμένος προς την έξοδο αλλά αντίθετα. Πιστεύω πως ο σχεδιαστής του ΔΦ δεν τοποθετεί τυχαία τη σφραγίδα μ' αυτόν τον τρόπο πάνω στον πηλό. Κάτι θέλει να μας πεί ή κάποιο μήνυμα περνάει, τοποθετώντας το κεφάλι του αίλουρου προς αυτή την κατεύθυνση.

Εδώ, στην τελευταία φράση της ΣΒ, ο αίλουρος κοιτάζει αντίθετα από την έξοδο. Αυτό θυμίζει τη σκηνή από την κατάβαση στο άδυτο του μαντείου του Τροφωνίου, όπου ο χρηστηριαζόμενος εισχωρούσε στο άδυτο από ένα μικρό άνοιγμα, έχοντας τα πόδια του μπροστά και όχι το κεφάλι του.

Αυτό το ζώο είναι ένας ζωντανός μηχανισμός εκτόξευσης. Ο αίλουρος είναι το πιο ευκίνητο αλλά και ταχύτερο ζώο, επιτυγχάνει ένα τέλειο και μακρύ άλμα καλύτερα από όλα τα άλλα ζώα και γι' αυτό επιλέχθηκε ως σύμβολο της ενιαίας κατάστα-

σης νου και ψυχής, η οποία τώρα μετά το θάνατο του όντος και ελεύθερη πιά, καλείται να κάνει ένα δυναμικό άλμα προς τη συνέχεια της επόμενης φάσης, που είναι η σύνδεσή της με το δρόμο που οδηγεί στο Χάος, εκεί απ' όπου και ξεκίνησε.

Εδώ λοιπόν μετράει η δυναμικότητα ενός νου. Με πόση νόηση προμήθευσε ο νους την ψυχή κατά τη διάρκεια της ζωής του. Αυτό θα φανεί κατά τη στιγμή του άλματος. Αν η ενέργεια της νόησης είναι αρκετή και υπάρχει συμπαντική συνείδηση, η ψυχή θα καταφέρει να φτάσει με το άλμα της στην επόμενη φάση που είναι η σύνδεσή της με το Χάος. Αν όχι, θα παραμείνει ενέργεια σκέτη, ίσως. Ένας μηχανισμός εκτόξευσης υπάρχει και στην έξοδο της ΣΑ, που είναι το τόξο.

Το αγαλματίδιο της θεάς των όφρων φέρει έναν αίλουρο στο κεφάλι και προφανώς συμβολίζει το άλμα που πρόκειται να κάνει η ψυχή προς το επόμενο βήμα της εξέλιξής της.

Η ψυχή - αίλουρος, με το άλμα που πρόκειται να πραγματοποιήσει, καλείται να περάσει από τη Β όψη του ΔΦ στην Α όψη και να ενταχθεί στην περιφέρειά της, ΠΑ. Αυτό θα γίνει μέσω της φράσης - γέφυρας 46 που δεν φαίνεται πάνω στο ΔΦ, αλλά εννοείται.

Τα υπόλοιπα σύμβολα της τελευταίας φράσης είναι δύο θολωτοί τάφοι, το τοπογραφικό ενός ιερού χώρου, εκεί όπου φιλοξενούνται οι δύο τάφοι και το αμπέλι που συμβολίζει το πνεύμα της πηγής της ενέργειας, που φυσικά εδώ είναι η δύναμη της νόησης. Από εδώ δρομολογείται η αναταπόδοση του έργου της ψυχής, στο Χάος.

Κάτι παρόμοιο γινόταν και στο Μαντείο Τροφωνίου. Όταν ο χρηστηριαζόμενος εξήρχετο από το άδυτο, με τα πόδια μπροστά, καθόταν στον Θρόνο της Μνημοσύνης για να ανακτήσει τις αισθήσεις του και κατόπιν έπρεπε να πει στους ιερείς τι είδε ή τι άκουσε κατά την παραμονή του στο άδυτο και μετά να τα γράψει σε κάποια πινακίδα. Ήταν κατά κάποιο τρόπο η ανταπόδοση της όλης μυητικής διαδικασίας.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Α (ΠΑ)

Η περιφέρεια Α (ΠΑ), περικλείει τη ΣΑ. Αποτελείται από 12 φράσεις, όπως η ΠΒ, έχει 47 σύμβολα συν ένα κατεστραμμένο.

Η ΠΑ συνδέεται με τον κόσμο του Χάους και αποτελεί τον δρόμο που πρόκειται να ακολουθήσει η ψυχή. Μ' αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται η ανταπόδοση του έργου της στο Χάος.

Η είσοδος της ψυχής στην ΠΑ σημαίνει πως υπήρξε ένα πετυχημένο άλμα της, από την έξοδο της ΣΒ, επειδή διέθετε την ικανότητα για κάτι τέτοιο. Κατά τη διάρκεια της ζωής του όντος, η ψυχή κατάφερε να αποκτήσει συμπαντική συνείδηση, μέσω του νου. Εδώ να τονίσω πάλι πως όλα αυτά τα γεγονότα συμβαίνουν σε έναν πολυδιάστατο χώρο και δεν έχουν σχέση με τον επίπεδο χώρο του ΔΦ, των δύο διαστάσεων.

Συμπαντική συνείδηση σημαίνει πως το ον έχει αντιληφθεί κατά τη διάρκεια της ζωής του το ρόλο του μέσα σ' αυτόν τον κόσμο. Το ον είναι κομμάτι του σύμπαντος, διαθέτει νοημοσύνη για να το αντιληφθεί αυτό και καλείται να πράξει ανάλογα.

Εικ. 76
Η πρώτη φράση της ΠΑ.

Η πρώτη φράση της ΠΑ αποτελεί και την είσοδο στο χώρο της. Από εδώ εισέρχεται στη ΠΑ η ψυχή, μετά το άλμα της από την έξοδο της ΣΒ.

Πρώτο σύμβολο της φράσης είναι ο ρόδακας, δηλαδή η

ενέργεια. Τώρα πλέον η ψυχή απαλλαγμένη από την ύλη, το σώμα της δηλαδή, παραμένει ως καθαρή νοητική ενέργεια κι έτσι περνάει την είσοδο της ΠΑ. Τα υπόλοιπα τέσσερα σύμβολα μας είναι γνωστά και διηγούνται πως η ψυχή οδηγήθηκε σ'αυτή την κατάσταση.

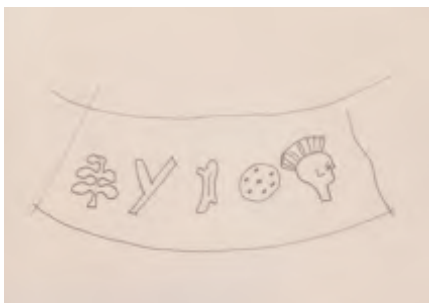
Εικ. 77
Η δεύτερη φράση της ΠΑ.

Η δεύτερη φράση της ΠΑ είναι ένα αφήγημα για μία νοητική κατάσταση αποκτηθείσα με τον τρόπο που είδαμε στα προηγούμενα πεδία του ΔΦ (ΣΑ, ΠΒ, ΣΒ) και πορεύεται μέσα στο χώρο της ΠΑ.

Ο Ήλιος, ο θρόνος της Μνημοσύνης, ένα πρωτοεμφανιζόμενο σύμβολο, πιθανόν κάποιος αυλός συμβολίζοντας τη νόηση και ο βαδίζων άνθρωπος να δείχνει πως όλη αυτή η κατάσταση προς κάπου κατευθύνεται, μέσα στο χώρο της ΠΑ.

Όλος ο χώρος της ΠΑ διακατέχεται από έντονη διάθεση έμπνευσης γι'αυτό και όλα σχεδόν τα σύμβολά της υπονοούν μία τέτοια κατάσταση.

Η ΠΑ πρέπει να εμπνέει το Χάος, ευρισκόμενο στο χώρο της ΣΑ, με ό,τι καινούργιο της έρχεται από το νέο κόσμο. Έτσι η ενέργεια του Χάους εμπλουτίζεται διαρκώς με νόηση και δύναμη.

Εικ. 78
Η τρίτη φράση της ΠΑ.

Είναι εντυπωσιακό πως στην ΠΑ όλα τα σύμβολα μιλούν για τη νοημοσύνη που έχει αποκτηθεί αλλά και για τη διαδικασία της έμπνευσης για να επιτευχθεί κάτι τέτοιο. Έτσι στην τρίτη φράση έχουμε το συμπέρασμα για το πώς το πνεύμα της νόησης διαμορφώνει τη νοημοσύνη. Επομένως το γεωμετρικό σχήμα παρόμοιο με ύψιλον σημαίνει διαμόρφωση, ενώ η ασπίδα και ο Τροφώνιος μαζί δηλώνουν νοημοσύνη.

Αυτή η σιγουριά μου για την ερμηνεία των συμβόλων απορρέει από το γεγονός πως γνωρίζω το γενικό πλαίσιο του μηνύματος του ΔΦ, λαμβάνοντας υπόψιν το αφήγημα των σπειρών σχετικό με μία κοσμογονία. Και είμαι βέβαιος πως το σύμπαν ενδιαφέρεται πολύ για την ανάπτυξη και την ύπαρξη της νοημοσύνης.

Εικ. 79
Η τέταρτη φράση της ΠΑ.

Εδώ στην τέταρτη φράση της ΠΑ βλέπουμε 3 σύμβολα έμπνευσης. Το κλήμα, τη φλόγα και τον αετό. Εκείνο που με έχει εντυπωσιάσει, καθώς μελετώ χρόνια το ΔΦ και θα το ξαναγράψω, είναι πως από τα σύμβολα απουσιάζουν τα φίδια. Για τους προϊστορικούς ανθρώπους το φίδι ήταν μέρος της

ζωής τους. Ζούσαν πολύ κοντά στη φύση μαζί με όλα τα ζώα. Το φίδι πέρασε με δυναμικούς συμβολισμούς στους μύθους τους, στις ιστορίες τους. Γιατί άραγε δεν υπάρχει ούτε ένα σύμβολο φιδιού, εδώ στο ΔΦ; Αναρωτήθηκα λοιπόν, μήπως άφησαν τη πιο τιμητική θέση για τα φίδια; Μήπως οι ίδιες οι σπείρες είναι τα φίδια που απουσιάζουν από τα υπόλοιπα σύμβολα;

Δύο κουλουριασμένα φίδια είναι οι σπείρες της Α και Β όψης του ΔΦ. **Πως αλλιώς θα συμβόλιζαν την πνοή του Χάους, για να γίνει αυτό το τραγούδι της κοσμογονίας; Το φίδι λοιπόν είναι η πνοή (ακτινοβολία) του Χάους, που διατρέχει όλο το χώρο του σύμπαντος, από την στιγμή της γέννησής του μέχρι σήμερα, ως αρχέγονο φως και μας έρχεται από όλες τις διευθύνσεις. Κάτι τέτοιο μας παρουσιάζει και το αγαλματίδιο της θεάς των όφεων. Κρατάει, στα χέρια της φίδια και στο κεφάλι της στέκεται ένας αίλουρος.**

*Εικ. 80
Φίδια.*

Στην εικόνα 80 βλέπουμε δύο πήλινα κουλουριασμένα φίδια, σε μορφή σπείρας, που εκτίθενται στο αρχαιολογικό μουσείο των Μυκηνών και μας θυμίζουν τις δύο όψεις του ΔΦ.

Εικ. 81
Η πέμπτη φράση της ΠΑ.

Η αρχή της πέμπτης φράσης ξεκινάει με μία φθορά του ΔΦ κι έτσι δεν μπορούμε να γνωρίζουμε ποιο σύμβολο κατείχε αυτή τη θέση. Το επόμενο σύμβολο είναι αυτό το γεωμετρικό που δηλώνει κατεύθυνση και αμέσως μετά η γυναίκα τροφός, η ασπίδα και ο Τροφώνιος, τα σύμβολα της νοημοσύνης. Εδώ να ξαναπώ πως τροφός του Τροφωνίου ήταν η θεά Δήμητρα, σύμφωνα με το μύθο. Επομένως η μινωίτισσα του ΔΦ είναι αυτή η θεότητα. Η θεά Δήμητρα έχει περάσει στους μύθους ως η θεά της γεωργίας, της καλλιέργειας, της βλάστησης κλπ. Το σύμπαν είναι αδιάφορο για τη γεωργία και τις καλλιέργειες των ανθρώπων. Μόνο για ένα πράγμα ενδιαφέρεται. Για την καλλιέργεια του νου και την ανάπτυξη της νοημοσύνης.

Το δωδεκάθεο δηλώνει την εμφάνιση της νοημοσύνης στο φαινόμενο της ζωής, σύμφωνα με τη μυθολογία μας. Όλες οι θεότητές του είναι ενέργειες και λειτουργίες της φύσης, αυτές που οι προϊστορικοί άνθρωποι θεοποίησαν.

Ενέργειες, απ' αυτές που βοηθούν την ανάπτυξη του νου και της σκέψης. Αυτό φαίνεται καθαρά και στον σχετικό μύθο της θεάς Δήμητρας η οποία ως τροφός του Δημοφώντα, του γιού του Κελεού, βασιλιά της Ελευσίνας, τον έτρεφε με ενέργεια (τη φωτιά), περνώντας τον από πάνω της για να τον κάνει αθάνατο.

Εικ. 82
Η έκτη φράση της ΠΑ.

Στην έκτη φράση το πρώτο σύμβολο έχει μία μικρή φθορά αλλά είναι αναγνωρίσιμο. Είναι ο ενεργειακός τόπος του Ελικώνα, ο επηρεαζόμενος από το φως. Δεν γνωρίζουμε τι συμβολίζει το δεύτερο σύμβολο που μοιάζει με κάποιον πέλεκυ, πιθανόν όμως να είναι μία λειτουργία του Ήλιου. Κάποια έκλαμψή του, ίσως. Το τρίτο σύμβολο, το δέρμα, συμβολίζει το πνεύμα της γνώσης του φωτός. Εδώ, η έκτη φράση, μας λέει ότι ο ενεργειακός αυτός τόπος του Ελικώνα επηρεάζεται από την ενέργεια όταν δέχεται από τον περιβάλλοντα χώρο (σύμπαν) της Γης το άγγιγμά της. Προφανώς αυτό το βουνό αποτελεί ένα είδους κεραίας της Γης, που συλλαμβάνει και εκπέμπει κάποιο είδος ακτινοβολίας, από το σύμπαν ή τον Ήλιο, που ευνοεί την ανάπτυξη της νοημοσύνης. Η θέση και τα πετρώματα αυτού του βουνού το καθιστούν ιδιαίτερο βουνό σε όλη τη Μεσόγειο, μαζί με τον Παρνασσό. Είναι μία πηγή γνώσης, το βουνό αυτό.

Γι' αυτό και έγινε τόπος κατοικίας των Μουσών και όπως μας είναι γνωστό ενέπνεαν τους ποιητές. Μούσες είναι οι θεότητες των τεχνών, των γραμμάτων και των επιστημών. Αυτά ακριβώς τα στοιχεία που τρέφουν έναν νου με γνώση. Και στους πρόποδες του Ελικώνα, στο Λαφύστιο όρος στην Λιβαδειά, τοποθέτησαν το ιερό του Τροφωνίου για να συμβολίζουν αυτή ακριβώς τη διαδικασία, επειδή Τροφώνιος σημαίνει ο τρέφων το νου.

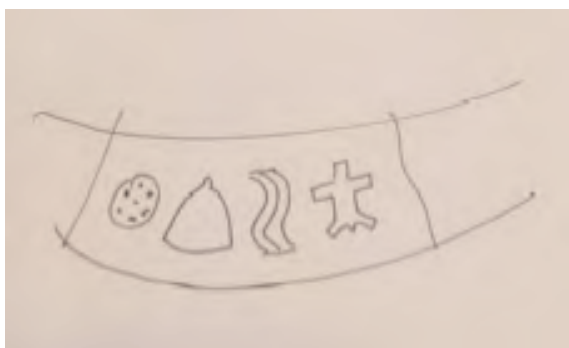
Φαίνεται πως οι προϊστορικοί άνθρωποι είχαν αντιληφθεί

την ύπαρξη αυτής της φυσικής διαδικασίας έμπνευσης του νου κάτι που εμείς σήμερα αποφεύγουμε να το δεχτούμε γιατί δεν μπορούμε ακόμα να το αποδείξουμε επιστημονικά και κάτι τέτοιο ξεπερνάει τη λογική μας. Είχαν αντιληφθεί πως μία έμπνευση από τις Μούσες, οξύνει τη σκέψη και ο νους παράγει δημιουργικό έργο. Θα πρέπει βέβαια, κι αυτός ο νους, να είναι προετοιμασμένος για να δεχτεί την έμπνευση.

Αυτή η προετοιμασία του νου επιτυγχάνεται με τη γνώση.

Εδώ βάζει το χεράκι του μία άλλη θεότητα, ο Απόλλωνας. Το φως. Είναι το φως η φυσική μεταφορά της γνώσης του Κόσμου. Του Χάους.

Έτσι είναι η φύση!

*Εικ. 83
Η έβδομη φράση της ΠΑ.*

Η έβδομη φράση αποτελείται από σύμβολα που δηλώνουν έμπνευση. Η ασπίδα, το ποτάμι του Ήλιου και το φως (δέρμα). Βρισκόμαστε στο χώρο της ΠΑ κι όλα τα στοιχεία της τροφοδοτούν την ΣΑ μ' αυτό που αποκτήθηκε από το νέο κόσμο, της ΣΒ. Φαίνεται πως είναι μία πολύπλοκη διαδικασία και προφανώς άγνωστη σε μας. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε εμείς είναι να μάθουμε να διαβάζουμε τον ΔΦ. Αργότερα, όταν αναπτυχθούν περισσότερο οι επιστήμες μας, ίσως και να πειραματιζόμαστε με όλα αυτά και να τα αποδεικνύουμε, όπως έχουμε μάθει να κάνουμε με τις έρευνες.

Εικ. 84
Η όγδοη φράση της ΠΑ.

Η όγδοη φράση ξεκινάει με τον κόσμο των αισθήσεων, τον Ποσειδώνα (ψάρι). Ακολουθεί το σύμβολο του θρόνου της Μνημοσύνης, εκεί όπου κανείς ανακτά τις αισθήσεις του, μετά την κάθοδό του στο Άδη, σύμφωνα με το τελετουργικό του μαντείου του Τροφωνίου. Το τρίτο σύμβολο εμφανίζεται για πρώτη φορά. Λένε πως είναι η φιγούρα ενός αιχμαλώτου με δεμένα τα χέρια πίσω του. Δεν φαίνονται όμως τα δεσμά του, τα σκοινιά και νομίζω πως τα χέρια του είναι μπροστά από το σώμα του και όχι πίσω του. Ίσως να είναι μία ιδιότυπη χειρονομία της εποχής εκείνης. Δεν θα το μάθουμε ποτέ αυτό. Από τα συμφραζόμενα όμως μπορούμε να πούμε πως αυτό το σύμβολο είναι η σύνδεση μεταξύ των αισθήσεων και της νοημοσύνης με τον κόσμο του Χάους, όπως θα δούμε στις επόμενες φράσεις. Ίσως λοιπόν, το σύμβολο αυτό, να είναι μία χειρονομία νίκης, επιτυχίας και ενθουσιασμού, όπως θα γινόταν στον υλικό κόσμο, γιατί εδώ στην ΠΑ βρισκόμαστε στο κόσμο της ενέργειας, τον άυλο κόσμο.

Εικ. 85
Η ένατη φράση της ΠΑ.

Η ένατη φράση ξεκινάει με τη μέλισσα και εννοείται πως είναι αυτό που η ψυχή απέκτησε κατά την διάρκεια της ζωής της. Το μέλι. Την ικανότητα παραγωγικών σκέψεων και δημιουργίας, αλλά και την ικανότητα να εμπνεύσει αυτά τα χαρίσματα στο Χάος. Τα κεφάλια των αιλουροειδών, οι ψυχές, κοιτούν προς τα κάτω σαν να μας λένε πως είναι έτοιμα να κάνουν το άλμα τους, προς το Χάος φυσικά, κουβαλώντας το μέλι τους, το προϊόν του νου. Κάτι παρόμοιο συνέβαινε και στο τελετουργικό της καθόδου στον Άδη στο μαντείο του Τροφωνίου. Εκεί ο χρηστηριαζόμενος έπρεπε να κρατά μελόπιτες στα δύο του χέρια για να μπορέσει να πραγματοποιήσει την κατάβαση. (Μ' αυτές τις μελόπιτες, υποτίθεται πως θα ..τάιζε τα **φίδια** που θα συναντούσε μέσα στο άδυτο).

Εικ. 86
Η δέκατη φράση της ΠΑ.

Η δέκατη φράση της ΠΑ φέρει 3 γνωστά σύμβολα.

Το σύμβολο του Ήλιου, με την γραμμούλα από κάτω του εννοώντας την ενεργοποίησή του, το ποτάμι της Έρκυνας και

το κεφάλι του αίλουρου, την ψυχή δηλαδή. Πρέπει να σημειώσω πως η δέκατη φράση της ΠΑ είναι ίδια με την ενδέκατη φράση της ΣΒ, με τη διαφορά ότι το κεφάλι του αίλουρου εδώ στη δέκατη φράση είναι ανάποδα τοποθετημένο, δηλώνοντας έτσι την κατάσταση θανάτου που προηγήθηκε κατά τη διαδικασία εισόδου της ψυχής στην ΠΑ. Η δέκατη φράση είναι ένα αφήγημα της πορείας της ψυχής, μέσα στην ΠΑ.

Να ξαναπώ πως ο προσανατολισμός του κεφαλιού του αίλουρου δεν είναι τυχαίος. Οι σχεδιαστές, του ΔΦ, μ'αυτόν τον τρόπο δηλώνουν τη θέση της ψυχής, τις διαθέσεις της, και την πορεία της μετά το θάνατο του όντος.

Εικ. 87
Η ενδέκατη φράση της ΠΑ.

Στην ενδέκατη και προτελευταία φράση της ΠΑ, υπάρχουν τρία σύμβολα γνωστά.

Η ασπίδα, η πλάτη του θρόνου της Μνημοσύνης και ο Τάφος του Τροφωνίου, το “κοσμοδρόμιο” της ψυχής. Στο πλαίσιο της λογικής του κειμένου του ΔΦ περί κοσμογονίας, η ασπίδα θα πρέπει να συμβολίζει κάποιο σωματίδιο ή κύμα ενέργειας, απ'αυτά που εμείς σήμερα με τη βοήθεια της επιστήμης έχουμε ανιχνεύσει, στα ερευνητικά κέντρα. Ένα σωματίδιο ή κύμα ενεργοποιεί καταστάσεις εξέλιξης των φυσικών φαινομένων. Εμείς σήμερα γνωρίζουμε την ύπαρξή τους και τον ρόλο τους. Οι προϊστορικοί άνθρωποι όμως αντιλαμβάνονταν τα αποτελέσματα της δράσης τους και το συμβόλιζαν με ό,τι παρόμοιο γνώριζαν. Έτσι η ασπίδα της θεάς Αθηνάς, με το κεφάλι της Μέδουσας στο μέσον της, συμβολίζει την αφύπνιση του νου εξ αιτίας μιάς φυσικής παρέμβα-

σης και τον αγώνα για την κατάκτηση της γνώσης, που πρέπει να διεξαγάγει ένα νοήμον ον, κατά τη διάρκεια της ζωής του.

Γι' αυτό η θεά της σοφίας είναι ταυτόχρονα και θεά του πολέμου. Ενός συμβολικού πολέμου. Πάντα το είχα απορία γιατί η θεά της σοφίας είναι συγχρόνως και θεά του πολέμου. Τι σοφία μπορεί να φέρει μία πολεμοχαρής θεότητα; Πρόκειται λοιπόν για **πόλεμο της κατάκτησης της γνώσης που οδηγεί στη σοφία**. Είναι κι αυτό ένα είδος πολέμου. Όμορφου πολέμου όμως που όλοι μας θα θέλαμε και πρέπει να συμμετέχουμε. Ένας πόλεμος σαν κι αυτόν που περιγράφει ο Όμηρος στην Ιλιάδα του. Ένας πόλεμος για την κατάκτηση μιάς Τροίας που συμβολίζει τη συμπαντική συνείδηση.

Σχετικά μ' αυτό το σύμβολο του ΔΦ, την ασπίδα, έχω να προσθέσω πως απουσιάζει από το πεδίο της ΣΒ. Με τη συχνότητα εμφάνισης της ασπίδας, στα άλλα 3 πεδία, θα περίμενε κανείς να κάνει οπωσδήποτε την εμφάνισή της και στο πεδίο της ΣΒ που είναι και πολυπληθής στα σύμβολα.

Στη ΣΑ τη συναντάμε 8 φορές, 7 φορές στην ΠΑ και 2 φορές στην ΠΒ. Η απουσία της στη ΣΒ, εκεί που γεννιέται ο νέος κόσμος, σημαίνει πως δεν υπάρχει άμεση επιρροή της φυσικής διαδικασίας έμπνευσης του νου. Αυτό θα πει πως ο νέος κόσμος θα πρέπει να βρει τρόπους για να βοηθήσει την ανάπτυξη της νοημοσύνης του χωρίς την παρέμβαση της φύσης, κι αυτό γιατί έτσι θα έλθει πιο κοντά της, μελετώντας την. Στη ΣΒ βλέπουμε δύο φορές το κεφάλι του Τροφωνίου, που συμβολίζει τον εμπνευσμένο νου, να συνοδεύεται τη μία φορά από την τροφό θεά Δήμητρα (τρίτη φράση της ΣΒ) και την επόμενη φορά από το σύμβολο του αδύτου (δέκατη τέταρτη φράση της ΣΒ). Αυτό πάλι σημαίνει πως ο ίδιος ο νέος κόσμος βρήκε τρόπο να αναπτύξει τη νοημοσύνη του. **Η τροφός Δήμητρα είναι η ίδια η ψυχή του όντος που εγκαταστάθηκε μέσα του κατά τη στιγμή της γέννησής του, μετά από παρέμβαση του Χάους (νόμος της φύσης) και θα πρέπει να την αφουγκραζόμαστε. Το άδυτο είναι οι πηγές της γνώσης που πρέπει να αναζητήσουμε και να την κατακτήσουμε εισερχόμενοι μέσα σ' αυτό.** Χρειάζεται κόπος και πολύ δουλειά για να γίνουν όλα αυτά, κάτι που πολλοί αποφεύγουμε να κά-

νουμε ή δεν προλαβαίνουμε, παρασυρόμενοι κατά τη διάρκεια της ζωής μας, από τις υλικές απολαβές ή από τον αγώνα για την επιβίωση.

Ο θρόνος της Μνημοσύνης είναι η πηγή της ενέργειας από την οποία θα πάρει δύναμη η ψυχή για να ξεκινήσει το ταξίδι της επιστροφής της προς το Χάος. Στο θρόνο, θα επανέλθουν οι μνήμες. Θα θυμηθεί από πού ξεκίνησε και που ανήκει. Τη διαδρομή που θα ακολουθήσει, κατά την επιστροφή της, δεν μπορούμε να τη γνωρίζουμε, μπορούμε όμως να υποθέσουμε πως αυτή θα γίνεται μέσω της ενέργειας, αφού τα πάντα είναι ενέργεια.

Το τρίτο σύμβολο της ενδέκατης φράσης είναι ο τάφος του Τροφωνίου συμβολίζοντας το “κοσμοδρόμιο” της ψυχής και υποτίθεται πως από έναν τάφο ξεκινάει το ταξίδι της η ψυχή για το φυσικό προορισμό της. Είναι εντυπωσιακό με τι απλότητα οι προϊστορικοί άνθρωποι συμβόλιζαν βασικές λειτουργίες της φύσης.

Εικ. 88
Η δωδέκατη φράση της ΠΑ.

Η δωδέκατη φράση της ΠΑ είναι η τελευταία. Στο τέλος της φράσης υπάρχει μία γραμμή με 5 τελείες πάνω της. Είναι κι αυτή ένα σύμβολο του ΔΦ. Επίσης και στο τέλος της ΠΒ υπάρχει παρόμοια γραμμή. Αυτό το σύμβολο σηματοδοτεί το τέλος κάθε περιφέρειας και ταυτόχρονα λειτουργεί σαν φράχτης έτσι ώστε η απέναντι άκρη της περιφέρειας να παραμένει ανοικτή και να αποτελεί την είσοδό της. Όταν λοιπόν η ΣΑ και η ΣΒ εκτοξεύσουν το υλικό τους προς την απέναντι όψη, θα βρουν μία είσοδο ανοικτή για να ακολουθήσουν υποχρεωτικά

το δρόμο τους προς την αριστερόστροφη διεύθυνση των περιφερειών. Μαζί και οι δύο γραμμές, με τις 5 τελείες, υπονοούν τη παρουσία της Λήθης και της Μνημοσύνης. Αν προσέξουμε καλά την έξοδο της ΣΑ, θα παρατηρήσουμε πως μπροστά από τη γραμμή με τις 5 τελείες υπάρχει η γραμμή της δέκατης ένατης φράσης της ΣΑ εμποδίζοντας τη γραμμή των τελειών να έχει επαφή με το υλικό της εκτόξευσης, κι αυτό θα πει πως το υλικό της εκτόξευσης δεν κρατά τις μνήμες του όταν μεταβαίνει στην ΠΒ. Αντίθετα στην δέκατη όγδοη φράση, και τελευταία της ΣΒ, η γραμμή με τις 5 τελείες έχει επαφή με το υλικό που θα κάνει το άλμα προς την Α όψη γιατί εδώ δεν υπάρχει κάποια γραμμή της φράσης που να την απομονώνει. Αυτό πάλι σημαίνει πως το υλικό του άλματος προσλαμβάνει εκεί, την τελευταία στιγμή, τις χαμένες μνήμες του και μεταβαίνει στη ΠΑ με πλήρη γνώση και συνείδηση.

Καμία λεπτομέρεια του κειμένου του ΔΦ δεν έγινε τυχαία. Είναι ένα πολύ προσεκτικά τυπωμένο κείμενο.

Όταν ξεκινάει την ανάπτυξή του ο νέος κόσμος, στη ΣΒ, πρέπει να βρίσκεται σε κατάσταση λήθης έτσι ώστε να μη θυμάται την προέλευσή του κατά τη διάρκεια της ζωής του. Μετά το θάνατο και πριν την είσοδο της ψυχής στην ΠΑ επανέρχονται οι μνήμες. Μπορούμε λοιπόν να συμπεράνουμε πως ζούμε σε κατάσταση λήθης πάνω στη Γη, αγνοώντας τη συμπαντική προέλευσή μας. **Την ίδια λογική είχε και το τελετουργικό του μαντείου του Τροφωνίου.**

Το πρώτο σύμβολο της δωδέκατης φράσης είναι αυτό το γεωμετρικό που δηλώνει κατεύθυνση και μάλιστα με γραμμούλα από κάτω του που σημαίνει πως είναι μία προγραμματισμένη κατάσταση. Είναι όλα έτοιμα ώστε το υλικό του νέου κόσμου, που περιπλανήθηκε μέσα στην ΠΑ, να μεταβεί προς την αγκαλιά του Χάους, τη μάνα του. Εκεί θα προσθέσει το έργο του, την ενέργειά του, στην αρχική ενέργεια του Χάους ώστε να γίνει πιο ισχυρό, κι αυτό είναι η λογική του σύμπαντος. Το δεύτερο και το τρίτο σύμβολο, ένας άνθρωπος που βαδίζει και το ρόπαλο, αποτελούν τη δεύτερη σημαντική φράση της ΣΑ, την εκπόρευση της δύναμης του Χάους. Εκεί δηλαδή που θα καταλήξει η ενέργεια της ψυχής του νέου κό-

σμου. Τα δύο τελευταία σύμβολα, η ασπίδα και ο Τροφώνιος, συμβολίζουν, όπως έχω γράψει, τη νοημοσύνη κι αυτή είναι η ενέργεια της ψυχής, γιατί η νόηση παράγει έργο.

Ο ΔΦ είναι ένα μικρό και ελαφρύ μα πολύ σημαντικό αντικείμενο εύκολα μεταφερόμενο. Αυτό σημαίνει πως όσα ιερά κέντρα κατείχαν έναν ΔΦ, και κινδύνευαν από κάποια καταστροφή, οι άνθρωποί τους το πρώτο πράγμα που φρόντιζαν να διασώσουν και να μεταφέρουν ήταν αυτό το ιερό αντικείμενο. Έτσι υποθέτω πως ο ΔΦ βρέθηκε στη Φαιστό προερχόμενος από την Κνωσό, όταν έγινε η έκρηξη του ηφαιστείου της Σαντορίνης και τα βόρεια παράλια της Κρήτης ισοπεδώθηκαν ξαφνικά. Μόλις που θα πρόλαβαν οι ιερείς της Κνωσού να πάρουν μαζί τους τα πολυτιμότερα και να κατευθυνθούν νότια. Κι έτσι ο ΔΦ βρέθηκε εκεί που βρέθηκε. Το ίδιο φαντάζομαι θα γινόταν και σε όλα τα αρχαία ιερά. Σε περιπτώσεις κινδύνου οι ιερείς φυγάδευαν τα πολυτιμότερα. Έτσι στο μέλλον, όταν βρεθούν κι άλλοι ΔΦ κάπου, θα πρέπει να κοιτάξουμε να δούμε ποιος σημαντικός ιερός χώρος είναι κοντά στο σημείο εύρεσής του. Αν δεν είναι έτσι τα πράγματα σημαίνει πως ο ΔΦ είναι μοναδικός κι αυτό του δίνει μία άλλη αξία, πολύ πιο μεγάλη. Ξεκινώντας απ'αυτή τη βάση θα πρέπει να προσεγγίσουμε τη μελέτη του με διαφορετικό τρόπο γιατί πρόκειται για κάτι μοναδικό στην ιστορία του ανθρώπινου γένους.

Τις φιλοσοφικές τους απόψεις περί κοσμογονίας, περί ψυχής, ζωής και θανάτου, οι προϊστορικοί άνθρωποι, τις τύπωσαν πάνω στον πηλό. Είδαμε πόσο προσεγμένα και με τι μεγάλο κόπο έγινε αυτό. Σε κάποιο ιερό κέντρο των Μινύων γινόταν η παραγωγή του ΔΦ, εκεί όπου θα ήταν και οι σφραγίδες του. Προφανώς μοίρασαν σε όλα τα σημαντικά ιερά της Μεσογείου αυτό το ιερό κείμενο, γι' αυτό περιμένω στο μέλλον, να βρεθούν κι άλλοι ΔΦ εκεί όπου αποίκησαν οι Μινύες.

(Το να βρεθεί κι άλλος ΔΦ, στο μέλλον, είναι λίγο δύσκολο γιατί ως μικρό αντικείμενο κρύβεται εύκολα και σε απίθανες κρυψώνες).

Ασφαλώς την ερμηνεία του κειμένου του ΔΦ θα γνώριζαν μόνο οι ιερείς και οι ιέρειες κι αυτή τη γνώση θα τη μετέδιδαν στους μύστες. Όταν λοιπόν αποκαλύπτετο στους μύστες η γνώση, αυτοί έβλεπαν την αλήθεια και φρόντιζαν να διάγουν ανάλογο βίο, ζώντας με τις αξίες της φύσης. Έτσι απλά και όμορφα οι προϊστορικοί άνθρωποι τακτοποιούσαν τις ανησυχίες τους, περί ζωής και θανάτου, γι' αυτό και η ιστορία τους ονόμασε “χρυσό γένος των ανθρώπων”. Λογικό είναι να συμπεράνουμε πως ο ΔΦ είναι ιερό κείμενο του μαντείου του Τροφωνίου αφού όπως είδαμε η Β όψη και η ΠΑ αναφέρονται στο τελετουργικό του και πολλά σύμβολα, αυτής της όψης και της ΠΑ, έχουν σχέση με το συγκεκριμένο μαντείο.

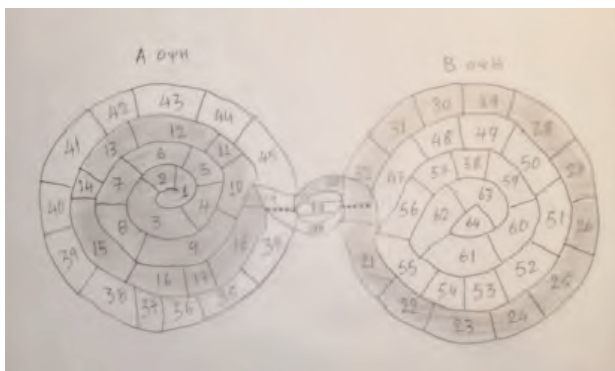

ΣΠΕΙΡΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ

Εικ. 89
Οι δύο όψεις του ΔΦ.

Στην εικόνα 89 βλέπουμε τα 4 πεδία του ΔΦ.
ΣΑ, ΠΑ, ΣΒ, ΠΒ.

Εικ. 90
Η αρίθμηση των φράσεων και η εξέλιξη της ροής των σπειρών προς τις περιφέρειες.

Στην εικόνα 90 βλέπουμε την αρίθμηση των φράσεων. Ξεκινάμε από το κέντρο της ΣΑ απαριθμώντας από το 1. Στην τελευταία φράση της ΣΑ συμβαίνει η μετάβασή της, μέσω της φράσης 20, προς την ΠΒ. Στη φράση 32, της ΠΒ, τελειώνει η ροή της ΣΑ. Μέσα στο χώρο της ΠΒ θα γεννηθεί ο νέος κόσμος, η ΣΒ. Από το κέντρο της ΣΒ ξεκινάμε ανάποδα την αρίθ-

μηση, από το 64 προς το 1. Το τέλος της ΣΒ είναι η φράση 47 όπου από εκεί η ΣΒ, μέσω της φράσης 46, θα μεταβεί προς την ΠΑ. Στην φράση 34 της ΠΑ τελειώνει η ροή της ΣΒ κι εδώ κλείνει ο κύκλος της εξέλιξης του φαινομένου γιατί ολοκληρώθηκε. Αυτό μας το επιβεβαιώνει η φράση 33 που μόλις εμφανίστηκε. Εδραιώθηκε η νέα δημιουργία.

Οι τρεις φράσεις 20, 46 και 33 εμφανίζονται όταν προσπαθήσουμε να ενώσουμε τις δύο όψεις του ΔΦ. Υποψιάζομαι πως αυτές οι τρεις φράσεις είναι ο κόσμος όπου ανήκουμε. Μέσω αυτού του ορατού και αόρατου κατασκευασμένου υλικού κόσμου γίνεται σε μας αντιληπτό μέρος του σύμπαντος, που είναι άπειρο. **Είναι το χαρτί πάνω στο οποίο το σύμπαν θα γράψει το ποίημά του, την Ιδέα.**

1

ΡΟΔΑΚΑΣ:
ΠΑΙΔΙΚΟ ΣΥΜΒΟΛΟ
ΕΝΕΡΓΕΙΑ

2

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΝΟΥΣ:
ΧΕΡΝΕ - ΣΚΕΨΗ
ΣΟΦΙΑ

3

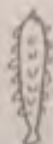
ΣΤΑΧΥΣ:
ΕΜΠΝΕΥΣΗ

4

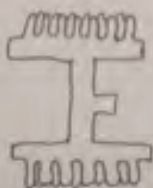
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΕΙ:
ΙΣΧΥΡΗ ΠΟΗΜΟΣΥΝΗ
ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ

5

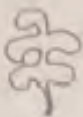
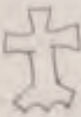
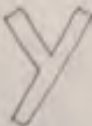
ΓΟΤΙΑΛΟ:
Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΧΑΟΥΣ

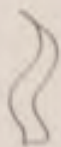
6

ΣΧΕΔΙΟ ΧΟΡΟΥ:
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΧΕΡΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΣΥΜΒΟΛΩΝ

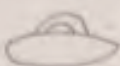
7		ΠΑΤΥΡΟΣ: ΥΛΗ
8		ΑΜΠΕΛΙ: ΠΝΕΥΜΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΤΗΓΗΣ
9		ΔΕΡΜΑ: ΦΟΣ-ΑΝΤΑΓΩΓΗ ΦΩΤΟΣ
10		ΑΣΠΙΔΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΦΩΤΟΝΙΟ ΕΜΙΤΗΝΟΥΣΗ ΤΟΥ ΝΟΥ
11		ΤΡΟΦΟΝΙΟΣ ΕΜΠΝΕΟΜΕΝΟΣ ΝΟΥΣ "ΠΑΝΚ"
12		ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ
13		ΤΡΟΠΟΣ-ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΞΕΛΙΞΗ

14

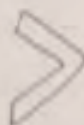
ΦΛΟΓΗ
ΕΜΠΝΕΥΣΗ

15

ΑΣΤΡΟΣ
ΠΝΕΥΜΑ

16

ΥΠΟΒΑΘΡΟ ΤΟΥ
ΣΥΜΠΛΗΝΤΟΣ

17

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ

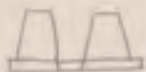
18

ΤΡΟΦΟΣ
ΘΕΑ ΔΗΜΗΤΡΑ

19

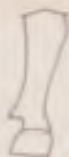
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΠΝΕΥΜΑ

20

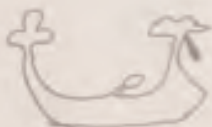
ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ(;)

21

ΠΟΔΙ ΤΑΥΡΟΥ:
ΣΤΑΘΕΡΟ ΒΑΣΙΣΜΑ

22

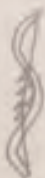
ΠΛΟΙΟ:
Η ΑΡΓΟ

23

ΨΑΡΙ:
ΠΡΟΣΕΙΔΩΝΑΣ
Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ

24

ΤΡΕΞΟ:
ΒΟΛΗ

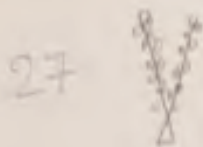
25

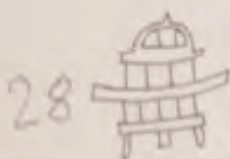
ΚΡΙΝΑΚΙ:
ΕΡΩΤΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ

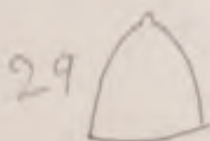
ΕΡΩΝΟΣ ΜΗΤΗΡΟΣΥΝΗΣ

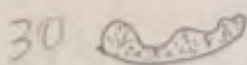
ΤΡΟΦΟΔΟΣΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

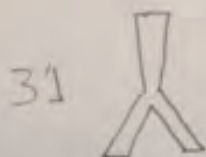
ΚΥΨΕΛΟΕΙΔΗΣ ΤΑΦΟΣ:
ΤΑΦΟΣ ΤΡΥΦΟΝΙΟΥ

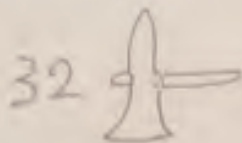
ΚΥΨΕΛΗ - ΗΛΙΟΣ

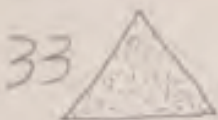
ΑΔΙΑΜΟΡΦΩΤΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

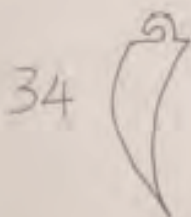
ΠΡΟΣΕΛΗΨΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΟΥ
ΧΑΟΥΣ

ΚΑΣΜΑΣ - ΤΣΕΚΟΥΡΙ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

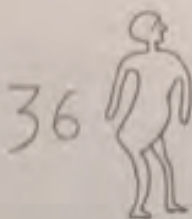
ΚΗΡΗΘΡΑ
ΔΙΑΜΟΡΦΩΜΕΝΗ
ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

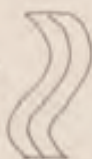
ΔΡΕΠΑΝΙ
ΘΑΝΑΤΟΣ

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ
ΓΕΡΟΥ ΧΩΡΟΥ

ΠΑΙΔΙ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

37

ΠΟΤΑΜΙ
ΕΡΚΥΝΑ

38

ΜΕΛΙΣΣΑ

39

ΑΙΛΟΥΡΟΣ
ΝΟΥΞ-ΨΥΧΗ

40

ΚΡΙΟΣ
ΔΥΝΑΜΙΚΟΣ ΝΟΥΞ

41

ΕΙΣΟΔΟΣ ΑΔΥΤΟΥ

42

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ
ΑΝΟΙΓΜΑ ΒΟΥΝΟΥ

43

ΑΥΛΟΣ - ΝΟΗΣΗ

44

ΕΚΛΑΜΨΗ ΗΛΙΟΥ

45

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ
ΕΠΟΥΧΗΣ

46

ΛΗΘΗ ΚΑΙ ΜΝΗΜΟΣΥΛ

ΓΡΑΜΜΗ ΚΑΤΕ ΑΠΟ ΣΥΛ
ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗ
ΙΔΙΟΤΗΤΑΣ ΣΥΜΒΟΛΟ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ο ανθρώπινος νους, έτσι όπως είναι εκπαιδευμένος, είναι αδύνατον να δεχτεί την έννοια της φράσης **“από πάντα ήταν”**, γιατί ζητάει να μάθει την αιτία προέλευσης όλων των φαινομένων. Έτσι λοιπόν έχει καταλήξει στο ισχυρό συμπέρασμα πως **“από το τίποτα δεν βγαίνει τίποτα”**.

Υπάρχει όμως μία αντίφαση και αμφισβήτηση γι’ αυτές τις σκέψεις γιατί **ο κόσμος που αντιλαμβανόμαστε** υπάρχει και δεν μπορεί να προήλθε από ένα τίποτα. Άρα, έστω και για μια φορά, θα πρέπει να δεχτούμε το “από πάντα ήταν”, για κάποιο φαινόμενο. Τι ήταν από πάντα λοιπόν;

Ίσως ο ΔΦ να μας δίνει την απάντηση που ψάχνουμε.

Θα χρειαστούν χιλιάδες ή και εκατομμύρια χρόνια ακόμη για να μάθουμε, με τη βοήθεια των επιστημών, τι ακριβώς συμβαίνει. **Αν φυσικά δεν αυτοκαταστραφούμε μέχρι τότε!**

Όταν όμως κάποτε το καταφέρουμε ..ε τότε θα “γκρεμίσουμε” τον Δία από τον θρόνο του γιατί θα είμαστε κι εμείς ισάξιοί του, όπως το **προέβλεψε ο Προμηθέας, εκεί στον Καύκασο.**

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ο Σπύρος Γουργιώτης γεννήθηκε το 1954 στην Λιβαδειά. Πρώτο βήμα στην καλλιτεχνική του πορεία το σχέδιο. Αυτές οι γραμμές που βοηθούν, με τη φαντασία, να φωτογραφίσει ο νους τις εικόνες της πραγματικότητάς του, σχεδιάζοντας. Το χιούμορ, ως η ανώτερη μορφή έκφρασης της σκέψης, έρχεται να ζητήσει τη βοήθεια του σχεδίου και προκύπτει η γελοιογραφία, πρώτη ενασχόληση με τις τέχνες του Σπύρου Γουργιώτη. Γοητευμένος από τις πολλές εκφάνσεις της τέχνης αυτής εξελίσσεται και συμμετέχει με έργα του σε εκθέσεις και διαγωνισμούς στην Ελλάδα και το εξωτερικό για αρκετά χρόνια. Ταυτόχρονα ασχολείται με τη σκηνογραφία θεατρικών παραστάσεων, στο θέατρο της πόλης. Μία ακόμη μαγική ώθηση στις τέχνες, εμπλουτίζοντας τη γνώση του και την εμπειρία του.

Πηγή έμπνευσης το φως, για κάθε άνθρωπο. Η αφήγηση της ελληνικής μυθολογίας περιγράφει τη λειτουργία αυτής της διαδικασίας. Έτσι από την ελληνική μυθολογία αντλεί τα θέματά του στη γλυπτική που προέκυψε από ανάγκη βαθύτερης έκφρασης. Μάρμαρο στην αρχή, που ως αυτοδίδακτος κουράστηκε για να μάθει τα μυστικά του, αργότερα χύτευση και σφυρηλάτηση, σε δικής του κατασκευής καμίνι. Εκεί η μαγεία της πλαστικότητας και της διαμόρφωσης της μεταλλικής φόρμας με τη φωτιά απογείωσε τον συναισθηματικό του κόσμο.

“Οι δυνάμεις της φύσης υφαίνουν τον Κόσμο μας”.

Μ’ αυτή τη σκέψη, σε δικής του κατασκευής αργαλειούς, ύφανε τον κόσμο του. Οδυσσέας, Κέρας της Αμάλθειας και Ήλιος. Τρία υφαντά, ένας Κόσμος ολόκληρος.

Τρία γλυπτά του, φιλοτεχνημένα πάνω σε βράχους του Ελικώνα τα δώρισε στην πόλη του και κοσμούν το χώρο της Κρύας της Λιβαδειάς, δίπλα και μέσα στο ποτάμι της Έρκυνας. Ο Σπύρος Γουργιώτης συνηθίζει να λέει στους φίλους του, όταν τον ρωτούν τι είναι τέχνη, πως είναι η έκφραση του αιώνιου αρχικού δημιουργικού στοιχείου, που γέννησε τον Κόσμο μας. “Άλλοι το λένε Χάος, άλλοι Θεό και κάποιοι άλλοι το είπαν κβαντικό κενό. Εγώ το λέω Έρωτα, γιατί έρωτας είναι η φλόγα της νοημοσύνης και της δημιουργίας ανάγκη.”

Λιβαδειά 2025.

ΤΡΟΦΩΝΙΟΣ. Γλυπτό του Σπύρου Γουργιώτη (2001)

ΕΡΚΥΝΑ. Γλυπτό του Σπύρου Γουργιώτη (2000)

Κόκκιν' αχείλι φίλησα
κι έβαψε το δικό μου

και στο μαντήλι το 'συρα
κι έβαψε το μαντήλι

και στο ποτάμι το 'πλυνα
κι έβαψαν τα νερά του

κι έβαψε η άκρη του γιαλού
κι μέση του πελάγου

κατέβει αετός να πιεί νερό
κι έβαψαν τα φτερά του

κι έβαψε ο ήλιος ο μισός
και το φεγγάρι ακέριο.

(Δημοτικό τραγούδι)

Εμιγκρέδες του Χάους.

